

חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, תשע"ו-2016

רשויות ומשפט מנהלי – רישוי – תעבורה – רכב
רשויות ומשפט מנהלי – רישוי – רישוי בעלי מקצוע

תוכן ענינים

8	Go	פרק א': מטרה והגדרות	
8	Go	מטרה	סעיף 1
8	Go	הגדרות	סעיף 2
12	Go	פרק ב': רישוי מתן שירותי רכב ורישוי מקצועות בענף הרכב	
12	Go	סימן א': הוראות לעניין רישיונות	
12	Go	מתן שירות רכב וחובת רישיון	סעיף 3
13	Go	עיסוק במקצוע בענף הרכב וחובת רישיון	סעיף 4
13	Go	הגשת בקשה לרישיון	סעיף 5
13	Go	מתן רישיון ופרסום בעלי הרישיונות	סעיף 6
13	Go	תקופת רישיון או אישור	סעיף 7
13	Go	סירוב לתת או להחדש רישיון	סעיף 8
13	Go	פטור מתנאים לקבלת רישיון	סעיף 9
14	Go	ביטול רישיון, התלייתו, הגבלתו או אי חידושו	סעיף 10
14	Go	בקשה לרישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב לאחר ביטולו	סעיף 11
15	Go	סימן ב': חובות בעל רישיון – הוראות כלליות	
15	Go	איסור העברת רישיון	סעיף 12
15	Go	ניגוד ענינים וכללי אתיקה מקצועית	סעיף 13
15	Go	השתלמות מקצועית והדרכה תקופתית	סעיף 14
15	Go	הודעה על שינוי שחל לגבי בעל רישיון	סעיף 15
15	Go	דיווח ומסירת פרטים למנהל	סעיף 16
15	Go	סירוב לתת שירות	סעיף 17
15	Go	הצגת רישיון	סעיף 18
15	Go	חשבונית ללקוח	סעיף 19
16	Go	פרק ג': ייצור רכב	
16	Go	סימן א': רישיון לייצור רכב ושיווק	
16	Go	רישיון לייצור רכב ושיווק	סעיף 20
16	Go	סימן ב': אישור לייצור דגם רכב	
16	Go	אישור לייצור דגם רכב	סעיף 21
17	Go	ציוד, מיתקנים, הסדרי פיקוח ובקרת איכות	סעיף 22
17	Go	תקלת בטיחות סדרתית חובות בעל רישיון לייצור רכב ושיווק	סעיף 23
17	Go	חובת סימון רכב	סעיף 24
17	Go	ייצור ושיווק רכב שלא לפי תכנית הייצור או שאינו זהה לאב טיפוס	סעיף 25
17	Go	ייצור רכב במפעל ייצור	סעיף 26
17	Go	שירותי תחזוקה ומוצרי תעבורה	סעיף 27
17	Go	בעל רישיון לייצור רכב ושיווק אחריות לרכב	סעיף 28
17	Go	חובות דיווח של בעל רישיון לייצור רכב ושיווק	סעיף 29
18	Go	פטור מחובות בעל רישיון לייצור רכב ושיווק	סעיף 30
18	Go	פרק ד': ייבוא רכב	

18	Go	סימן א': רישיון ייבוא רכב	
18	Go	רישיון ייבוא רכב	סעיף 31
18	Go	יבואן מסחרי תנאים למתן רישיון ייבוא רכב	סעיף 32
19	Go	ייבוא רכב לשימוש אישי תנאים למתן רישיון ייבוא רכב	סעיף 33
20	Go	הגבלות לעניין תשלום בעד רכב המיובא לשימוש אישי	סעיף 34
20	Go	הגבלת העברת בעלות ברכב שיובא לשימוש אישי	סעיף 35
20	Go	ייבוא רכב במקרים מסוימים תנאים למתן רישיון ייבוא רכב	סעיף 36
21	Go	רישיון ייבוא רכב מסוג מכונה ניידת	סעיף 37
21	Go	איסור העברה, שעבוד או עיקול של רישיון ייבוא רכב	סעיף 38
21	Go	ביטול רישיון ייבוא רכב, התלייתו או הגבלתו	סעיף 39
21	Go	סירוב לתת רישיון ייבוא רכב	סעיף 40
21	Go	סימן ב': רישיון יבואן מסחרי	
21	Go	רישיון יבואן ישיר	סעיף 41
22	Go	רישיון יבואן עקיף	סעיף 42
23	Go	פטור מהתנאים לקבלת רישיון יבואן ישיר או יבואן עקיף	סעיף 43
23	Go	רישיון יבואן זעיר	סעיף 44
24	Go	קידום התחרות וצמצום הריכוזיות בענף ייבוא הרכב	סעיף 45
24	Go	בירור תלונות לגבי יבואנים מסחריים	סעיף 46
24	Go	סימן ג': חבות יבואן מסחרי	
24	Go	שירותי תחזוקה	סעיף 47
24	Go	הספקת מוצרי תעבורה	סעיף 48
24	Go	מתן אחריות לרכב מיובא	סעיף 49
24	Go	תקלת בטיחות סדרתית ברכב מיובא	סעיף 50
25	Go	מידע לעניין דגמי רכב שיובאו לישראל	סעיף 51
25	Go	תשלום בעד עלויות נלוות	סעיף 52
26	Go	הגבלה על בעלות של יבואן מסחרי במוסך שירות	סעיף 53
26	Go	איסור התערבות	סעיף 54
26	Go	מסירת מידע ללקוח	סעיף 55
26	Go	חובות דיווח של יבואן מסחרי	סעיף 56
26	Go	שמירת מסמכים בידי יבואן עקיף	סעיף 57
27	Go	תנאים להתקשרות עם מוסך שירות של יבואן ופרסום רשימת מוסכי השירות	סעיף 58
27	Go	התקשרות בין יבואן מסחרי ומוסך שירות של יבואן	סעיף 59
27	Go	סימן ד': מועצה מייעצת לייבוא רכב ולשיווק	
27	Go	מועצה מייעצת לייבוא רכב ולשיווק	סעיף 60
28	Go	תפקידי המועצה המייעצת לייבוא רכב ולשיווק	סעיף 61
28	Go	סייגים למינוי	סעיף 62
28	Go	הפסקת כהונה	סעיף 63
28	Go	ניגוד עניינים	סעיף 64
28	Go	החלת דינים	סעיף 65
29	Go	תוקף פעולות	סעיף 66
29	Go	סדרי דיון	סעיף 67
29	Go	סימן ה': עיסוק בתיווך בייבוא אישי	
29	Go	רישיון לתיווך בייבוא אישי	סעיף 68
29	Go	מתווך בייבוא אישי חובת נאמנות והגינות	סעיף 69
29	Go	הסכם תיווך עם מייבא רכב בייבוא אישי	סעיף 70
29	Go	תנאים לעניין תיווך בייבוא אישי	סעיף 71
29	Go	מסירת מידע למייבא רכב	סעיף 72
30	Go	הגבלות לעניין הסכם לרכישת רכב	סעיף 73
30	Go	תשלום בעד תיווך בייבוא אישי	סעיף 74

30	Go	איסור שיווק רכב על ידי מתווך בייבוא אישי	סעיף 75
30	Go	הוראות לעניין חובות מתווך ומייבא רכב בייבוא אישי	סעיף 76
30	Go	פרק ה': חובות משווק רכב	
30	Go	מכירה ושיווק של רכב מיובא	סעיף 77
30	Go	מכירת רכב שלא כדין	סעיף 78
30	Go	מידע בטיחותי לגבי רכב	סעיף 79
30	Go	מסירת מידע וציוד בנוגע לטיפול ברכב	סעיף 80
31	Go	הבטחת כספי הקונה	סעיף 81
31	Go	תיאור רכב על ידי משווק רכב	סעיף 82
31	Go	מתן מידע לקונה	סעיף 83
32	Go	הסכם בכתב לרכישת רכב	סעיף 84
32	Go	רישום הרכב	סעיף 85
32	Go	חובת מתן תעודת אחריות לרכב	סעיף 86
32	Go	נזק שנגרם לרכב לפני מסירתו לקונה	סעיף 87
32	Go	פרק ו': סחר ברכב	
32	Go	פרק ו' הגדרה	סעיף 88
32	Go	רישיון סוחר ברכב מיבואן	סעיף 89
32	Go	החלת חובות על סוחר ברכב מיבואן	סעיף 90
32	Go	חובת דיווח בנושא הון עצמי	סעיף 91
32	Go	רישיון סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן	סעיף 92
32	Go	החלת חובות על סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן	סעיף 93
33	Go	חובת הצבת שילוט	סעיף 94
33	Go	איסור הסעה או הובלת מטען בתמורה	סעיף 95
33	Go	פרק ז': מוצרי תעבורה	
33	Go	סימן א': הגדרות	
33	Go	פרק ז' הגדרה	סעיף 96
33	Go	סימן ב': ייצור מוצרי תעבורה	
33	Go	קביעת תחולה על מוצרי תעבורה סימן ב'	סעיף 97
33	Go	רישיון לייצור מוצרי תעבורה	סעיף 98
33	Go	חובת קבלת אישור לייצור דגם מוצר תעבורה	סעיף 99
33	Go	אישור לייצור דגם מוצר תעבורה במפעל ייצור	סעיף 100
34	Go	ציוד, מיתקנים והסדרי פיקוח	סעיף 101
34	Go	ליקוי בטיחותי בייצור מוצרי תעבורה	סעיף 102
34	Go	חובת סימון מוצר תעבורה על ידי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה	סעיף 103
34	Go	תיאור מוצר תעבורה על ידי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה	סעיף 104
34	Go	מוצר תעבורה שלא יוצר לפי תכנית הייצור או שאינו זהה לאב טיפוס	סעיף 105
34	Go	ייצור מוצר תעבורה במפעל ייצור	סעיף 106
34	Go	אחריות למוצר תעבורה בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה	סעיף 107
35	Go	סימן ג': ייבוא מוצרי תעבורה	
35	Go	קביעת תחולת על מוצרי תעבורה סימן ג'	סעיף 108
35	Go	ייבוא דגם מוצר תעבורה	סעיף 109
36	Go	חובת רישוי לגבי ייבוא מוצרי תעבורה מסוימים	סעיף 110
36	Go	פטור מחובת ההוכחה בדבר עמידה בדרישות תקינה	סעיף 111
36	Go	ייבוא מוצרי תעבורה לשימוש אישי או משפחתי או לצורכי מוסד לימוד	סעיף 112
37	Go	ייבוא מוצרי תעבורה מקוריים	סעיף 113
37	Go	ייבוא מוצרי תעבורה משומשים	סעיף 114
38	Go	פטור מקיום תנאים לייבוא מוצרי תעבורה או לקבלת רישיון לייבוא מוצרי תעבורה	סעיף 115
38	Go	סימן ג' סייג לתחולה	סעיף 116

38	Go	סימן ד': סחר במוצרי תעבורה	
38	Go	רישיון לסחר במוצרי תעבורה	סעיף 117
38	Go	תנאים לסחר במוצרי תעבורה מיובאים	סעיף 118
39	Go	אחריות למוצרי תעבורה בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה	סעיף 119
39	Go	תיאור מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה	סעיף 120
39	Go	סימון מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה	סעיף 121
39	Go	ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה	סעיף 122
40	Go	טיפול בתלונות צרכנים בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה	סעיף 123
40	Go	השתלמות איש מקצוע העומד לרשות בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה	סעיף 124
40	Go	מסירת מידע לעניין בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה	סעיף 125
40	Go	תקנות לעניין סחר במוצרי תעבורה בידי בעלי רישיונות מסוימים	סעיף 125א
40	Go	סימן ד' סייג לתחולה	סעיף 126
40	Go	פרק ח': רישוי מוסכים ומנהלים מקצועיים של מוסכים	
40	Go	סימן א': רישיון להפעלת מוסך	
40	Go	רישיון להפעלת מוסך	סעיף 127
40	Go	ביצוע פעולות ברכב	סעיף 128
41	Go	רישיון להפעלת מוסך מומחה	סעיף 129
41	Go	חובת שילוט במוסך	סעיף 130
41	Go	הצעת סוגי מוצרי תעבורה ללקוח במוסך	סעיף 131
41	Go	הצעת מחיר במוסך	סעיף 132
42	Go	התקנת מוצר תעבורה המתאים לדגם הרכב	סעיף 133
42	Go	איסור העברת מידע ליבואן מסחרי	סעיף 134
42	Go	רישיון להפעלת מוסך נייד	סעיף 135
42	Go	סימן ב': עיסוק בניהול מקצועי של מוסך	
42	Go	רישיון לניהול מקצועי של מוסך	סעיף 136
43	Go	בחינות לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך	סעיף 137
43	Go	חובת מיומנות מקצועית	סעיף 138
43	Go	הוראות מקצועיות לעניין ביצוע פעולות ברכב	סעיף 139
43	Go	פיקוח על עובדי המוסך	סעיף 140
43	Go	בדיקת תקינותו של רכב שטופל במוסך	סעיף 141
43	Go	דיווח על ליקויים ברכב שהובא למוסך	סעיף 142
43	Go	חובת נוכחות של מנהל מקצועי של מוסך ואישור ממלא מקום למנהל המקצועי	סעיף 143
44	Go	בירור תלונות לגבי בעלי רישיונות לפי פרק ח'	סעיף 144
44	Go	סימן ג': המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים	
44	Go	המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים	סעיף 145
44	Go	תפקידי המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים	סעיף 146
44	Go	בוחנים בבחינות לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך	סעיף 147
45	Go	סדרי הדיון במועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים	סעיף 148
45	Go	פרק ט': שמאות רכב	
45	Go	סימן א': עיסוק בשמאות רכב	
45	Go	רישיון לשמאות רכב	סעיף 149
45	Go	בוחנים בבחינות לקבלת רישיון לשמאות רכב	סעיף 150
45	Go	בחינות בשמאות רכב	סעיף 151
45	Go	התמחות בשמאות רכב	סעיף 152
46	Go	הוראות מקצועיות לעניין שמאי רכב	סעיף 153
46	Go	תיקון שומת רכב	סעיף 154
46	Go	מקום עריכתה של שומת רכב	סעיף 155
46	Go	חובת ביצוע בדיקה פיסית לרכב לשם עריכת שומת רכב	סעיף 156

46	Go	איסור התחזות לשמאי רכב	סעיף 157
46	Go	חובת הגינות ועצמאות שיקול הדעת של שמאי רכב	סעיף 158
46	Go	איסור השפעה על שיקול הדעת של שמאי רכב בעריכת שומת רכב	סעיף 159
46	Go	סימן ב': המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב	
46	Go	המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב	סעיף 160
47	Go	תפקידי המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב	סעיף 161
47	Go	סדרי הדיון במועצה המייעצת לעניין שמאי רכב	סעיף 162
47	Go	סימן ג': דין משמעת של שמאי רכב	
47	Go	עבירות משמעת	סעיף 163
47	Go	מינוי ועדת משמעת	סעיף 164
48	Go	תקופת כהונה של חבר ועדת המשמעת	סעיף 165
48	Go	סייגים למינוי של חבר ועדת המשמעת	סעיף 166
48	Go	הפסקת כהונה של חבר ועדת המשמעת	סעיף 167
48	Go	סמכות לסיים דיון	סעיף 168
48	Go	השעיה מכהונה של חבר ועדת המשמעת	סעיף 169
48	Go	אי תלות	סעיף 170
48	Go	תובע ותפקידי	סעיף 171
49	Go	זכות עיון	סעיף 172
49	Go	הודעה למתלונן	סעיף 173
49	Go	הדיון בוועדת המשמעת	סעיף 174
50	Go	זכות טיעון לנקבל	סעיף 175
50	Go	סדרי דין ודיני ראיות	סעיף 176
50	Go	ועדת המשמעת שנחלקו בה הדעות	סעיף 177
50	Go	מותב חסר	סעיף 178
50	Go	מותב קטוע	סעיף 179
50	Go	פסילת חבר ועדת המשמעת	סעיף 180
50	Go	סמכויות עזר של ועדת המשמעת	סעיף 181
51	Go	אמצעי משמעת	סעיף 182
51	Go	אמצעי משמעת על תנאי	סעיף 183
51	Go	החלטות אחרות של ועדת המשמעת	סעיף 184
51	Go	ערעור על החלטת ועדת המשמעת ועיכוב ביצוע	סעיף 185
52	Go	העמדה לעיון הציבור של החלטות ועדת המשמעת	סעיף 186
52	Go	דין משמעת ודיון פלילי	סעיף 187
52	Go	סמכות המנהל להתלות רישיון עד לסיום ההליכים	סעיף 188
52	Go	תחולת השיפוט המשמעת על מי שחדל להיות שמאי רכב ועל מי שרישיונו הותלה	סעיף 189
52	Go	שיפוט משמעת של מתמחים בשמאות רכב	סעיף 190
53	Go	פרק י': פיקוח ואכיפה	
53	Go	הסמכת מפקחים	סעיף 191
53	Go	סמכויות פיקוח	סעיף 192
54	Go	סמכויות אכיפה	סעיף 193
54	Go	זיהוי מפקח	סעיף 194
54	Go	פרק י"א: עיצום כספי	
54	Go	פרק י"א הגדרות	סעיף 195
55	Go	הוראות לעניין הסכום הבסיסי	סעיף 196
55	Go	איסור אצילת סמכויות המנהל לפי פרק י"א	סעיף 197
55	Go	עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי	סעיף 198
57	Go	עיצום כספי בשיעור 75 אחוזים מהסכום הבסיסי	סעיף 199
58	Go	עיצום כספי בשיעור 50 אחוזים מהסכום הבסיסי	סעיף 200
58	Go	עיצום כספי בשיעור 25 אחוזים מהסכום הבסיסי	סעיף 201

59	Go	עיצום כספי בשיעור 10 אחוזים מהסכום הבסיסי	סעיף 202
60	Go	עיצום כספי בשיעור 5 אחוזים מהסכום הבסיסי	סעיף 203
61	Go	הודעה על כוונת חיוב	סעיף 204
61	Go	זכות טיעון	סעיף 205
61	Go	החלטת המנהל ודרישת תשלום	סעיף 206
61	Go	הפרה נמשכת והפרה חוזרת	סעיף 207
61	Go	סכומים מופחתים	סעיף 208
61	Go	סכום מעודכן של העיצום הכספי	סעיף 209
62	Go	המועד לתשלום העיצום הכספי	סעיף 210
62	Go	הפרשי הצמדה וריבית	סעיף 211
62	Go	גבייה	סעיף 212
62	Go	עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר	סעיף 213
62	Go	ערעור	סעיף 214
62	Go	פרסום	סעיף 215
62	Go	שמירת אחריות פלילית	סעיף 216
63	Go	דיווח לכנסת הוראת שעה	סעיף 217
63	Go	פרק י"ב: עונשין	
63	Go	עונשין	סעיף 218
64	Go	עבירה נמשכת	סעיף 219
64	Go	עבירה בידי תאגיד	סעיף 220
64	Go	אחריות נושא משרה בתאגיד	סעיף 221
64	Go	פרק י"ג: תחולה על המדינה ועל מערכת הביטחון	
64	Go	פרק י"ג הגדרות	סעיף 222
64	Go	תחולה על המדינה	סעיף 223
65	Go	תחולה על מערכת הביטחון	סעיף 224
65	Go	תחולה לעניין שירות שנותן מוסך לרכב בשימוש מערכת הביטחון	סעיף 225
65	Go	הוראות מיוחדות לעניין סמכויות פיקוח ואכיפה כלפי מערכת הביטחון	סעיף 226
65	Go	התאמה ביטחונית ומידע מסווג	סעיף 227
65	Go	סמכות כניסה	סעיף 228
66	Go	הזדהות	סעיף 229
66	Go	תיעוד מסמכים	סעיף 230
66	Go	מסירת ידיעות ומסמכים	סעיף 231
66	Go	מדידות ודגימות	סעיף 232
66	Go	תפיסה	סעיף 233
66	Go	סייג למסירת מידע	סעיף 234
66	Go	פרק י"ד: הוראות שונות	
66	Go	אצילת סמכויות המנהל	סעיף 235
66	Go	מעבדה מוסמכת לרכב	סעיף 236
66	Go	פרסום רשימת מעבדות מוכרות	סעיף 237
66	Go	אגרות	סעיף 238
67	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 239
67	Go	שמירת דינים	סעיף 240
67	Go	תיקון פקודת התעבורה מס' 115	סעיף 241
67	Go	תיקון חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים	סעיף 242
67	Go	תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים מס' 100	סעיף 243
67	Go	פרק ט"ו: תחילה, הוראות מעבר והוראות שעה	
67	Go	תחילה	סעיף 244
68	Go	תקנות ראשונות	סעיף 245
68	Go	פרסום החוק	סעיף 246

68	Go	שמירת תוקף	סעיף 247
68	Go	הוראות מעבר לעניין רישיונות	סעיף 248
69	Go	הוראות מעבר לעניין תעודות, אישורים, היתרים ופטורים	סעיף 249
69	Go	הוראות מעבר לעניין מינויים	סעיף 250
69	Go	הוראות מעבר לעניין שמאי רכב	סעיף 251
69	Go	הוראות מעבר לעניין ייבוא רכב	סעיף 252
69	Go	הוראות שעה לעניין ייבוא רכב	סעיף 253

חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, תשע"ו-2016*

פרק א': מטרה והגדרות

1. מטרתו של חוק זה להסדיר את השירותים בענף הרכב, לרבות בתחום הייבוא, כדי להבטיח את כל אלה: רמה מקצועית הולמת של נותני השירותים, שמירה על בטיחות הרכב, הגנה על שלום הציבור ובטיחותו, מתן שירות סדיר וזמין למקבלי השירות, קיומם של תנאים הולמים במקומות מתן השירותים, קידומה של התחרות בענף הרכב והגנת הצרכן.

מטרה

2. בחוק זה –

הגדרות

"אב-טיפוס" – דגם בסיס לייצור רכב או מוצר תעבורה;

"האגף להכשרה מקצועית" – האגף להכשרה ולפיתוח כוח אדם במשרד הכלכלה והתעשייה;

"אחריות" – מתן שירות, בלא תשלום, לאחר מכירת רכב או מוצר תעבורה, הכולל תיקון, טיפול או החלפה של הרכב או של מוצר תעבורה, כדי להבטיח את תקינותם;

"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק החברות, התשנ"ט-1999;

"דגם רכב" – סדרת כלי רכב מתוצר מסוים שיש להם נתונים טכניים משותפים, שיצרן הרכב קבע לה שם המורכב מאותיות או מספרות ומתועד במסמכי התקינה של הרכב וברישיון הרכב;

"דרישות תקינה אירופית" – דירקטיבה או תקנה של האיחוד האירופי, כתוקפן מעת לעת;

"דרישות תקינה אמריקאית" – תקן או תקנה פדרליים של ארצות הברית, כתוקפם מעת לעת;

"הנדסאי" ו"טכנאי מוסמך" – כהגדרתם בחוק ההנדסאים והטכנאים המוסמכים, התשע"ג-2012;

"הוועדה" – ועדת הכלכלה של הכנסת;

"חוק הגנת הצרכן" – חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג-1953;

"ייבוא" – הבאה או גרם-הבאה של רכב או של מוצר תעבורה לישראל, בים, ביבשה, או באוויר;

"יבואן זעיר" – מי שעוסק בייבוא רכב ושיווקו ומייבא כלי רכב בהתאם להסכם עם אדם במדינת חוץ והוא בעל רישיון לפי סעיף 44;

"יבואן ישיר" – מי שעוסק בייבוא רכב ושיווקו ומייבא כלי רכב בהתאם להסכם עם יצרן רכב במדינת חוץ והוא בעל רישיון לפי סעיף 41;

"יבואן מסחרי" – כל אחד מאלה:

(1) יבואן זעיר;

(2) יבואן ישיר;

* פורסם ס"ח תשע"ו מס' 2562 מיום 18.7.2016 עמ' 970 (ה"ח הממשלה תשע"ג מס' 769 עמ' 770).

חוקן ס"ח תשע"ח מס' 2694 מיום 22.2.2018 עמ' 194 (ה"ח הכנסת תשע"ח מס' 748 עמ' 56) – תיקון מס' 1 בסעיף 22 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 82), תשע"ח-2018.

ס"ח תשע"ח מס' 2712 מיום 22.3.2018 עמ' 456 (ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1196 עמ' 420) – תיקון מס' 2 בסעיף 5 לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2019), תשע"ח-2018; תחילתו ביום 1.6.2018.

"פ תשע"ח מס' 7774 מיום 24.4.2018 עמ' 7183 – הודעה תשע"ח-2018; תחילתה ביום 1.1.2018.

ס"ח תשע"ח מס' 2725 מיום 21.6.2018 עמ' 700 (ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1157 עמ' 2) – תיקון מס' 3; תחילתו ביום 30 ימים מיום פרסומו.

(3) יבואן עקיף;

"יבואן עקיף" – מי שעוסק ביבוא רכב ושיווקו ומייבא כלי רכב בהתאם להסכם עם סוכן מורשה והוא בעל רישיון לפי סעיף 42;

"ייצור", של רכב או מוצר תעבורה – לרבות התקנה, הרכבה או חידוש של רכב או של מוצר תעבורה, הרכבתו מחלקים או ממערכת חלקים, או ביצוע שינוי בטיב, באיכות או בצורה של רכב או של מוצר תעבורה, והכול במסגרת תהליך הייצור;

"יצרן", של מוצר תעבורה – אדם העוסק בייצור מוצרי תעבורה מחוץ לישראל, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, ובכלל זה באריותם של טובין או מזיגתם למכל;

"יצרן רכב במדינת חוץ" – יצרן רכב שתכנן וייצר רכב מחוץ לישראל, בין בעצמו ובין בשיתוף עם יצרנים אחרים, או מי שיצרן כאמור הסמיכו בכתב לפעול מטעמו ולמכור רכב מתוצרתו;

"מהנדס" – מהנדס רשום כהגדרתו בחוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958;

"מוסך" – מקום שניתנים בו שירותים של תיקון, אחזקה או בדיקה של רכב או ייעוץ בקשר לשירותים כאמור;

"מוסך מומחה" – כמשמעותו בסעיף 129;

"מוסך נייד" – רכב המשמש למתן שירותים כאמור בסעיף 135(ב);

"מוסך שירות של יבואן" – מוסך מומחה של יבואן מסחרי, או מוסך מומחה הקשור עם יבואן מסחרי בהסכם לטיפול ברכב מתוצר המיובא על ידי אותו יבואן;

"מוצר תעבורה" – אבזר, חלק, מערכת חלקים, מכשיר למעט מכשיר שהוא כלי עבודה המשמש מוסך או יצרן בלבד, מיתקן או חומר נוזלי, מוצק או גז המשמשים או המיועדים לשמש להרכבתו, לתחזוקתו או לפעולתו התקינה של רכב או להבטחת בטיחותו או להבטחת בטיחות המשתמש בו או לנוחיותו, וכן כל אחד מהם אם עליו להימצא ברכב על פי דין;

"מוצר תעבורה חליפתי" – מוצר תעבורה שאינו מוצר תעבורה מקורי;

"מוצר תעבורה מקורי" – מוצר תעבורה המיוצר לפי תנאים והוראות שקבע יצרן הרכב לשם ייצור הרכב;

"מוצר תעבורה משומש" – מוצר תעבורה שפורק מרכב שלא לשם הרכבתו מחדש באותו רכב;

"המחיר הכולל" – כהגדרתו בסעיף 17א לחוק הגנת הצרכן;

"מייבא רכב בייבוא אישי" – מי שמייבא רכב לפי סעיף 33;

"המנהל" – עובד המשטר המכהן בו כסגן המנהל הכללי לתנועה;

"מנהל מקצועי של מוסך" – בעל רישיון לניהול מקצועי של מוסך לפי סעיף 136;

"מסמך תקינה" – מסמך המעיד על עמידת רכב או מוצר תעבורה בדרישות תקינה;

"מספר קטלוגי" – מספר זיהוי של מוצר תעבורה שקבע יצרן המוצר, יצרן רכב או מייבא מוצר תעבורה, ובלבד שמייבא מוצר התעבורה לא יקבע את אותו מספר קטלוגי שקבע היצרן כאמור;

"מעבדה מאושרת" – מעבדה המוסמכת לאשר עמידה בתקן רשמי לפי סעיף 12 לחוק התקנים;

"מעבדה מוכרת אירופית" – מעבדה לבדיקת רכב או חלקיו שהוסמכה ואושרה לפי דירקטיבה של הקהילה האירופית 2007/46/EC, על עדכוניה;

"מעבדה מוכרת אמריקאית" – מעבדה לבדיקת רכב או חלקיו שהוסמכה ואושרה על ידי מינהל הבטיחות האמריקאי (NHTSA);

"מעבדה מוסמכת לרכב" – מעבדה לבדיקת רכב או מוצרי תעבורה שאישר המנהל לפי סעיף 236;

"מפעל ייצור" – מקום שמיוצר בו רכב או מוצר תעבורה;

"מקצוע בענף הרכב" – כל אחד מאלה:

(1) ניהול מקצועי של מוסך ;

(2) שמאות רכב ;

(3) תיווך בייבוא אישי ;

"משווק רכב" – יבואן מסחרי או בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו המוכר רכב, לרבות אחר מטעמו ;

"המשרד" – משרד התחבורה והבטיחות בדרכים ;

"מתווך בייבוא אישי" – בעל רישיון לפי סעיף 68 לתיווך בייבוא אישי ;

"סוג רכב" – סוג הרכב לפי פקודת התעבורה כמפורט להלן, ובכלל זה הסיווגים הראשיים וסיווגי המשנה לפי הפקודה האמורה :

(1) "רכב נוסעים" – רכב מסוג M ;

(2) "רכב מסחרי" – רכב מסוג N ;

(3) "גרור או נתמך" – רכב מסוג O ;

(4) "אופנוע" – רכב מסוג L ;

(5) "טרקטור" ו"מכונה ניידת" – רכב מסוג T ;

"סוחר ברכב מיבואן" – בעל רישיון לפי סעיף 89 לרכישת רכב מיבואן ישיר או מיבואן עקיף ומכירתו דרך עיסוק לפי אותו סעיף ;

"סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן" – בעל רישיון לפי סעיף 92 לרכישת רכב שאינו רכב מיבואן ומכירתו דרך עיסוק לפי אותו סעיף ;

"סוכן מורשה" – סוכן ראשי או סוכן משני ;

"סוכן משני" – אדם הקשור בהסכם עם סוכן ראשי, לעניין תוצר רכב שמייבא יבואן ישיר, שלפיו אותו אדם מוסמך לפעול מטעמו של הסוכן הראשי ולמכור רכב מתוצרת יצרן הרכב שעמו התקשר הסוכן הראשי בהסכם למכירת רכב ; הסכם כאמור יהיה בכתב או בדרך אחרת שקבע השר ובתנאים שקבע לעניין זה לפי סעיף 42(ג)(2), ולתקופה שלא תפחת משנה ;

"סוכן ראשי" – אדם הקשור בהסכם בכתב עם יצרן הרכב במדינת חוץ לתקופות המפורטות להלן, שלפיו הוא מורשה למכור רכב מתוצרתו של יצרן הרכב והתקיימו בו תנאים שקבע השר לפי סעיף 42(ג)(1) :

(1) לעניין תוצר רכב המיובא על ידי יבואן ישיר – לתקופה שלא תפחת משנה או מתקופה קצרה יותר שקבע השר לפי סעיף 42(ג)(1) ;

(2) לעניין תוצר רכב שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לתקופה שלא תפחת משנתיים או מתקופה קצרה יותר שקבע השר לפי סעיף 42(ג)(1) ;

"סוחר במוצרי תעבורה" – רכישת מוצרי תעבורה, מכירתם, שיווקם, הספקתם או הצגתם למכירה, והכול כדרך עיסוק ;

"עוסק" ו"עוסק מורשה" – כהגדרתם בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 ;

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או של גוף שהוא או קרובו הם בעלי שליטה ;

"עקרון עסק חיי" – כמשמעותו בגילוי דעת שפרסמה לשכת רואי החשבון בישראל ;

"פקודת הייבוא והייצוא" – פקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979 ;

"צמיג" – חישוק עשוי גומי שהוא חלק מגלגל של רכב מנועי או של רכב שהוא מסוג גרור או נתמך ;

"קרוב" – בן זוג, הורה, הורה הורה, אח או אחות, צאצא, צאצא של בן זוג ובני זוגם של כל אחד מאלה או אדם אחר הסמוך על שולחנו של האדם, וכן שותף, מעביד או עובד של האדם ;

"רישיון" – רישיון למתן שירות רכב או רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שניתנו לפי חוק זה ;

"רישיון ייבוא" – רישיון ייבוא, אישור ייבוא או עמידה בתנאים, בהתאם להוראות לפי פקודת הייבוא והייצוא ;

- "רישיון להפעלת מוסך" – כמשמעותו בסעיף 127 ;
- "רישיון להפעלת מוסך נייד" – כמשמעותו בסעיף 135 ;
- "רישיון יבואן מסחרי" – כמשמעותו בסימן ב' לפרק ד' ;
- "רישיון לייצור מוצרי תעבורה" – כמשמעותו בסימן ב' לפרק ז' ;
- "רישיון לייצור רכב ושיווקו" – כמשמעותו בסימן א' לפרק ג' ;
- "רישיון לסחר במוצרי תעבורה" – כמשמעותו בסימן ד' לפרק ז' ;
- "רישיון רכב" – כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת התעבורה ;
- "רכב", "רכב מנועי" ו"רשות הרישוי" – כהגדרתם בפקודת התעבורה ;
- "רכב חדש" – רכב שטרם נרשם לראשונה לתנועה בדרכים בישראל או במדינת חוץ ;
- "רכב שנרשם במדינת חוץ" – רכב שנרשם לראשונה לתנועה בדרכים במדינת חוץ וטרם חלפו 90 ימים ממועד הרישום האמור ועד מועד השטת הרכב לישראל הרשום בשטר המטען ;
- "רשות מוסמכת לייבוא" – מי שהשר הסמיך לשמש רשות מוסמכת לפי פקודת הייבוא והייצוא ;
- "שומת רכב" – חוות דעת הכוללת לפחות אחד מהמפורטים להלן, וכן הערכת שווי הרכב, אם נדרשת, הנלווית לאחד מאלה, ופרטים נוספים אם נקבעו לפי סעיף 153 :
- (1) פירוט התיקון הנדרש ברכב שנגרם לו נזק כדי להחזיר את מצב הרכב לקדמותו, שלא במסגרת הצעה לקבלת שירות במוסך ;
- (2) הערכת עלות התיקון כאמור בפסקה (1), שלא במסגרת הצעה לקבלת שירות במוסך ;
- (3) הערכת השינוי בערכו של הרכב עקב נזק שנגרם לו, ואם לא ניתן לתקנו – קביעה כי הרכב הוא רכב באבדן גמור לפי פקודת התעבורה ;
- "שיווק רכב" – מכירה של רכב, הספקתו, הצגתו למכירה, לרבות מכירתו או הצגתו למכירה באמצעות אחר מטעמו של מי שעוסק בפעולות האמורות ;
- "שירות רכב" – כל אחד מאלה :
- (1) ייצור רכב בישראל ושיווקו ;
- (2) ייבוא רכב ושיווקו ;
- (3) סחר ברכב מיבואן כהגדרתו בסעיף 88 ;
- (4) ייצור מוצרי תעבורה בישראל ;
- (5) סחר במוצרי תעבורה ;
- (6) הפעלת מוסך או מוסך נייד ;
- (7) סחר ברכב שאינו רכב מיבואן כהגדרתו בסעיף 88 ;
- "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 ;
- "שמאות רכב" – הערכת הנזק שנגרם לרכב באמצעות שומת רכב ;
- "שמאי רכב" – בעל רישיון לעיסוק בשמאות רכב לפי פרק ט' ;
- "תוצר" – כל רכב שמייצר יצרן רכב בשם משותף שקבע, המתועד במסמכי התקינה של הרכב וברישייון הרכב ;
- "תיאור" – תיאור בכתב, בעל פה, בציור או בדרך אחרת הנהוגה במסחר, שיש בו הודעה, במישרין או בעקיפין, בדבר אחד הפרטים שלהלן :
- (1) לעניין רכב או מוצר תעבורה –
- (א) כמות, משקל ומידות ;
- (ב) ארץ הייצור ושם היצרן ;
- (ג) הסמל המסחרי של היצרן ;
- (ד) חומרים או מרכיבים ;

- (ה) איכות ועמידות ;
(ו) פגמים בו ;
(ז) מטרת השימוש בו ;
(ח) התאמה של מוצר תעבורה לרכב ;
(ט) בדיקות ותוצאות ;
(י) אחריות לתקינות ותקופת האחריות ;
(יא) שירותי התיקונים והתחזוקה שיינתנו לרכב או למוצר התעבורה ואחריות למתן שירותים אלה, מחירים והתקופה שבה יינתנו ;
(יב) מחיר, לרבות הנחות מהמחיר ;
(יג) פרטים על תשלומים בעד הרכב ותנאי אשראי ;
(יד) מועד ייצור ;
(טו) מספר קטלוגי ;
(טז) מועד רישומו לראשונה של רכב לתנועה במדינת חוץ ;
(2) לעניין שירות –
(א) תוכן השירות והיקפו ;
(ב) טיב השירות, רמתו ותכליתו ;
(ג) דרך מתן השירות, משכו ותנאיו ;
(ד) אחריות לתקינות החלקים או מערכות החלקים שטופלו, תקופת האחריות על הפעולות שבוצעו, תנאי האחריות ושינויים שיחולו בהם בתקופת האחריות ;
(ה) מחיר, לרבות הנחות מהמחיר ;
- "תיווך בייבוא אישי" – ייעוץ, הדרכה או איתור רכב, בתמורה בכסף או בשווה כסף, לשם התקשרות של צדדים בעסקה לרכישת רכב במדינת חוץ וייבואו לפי סעיף 33 ;
- "תכנית ייצור" – תכנית הכוללת פרטים לגבי אופן ייצור הרכב, חלק מרכב או מוצר תעבורה כפס הייצור ונתונים בנוגע למוצר המוגמר, ובהם, בין השאר, תיאור ונתונים טכניים בקשר לרכב או למוצר התעבורה, פרטים הנוגעים לעיבוד של חומרים ולייצור של רכיבים, תהליך הייצור וההרכבה ומספר השלדה ;
- "תעודת גמר" – תעודה שניתנה על ידי משרד הכלכלה והתעשייה המעידה כי מקבל התעודה עמד בהצלחה בכל דרישות הקורס המקצועי ;
- "תעודת מקצוע" – כמשמעותה בסעיף 46 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 ;
- "תקלת בטיחות סדרתית" – תקלה סדרתית ברכב הקשורה לפעולת הרכב, שלדעת יצרן הרכב עלולה לגרום סיכון בטיחותי למשתמשים בו או לכלל הציבור ולפיכך הודיע עליה היצרן, למעט יצרן שהוא בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ;
- "תקן ישראלי" ו"תקן רשמי" – כמשמעותם בחוק התקנים ;
- "השר" – שר התחבורה והבטיחות בדרכים.

פרק ב': רישוי מתן שירותי רכב ורישוי מקצועות בענף הרכב

סימן א': הוראות לעניין רישיונות

3. (א) לא ייתן אדם שירות רכב אלא אם כן קיבל רישיון מאת המנהל למתן אותו שירות ובהתאם לתנאי הרישיון ולהוראות לפי חוק זה.
- (ב) המנהל רשאי לקבוע ברישיון למתן שירות רכב תנאים והגבלות שיחולו על בעל הרישיון, ובכלל זה –

- (1) סוגי השירותים שבעל הרישיון מורשה לתת ;
- (2) סוגי כלי הרכב שלהם מורשה בעל הרישיון לתת שירות ;
- (3) מיתקנים וציוד הנדרשים לשם מתן השירות ;

- (4) הבטחת איכות ובקרה;
- (5) חובת תיעוד ושמירת התיעוד;
- (6) המקום שבו יינתן השירות;
- (7) תנאים והגבלות שמטרתם להבטיח את רמת השירות ושמירה על הבטיחות;
- (8) הוראות לשמירה על הסביבה בהתאם להוראות כל דין.
4. (א) לא יעסוק אדם במקצוע בענף הרכב אלא אם כן קיבל רישיון מאת המנהל לעסוק באותו מקצוע ובהתאם לתנאי הרישיון ולהוראות לפי חוק זה.
- (ב) המנהל רשאי לקבוע ברישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב תנאים והגבלות שיחולו על בעל הרישיון, ובכלל זה –
- (1) סוגי כלי הרכב שלהם מורשה בעל הרישיון לתת שירות;
- (2) חובת תיעוד ושמירת התיעוד;
- (3) תנאים והגבלות שמטרתם להבטיח את רמת השירות ואיכותו ושמירה על הבטיחות.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מתמחה בשמאות רכב רשאי בתקופת התמחותו לבצע פעולות מקצועיות בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 152.
5. (א) המבקש רישיון לפי חוק זה או המבקש לחדשו (בחוק זה – המבקש), יגיש בקשה בכתב למנהל.
- (ב) המבקש יצרף לבקשתו מסמכים המעידים על קיום התנאים למתן הרישיון.
- (ג) המנהל רשאי לדרוש מהמבקש כל מידע או מסמך הדרושים לו לשם החלטה בבקשה.
6. (א) המנהל ייתן רישיון למבקש שמתקיימים בו התנאים לקבלת אותו רישיון.
- (ב) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של המשרד רשימה של שמות בעלי הרישיונות התקפים, ויצייין בה את סוג הרישיון ומספרו, בלבד; ורשימה כאמור תעודכן מעת לעת.
7. (א) תקופת תוקפם של רישיונות לפי חוק זה תהיה שש שנים, ולעניין רישיון יבואן זעיר – שנתיים; ואולם תקופת תוקפם של רישיונות ואישורים כמפורט להלן תהיה עד ל-31 בדצמבר של השנה שבה ניתנו:
- (1) אישור לייצור דגם רכב לפי סימן ב' לפרק ג' ואישור לייצור דגם מוצר תעבורה לפי סימן ב' לפרק ז';
- (2) רישיון ייבוא רכב לפי סעיף 31 ורישיון ייבוא רכב מסוג מכונה ניידת לפי סעיף 37.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תקופת תוקפו של רישיון או אישור כאמור באותו סעיף קטן לא תעלה על תקופת תוקפם של מסמכים שהם תנאי לנתינתו לפי חוק זה; הוארך תוקפם של אותם מסמכים לפני תום תקופת הרישיון או האישור, יגיש בעל הרישיון או בעל האישור למנהל את המסמכים המעודכנים; אישר המנהל, להנחת דעתו, את המסמכים המעודכנים, יאריך את תקופת הרישיון או האישור בהתאם, עד לתום תוקפם של המסמכים או עד לתום תקופת הרישיון או האישור לפי סעיף זה, לפי התקופה הקצרה.
- (ג) השר, באישור הוועדה, רשאי לשנות את תקופת תוקפו של רישיון או אישור כאמור בסעיף זה, וכן רשאי הוא לקבוע באותה דרך טעמים מיוחדים שבהתקיימם רשאי המנהל לתת רישיון או אישור לתקופה הקצרה מזו שנקבעה לגבי אותו סוג רישיון או אישור.
8. המנהל רשאי לסרב לתת או לחדש רישיון למבקש אף אם התקיימו לגבי המבקש התנאים לקבלת הרישיון, אם המבקש הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק במתן שירות רכב או במקצוע בענף הרכב שלגביו ביקש את הרישיון, או אם הוגש נגדו כתב אישום בעבירה פלילית כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.
9. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע תנאים שבהתקיימם רשאי המנהל, בהחלטה מנומקת בכתב, לתת פטור מהתנאים לקבלת הרישיון המבוקש, כולם או חלקם, למבקש שבידיו רישיון אחר

עיסוק במקצוע בענף הרכב וחובת רישיון

הגשת בקשה לרישיון

מתן רישיון ופרסום בעלי הרישיונות

תקופת רישיון או אישור

סירוב לתת או לחדש רישיון

פטור מתנאים לקבלת רישיון

לפי חוק זה או כדי לקיים התחייבות בין-לאומית שהמדינה צד לה, ובלבד שלא יהיה בכך כדי לפגוע בבטיחות או בתחרות; סמכות המנהל לפי סעיף זה אינה ניתנת לאצילה.

10. (א) המנהל רשאי לבטל רישיון, להתלותו עד לקיום תנאים שיוורה עליהם, להגבילו או לסרב לחדשו, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו, אם התקיים בבעל הרישיון אחד מאלה:

- (1) הרישיון ניתן לו על יסוד מידע כוזב או מטעה;
- (2) הוא חדל לעסוק בעיסוק נושא הרישיון;
- (3) הוא אינו מקיים את התנאים לקבלת הרישיון, כולם או חלקם;
- (4) הוא הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון;
- (5) הוא הפר חובה או איסור שהוטלו עליו כבעל רישיון לפי חוק זה;
- (6) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;
- (7) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק במתן שירות רכב או במקצוע בענף הרכב שלגביו ניתן לו הרישיון, או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה פלילית כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו;
- (8) (א) הממונה על הגבלים עסקיים קבע כי הוא צד להסדר כובל או כי הוא בעל מונופולין שניצל לרעה את מעמדו בשוק, לפי סעיף 43(א)(1) או (5) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, או הטיל עליו עיצום כספי לפי סעיף 50(א)(1), (2) סיפה לעניין הפרת תנאי, (3), (4), (5) או (6) לחוק האמור, והכול אם התקיימו הוראות פסקת משנה (ב);
- (ב) המנהל יפעיל את סמכותו לפי פסקה זו לאחר ששקל את נסיבותיה וחומרתה של ההתנהגות שבשלה הפעיל הממונה על הגבלים עסקיים את סמכותו לפי פסקת משנה (א) וכן את קיומם של הליכים נוספים לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, בעניין הקביעה או הטלת העיצום הכספי; ואולם המנהל לא יעשה שימוש בסמכותו לפי פסקה זו, אם נוכח כי בעל הרישיון או מבקש הרישיון חדל מההתנהגות האמורה;
- (9) לעניין ניהול מקצועי של מוסך ותיווך בייבוא אישי –

(א) הוא לא מילא אחר הוראות המנהל לעניין השתלמות מקצועית לפי סעיף 14;

(ב) התקיימו בו נסיבות המנויות ברשימה לפי סעיף 13(ב)(1) המעידות על חשש לניגוד עניינים;

(ג) הפר את כללי האתיקה המקצועית שנקבעו לפי סעיף 13(ב)(2).

(ב) התקיימה בבעל רישיון עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א)(3), (4) או (5), וההפרה ניתנת לתיקון, לא יבטל המנהל רישיון, לא יתלהו, לא יגבילו ולא יסרב לחדשו בשל אותן עילות אלא לאחר שהמציא לבעל הרישיון התראה שבה יציין את ההפרה ויורה לו לתקנה בתוך 21 ימים ממועד המצאת ההתראה; לא תיקן בעל הרישיון את ההפרה להנחת דעתו של המנהל, רשאי המנהל להפעיל את סמכותו לפי סעיף זה כלפי בעל הרישיון.

(ג) היה למנהל יסוד סביר להניח כי מתקיימת בבעל הרישיון עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א), ושוכנע כי יש צורך דחוף להתלות את רישיונו לשם הגנה מיידית על שלום הציבור, רשאי הוא להתלות את הרישיון, לאלתר, ובלבד שיינתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מתום 30 ימים ממועד ההתליה; התליה כאמור תהיה לתקופה המזערית הנדרשת.

(ד) לעניין שמאי רכב, המנהל לא יפעיל את סמכותו לפי סעיף זה, למעט הסמכות לפי סעיף קטן (ג), בשל עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א)(4), (5) או (7).

(ה) סמכות המנהל לבטל רישיון לפי סעיף זה אינה ניתנת לאצילה.

11. מי שרישיונו לעיסוק במקצוע בענף הרכב בוטל לפי הוראות סעיף 10, לא יגיש בקשה

לרישיון חדש לעיסוק באותו מקצוע, אלא בחלוף שלוש שנים ממועד הביטול.

סימן ב': חובות בעל רישיון – הוראות כלליות

איסור העברת רישיון 12. לא יעביר בעל רישיון לאחר את רישיונו אלא באישור המנהל בהחלטה מנומקת בכתב ובהתאם לתנאים שיוורה המנהל.

ניגוד עניינים וכללי אתיקה מקצועית 13. (א) בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב לא יעסוק במקצועו –

(1) באופן שיש בו חשש לניגוד עניינים בין עניין שלו לבין עניין של לקוחו, לרבות ניגוד עניינים בין עיסוקו במקצוע בענף הרכב לעיסוק אחר שלו, בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף קטן (ב)(1);

(2) בניגוד לכללי אתיקה מקצועית שנקבעו לפי סעיף קטן (ב)(2).

(ב) (1) השר, באישור הוועדה, יקבע רשימה של נסיבות שיש בהן כדי להעיד על חשש לניגוד עניינים של בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב, לרבות עיסוקים המעוררים חשש לניגוד עניינים כאמור;

(2) השר, באישור הוועדה, יקבע כללי אתיקה מקצועית לעניין התנהגותו של בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב;

(3) תקנות לפי סעיף קטן זה לעניין שמאי רכב יותקנו לאחר התייעצות עם המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב שמונתה לפי סימן ב' לפרק ט', ולעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים – לאחר התייעצות עם המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של המוסכים שמונתה לפי סימן ג' לפרק ח';

(4) תקנות לפי סעיף קטן זה יפורסמו גם באתר האינטרנט של המשרד.

השתלמות מקצועית והדרכה תקופתית 14. (א) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב לעבור השתלמות מקצועית כפי שיוורה לו, בשל התפתחות טכנולוגית או שינוי בתקינה או בחקיקה המצדיקים זאת, ובכלל זה לדרוש חובת בחינה כתנאי לעמידה בחובה לעבור השתלמות כאמור.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין הדרכה תקופתית לבעל רישיון למתן שירות רכב ולמועסקים על ידו או מטעמו, ובכלל זה לעניין חובת עמידה בבחינה כתנאי לסיום ההדרכה, וכן לעניין מועדי ההדרכה והיקפה לפי סוג שירות הרכב הניתן על ידי בעל הרישיון.

הודעה על שינוי שחל לגבי בעל רישיון 15. בעל רישיון יודיע למנהל על כל שינוי שחל לגביו, הנוגע לתנאים לקבלת הרישיון או לעילות לסירוב לתת רישיון, בתוך 15 ימים מהיום שבו חל השינוי.

דיווח ומסירת פרטים למנהל 16. בעל רישיון ימסור למנהל, לפי דרישתו ולשם ביצוע ההוראות לפי חוק זה, דיווח על מתן שירות, לרבות פרטים על רכב או מוצר תעבורה, ובכלל זה פרטים לעניין כמות, איכות, התאמה לדרישות תקינה, דרכי היבוא, הסחר והשיווק של רכב או של מוצר התעבורה, וכל פרט אחר הדרוש לשם ביצוע ההוראות לפי חוק זה; המנהל, עובד המשרד או מי מטעמו, שהגיע לידיו מידע שנמסר לפי סעיף זה לא יגלה מידע כאמור ולא יעשה בו שימוש, אלא לשם ביצוע ההוראות לפי חוק זה או לפי צו בית משפט.

סירוב לתת שירות 17. (א) בעל רישיון למתן שירות רכב לא יסרב לתת שירות ללקוח המבקש לקבלו בתנאים דומים לתנאים שבהם הוא מספק את השירות ללקוח דומה, אלא אם כן הראה כי קיימים טעמים המצדיקים את אי-מתן השירות בתנאים דומים (בסעיף זה – סירוב בלתי סביר), והכול בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (ב).

(ב) השר, באישור הוועדה, יקבע נסיבות ותנאים שייחשבו סירוב בלתי סביר, טעמים המצדיקים אי-מתן שירות, ותנאים שייחשבו דומים לעניין סעיף זה.

הצגת רישיון 18. בעל רישיון יחזיק את רישיונו במקום עסקו, ויצגיגו ללקוח, למנהל, לפקח או למפקח המוסמכים לפי דין לדרוש את הצגתו, או לשוטרי, לפי דרישתם; היה מקום העסק מקום שניתן בו שירות לציבור, יוצג הרישיון במקום נראה לעין.

חשבונית ללקוח 19. בלי לגרוע מהוראות כל דין, בעל רישיון לא ימכור רכב או מוצר תעבורה, לא יעביר את הבעלות או את החזקה בהם ולא ייתן שירות ללקוח, אלא אם כן כלל בחשבונית שעליו למסור ללקוח לפי כל דין פרטים כפי שקבע השר.

פרק ג': ייצור רכב

סימן א': רישיון לייצור רכב ושייווק

רישיון לייצור רכב
ושייווק

20. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לייצור רכב ושייווק:
- (1) הוא עוסק מורשה, תושב ישראל או תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;
 - (2) לרשותו מקום, מבנה וציוד או סוגי ציוד המתאימים לייצור רכב ואחסונו, והכול כפי שקבע השר;
 - (3) לרשותו מהנדס או הנדסאי שהוא בעל ניסיון בתחום הרכב המתאים לייצור רכב, והכול כפי שקבע השר, ומשתייך למדור לפי סעיף 8 לחוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958, שקבע השר לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה¹; השר רשאי לקבוע דרישות ניסיון שונות לעניין מהנדס והנדסאי כאמור;
 - (4) הוא הציג למנהל הסדרי פיקוח פנימיים וחיצוניים הולמים על עבודת הייצור המתבצעת במפעל הייצור, בין השאר כדי להבטיח את התאמת הייצור הסדרתי של רכב לאב-טיפוס של דגם הרכב, והכול כפי שקבע השר;
 - (5) לרשותו מערך לשייווק מוצרי תעבורה;
 - (6) הוא המציא למנהל כתב התחייבות –
 - (א) לספק מוצרי תעבורה לרכב שייצר במשך שבע שנים לפחות מיום מכירתו לראשונה ללקוח, וכן שירותי תחזוקה לרכב, בהתאם להוראות לפי סעיף 27;
 - (ב) לתת אחריות לרכב שהוא מייצר, בהתאם להוראות לפי סעיף 28;
 - (7) הוא ביטח את תוצרי מפעל הייצור, כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר;
 - (8) הוא המציא למנהל אישור מרואה חשבון המעיד כי יש ברשותו הון עצמי כפי שקבע השר, וכי הוא עומד בעקרון עסק חי.

סימן ב': אישור לייצור דגם רכב

אישור לייצור דגם
רכב

21. (א) לא ייצר אדם דגם רכב ולא ישווק דגם רכב שייצר, אלא אם כן קיבל אישור לייצור דגם הרכב לפי הוראות סימן זה, ובהתאם לתנאי האישור ולהוראות לפי חוק זה.
- (ב) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל אישור לייצור דגם רכב:
- (1) הוא בעל רישיון לייצור רכב ושייווק;
 - (2) המנהל אישר את התכנית לייצור דגם הרכב במפעל ייצור וכן את האב-טיפוס שיוצר על פי תכנית הייצור כאמור;
 - (3) הוא הוכיח למנהל כי האב-טיפוס של דגם הרכב שהוא מבקש לייצר או שינוי מבנה שבכוונתו לבצע ברכב עומדים בדרישות תקינה ובדרישות שקבע השר, ובכלל זה בדרישות לעניין איכות ובטיחות, והציג למנהל אישור ממעבדה מוסמכת לרכב לשם הוכחת עמידתו של הרכב בדרישות כאמור, אלא אם כן המנהל פטר אותו מהחובה להציג אישור ממעבדה כאמור לאחר ששוכנע כי בידיו מידע מספיק בדבר עמידת הרכב באותן דרישות;
 - (4) הוא הוכיח למנהל כי ביכולתו לתת שירותי תחזוקה לדגם הרכב בהתאם לדרישות שקבע השר;
 - (5) לעניין ייצור של דגם רכב המיוצר גם במדינת חוץ – הוא התקשר בחוזה לייצור הרכב עם יצרן הרכב במדינת חוץ.
- (ג) המנהל יציין ברישיון הייצור את דגם הרכב שבעל הרישיון רשאי לייצר במפעל הייצור.

סימן ג': חובות בעל רישיון לייצור רכב ושייווק

¹ סמכויותיו הועברו לשר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים: "פ תשע"ח מס' 7602 מיום 18.10.2017 עמ' 506.

22. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו יחזיק במפעל הייצור ציוד או סוגי ציוד, ומיתקנים מתאימים הנדרשים לתהליך הייצור, ויפעל לפי הסדרי פיקוח פנימיים וחיצוניים ובקרת איכות, והכול כפי שקבע השר.

ציוד, מיתקנים,
הסדרי פיקוח ובקרת
איכות

23. (א) גילה בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו תקלת בטיחות סדרתית ברכב או במוצר תעבורה שהתקין ברכב שייצר כחלק מתהליך הייצור –

תקלת בטיחות
סדרתית – חובות
בעל רישיון לייצור
רכב ושיווקו

(1) יודיע למנהל בכתב על תקלת הבטיחות הסדרתית;

(2) יפרסם הודעה לציבור על תקלת הבטיחות הסדרתית בדרך ובמועד שקבע השר, באישור הוועדה;

(3) יודיע בכתב על תקלת הבטיחות הסדרתית לכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שהתקלה נוגעת אליהם ויזמין אותן למוסכי השירות המורשים על ידו לשם טיפול בתקלה, ויטפל בתקלה, ואם לא ניתן לתקנה – לשם החלפת הרכב או מוצר התעבורה, והכול בלא תשלום.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקלת בטיחות סדרתית ברכב שייצר בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו, ובכלל זה הוראות לעניין יישום חובות בעל הרישיון לפי סעיף קטן (א)(1) ו-(3) ולעניין הודעות שימסור למוסכים בנוגע לטיפול בתקלה.

24. (א) בתום תהליך הייצור יסמן בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו את הרכב שהוא מייצר בפרטים אלה: מספר השלדה בהתאם להוראות לפי פקודת התעבורה, שם היצרן ודגם הרכב.

חובת סימון רכב

(ב) השר רשאי –

(1) לשנות, באישור הוועדה, את הפרטים שחובה לסמנם לפי סעיף קטן (א);

(2) לקבוע הוראות נוספות לעניין סימון כאמור בסעיף זה.

25. (א) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו לא ייצר דגם רכב ולא ישווקו, אלא אם כן הרכב יוצר לפי תכנית ייצור שאישר המנהל והוא זהה לאב-טיפוס של הרכב שאישר המנהל.

ייצור ושיווק רכב
שלא לפי תכנית
הייצור או שאינו
זהה לאב-טיפוס

(ב) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור רכב ושיווקו להפסיק את ייצורו של דגם רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב-טיפוס, עד למילוי תנאים שיוורה לו, ובלבד שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ששיווק רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שדגם הרכב אינו זהה לאב-טיפוס שנקבע בתכנית הייצור, להזמין את כל בעלי הרכב הרשומים בישראל והנוגעים בדבר למוסכי השירות המורשים על ידי בעל הרישיון, לשם תיקון הרכב והתאמתו לתכנית הייצור; לא ניתן לתקן את הרכב כאמור – יחולו הוראות סעיף 32 לחוק הגנת הצרכן.

26. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו לא ייצר רכב אלא במפעל ייצור שאישר המנהל, ולא ישווק רכב אלא אם כן הוא יוצר במפעל כאמור, והכול בהתאם להוראות שקבע השר לפי סעיף (2).

ייצור רכב במפעל
ייצור

27. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ייתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייצר וימכור מוצרי תעבורה לרכב כאמור, והכול כפי שקבע השר, באישור הוועדה.

שירותי תחזוקה
ומוצרי תעבורה

28. בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ייתן לרכב שהוא מייצר אחריות כפי שקבע השר, באישור הוועדה.

בעל רישיון לייצור
רכב ושיווקו –
אחריות לרכב

29. בלי לגרוע מחובות הדיווח לפי חוק זה, בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו ימסור למנהל –

חובות דיווח של
בעל רישיון לייצור
רכב ושיווקו

(1) אישור רואה חשבון המבוסס על דוחות כספיים מבוקרים, לגבי השנה שקדמה למועד הגשת האישור, המעיד כי יש בידו הון עצמי כאמור בסעיף 20(8) (בסעיף זה – הון עצמי) וכי הוא עומד בעקרון עסק חי; אישורים כאמור יימסרו למנהל מידי שנה ולא יאוחר מ-31 בדצמבר;

(2) דיווח על כל אירוע שעלול להביא, לדעת רואה חשבון, לירידה בהון העצמי של בעל הרישיון או לאי-עמידתו של בעל הרישיון בעקרון עסק חי; דיווח כאמור ימסר למנהל בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים מהמועד שבו נודע לבעל הרישיון על אירוע כאמור.

- (1) דגם הרכב עומד בהוראות כל דין לעניין רישום רכב, ובכלל זה בהוראות לעניין בטיחות הרכב והגנה על הסביבה, לרבות הוראות לפי פקודת התעבורה;
- (2) דגם הרכב כשיר לרישום במדינה ממדינות האיחוד האירופי, בארצות הברית או בקנדה, למעט סוגי כלי רכב שאינם חייבים ברישום לפי הדין החל באותן מדינות, וכן הרכב לא ניזוק באופן שהיה מונע את האפשרות לרשום אותו באחת מהמדינות האמורות;
- (3) דגם הרכב מונע במקור אנרגיה שאושר לשימוש בישראל לפי כל דין;
- (4) דגם הרכב מתאים לשימוש בתנאי האקלים בישראל;
- (5) לעניין יבואן ישיר – אם מתקיימים כל אלה:

(א) הרכב תוכנן או יוצר בידי היצרן שעמו הוא התקשר בהסכם לפי סעיף 41(א)(2);

(ב) הרכב הוא רכב חדש, ולעניין רכב כאמור שהוא רכב נוסעים מסוג M1, רכב מסחרי מסוג N1 או אופנוע – מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150;

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(6) לעניין יבואן עקיף – אם מתקיימים כל אלה:

(א) הרכב תוכנן או יוצר בידי היצרן הקשור בהסכם עם הסוכן המורשה שעמו הוא התקשר בהסכם לפי סעיף 42(א)(2);

(ב) הרכב נרכש מסוכן מורשה שעמו התקשר בהסכם, או נרכש מגורם אחר והסוכן המורשה התחייב לקיים לגביו את כל חובות הסוכן המורשה לפי חוק זה, והוא אחד מאלה:

(1) רכב חדש, ולעניין רכב כאמור שהוא רכב נוסעים מסוג M1, רכב מסחרי מסוג N1 או אופנוע – מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150;

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(2) רכב שנרשם במדינת חוץ, ולעניין רכב כאמור שהוא רכב נוסעים מסוג M1, רכב מסחרי מסוג N1 או אופנוע – מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150;

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(ג) אם לרכב אין אחריות בתוקף, יש בידי היבואן האמצעים הדרושים לתיקונו;

(ד) יש בידי היבואן מסמכים לגבי הרכב כאמור בסעיף 57;

(7) לעניין יבואן זעיר – אם מתקיימים כל אלה:

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(א) הרכב הוא מסוג רכב נוסעים, רכב מסחרי, גרור או נתמך, אופנוע או מכונה ניידת;

(ב) הרכב הוא רכב חדש או רכב שנרשם במדינת חוץ, ולעניין רכב כאמור שהוא רכב נוסעים מסוג M1, רכב מסחרי מסוג N1 או אופנוע – מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב אינו עולה על 150;

(ג) הרכב הוא אחד מאלה:

(1) הוא מתוצר שמיובא על ידי יבואן ישיר, ואולם לעניין רכב מסוג רכב נוסעים או רכב מסחרי, שמשקלו הכולל עולה על 3.5 טון – ובלבד שהיבואן הישיר מייבא רכב מסוג כאמור, מאותו תוצר, שמשקלו הכולל עולה על 3.5 טון;

(2) הוא מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר, לפי תנאים שקבע השר, באישור הוועדה.

33. (א) בסעיף זה, "רכב" – רכב מסוגים אלה:

ייבוא רכב לשימוש אישי – תנאים למתן רישיון ייבוא רכב

(1) רכב נוסעים מסוג M1;

(2) רכב נוסעים מסוג M2 המיועד לאדם עם מוגבלות פיסית הזקוק לרכב מסוג זה בשל מוגבלותו, או רכב מהסוג האמור שהוא אוטובוס זעיר כמשמעותו לפי פקודת התעבורה;

(3) אופנוע;

(4) מכונה ניידת;

(5) רכב מסחרי מסוג N1.

(ב) המבקש לייבא רכב לשימוש אישי זכאי לקבל רישיון ייבוא רכב, לרכב אחד בשנה, בהתקיים כל אלה:

(1) הרכב מיועד לשימוש האישי או המשפחתי, ואם הוא עוסק – הרכב מיועד לשימוש העסקי-עצמי;

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(2) חלפה שנה לפחות מהמועד שבו ייבא המבקש רכב לשימוש אישי או עסקי-עצמי לפי סעיף זה; על אף האמור, השר רשאי לקבוע נסיבות מיוחדות שבהן יהיה ניתן לייבא יותר מרכב אחד בשנה;

(3) לא חלפו שנתיים ממועד ייצור הרכב עד מועד רישומו בישראל;

(4) הרכב כשיר לרישום במדינות האיחוד האירופי, בארצות הברית או בקנדה, ועומד בהוראות לפי פקודת התעבורה ובהוראות לעניין בטיחות הרכב והגנה על הסביבה לפי כל דין;

(5) הרכב הוא מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר; השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע תנאים שבהתקיימם ניתן לייבא רכב לפי סעיף זה, שאינו מתוצר כאמור;

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(6) הרכב עומד בדרישות כאמור בסעיף 32(3) ו-4;

(7) הוא התחייב להביא את הרכב לתיקון אם תתגלה תקלת בטיחות סדרתית לאחר ייבוא הרכב ושחרורו מבית המכס וכל עוד הרכב בבעלותו;

(8) הוא מסר הצהרה –

(א) בדבר קבלת או אי-קבלה של שירות ממתווך בייבוא אישי, ואם קיבל שירות כאמור – מסר את הסכם התיווך לפי סעיף 70 ומידע לגבי הרכב לפי סעיף 72;

(ב) כי למיטב ידיעתו קיימת תשתית תחזוקה ומוצרי תעבורה לתיקון ותחזוקה של הרכב, ובלבד שלא יידרש לתקן את הרכב במוסך מסוים או במוסך של עוסק מסוים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא ייבא אדם רכב לפי סעיף זה למטרת מכירתו או השכרתו כדרך עיסוק, למעט רכב שהוא מעִונוֹע; בסעיף קטן זה, "מעִונוֹע" – קרון מגורים נייד שהוא נגרר או ממונע.

(ד) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי הוראות סעיף זה יחולו גם על ייבוא לשימוש אישי או עסקי-עצמי של רכב אספנות כמשמעותו לפי פקודת התעבורה, בשינויים או בלא שינויים כפי שיקבע, ובכלל זה רשאי הוא לקבוע תנאים אחרים למתן רישיון ייבוא לרכב לפי סעיף קטן זה.

(ה) הרשות המוסמכת לייבוא תפרסם באתר האינטרנט של המשרד הודעה מפורטת שתכלול את כל הדרישות לייבוא רכב לפי סעיף זה.

34. אדם שאינו מייבא רכב בייבוא אישי לא ישלם את התמורה בעד הרכב המיובא, ובכלל זה את תשלומי המסים החלים עליו.

הגבלות לעניין תשלום בעד רכב המיובא לשימוש אישי
הגבלת העברת בעלות ברכב שיובא לשימוש אישי

35. (א) לא יעביר אדם בעלות ברכב שיובא לפי סעיף 33, אלא אם כן התקיימו כל אלה:

(1) חלפה שנה ממועד רישום הרכב בישראל; השר, באישור הוועדה, רשאי לשנות את התקופה כאמור;

(2) הוא קיבל מהקונה התחייבות בכתב להביא את הרכב לתיקון אם תתגלה תקלת בטיחות סדרתית כל עוד הרכב בבעלות הקונה.

(ב) השר רשאי לקבוע נסיבות מיוחדות שבהתקיימן יהיה ניתן להעביר בעלות ברכב שיובא לפי סעיף 33 גם אם לא התקיימו התנאים כאמור בסעיף קטן (א), כולם או חלקם, כפי שיקבע.

(ג) הרשות המוסמכת לייבוא תרשום את הגבלת העברת הבעלות ברישיון שיינתן לפי סעיף 33.

36. (א) המבקש לייבא רכב והוא אחד מהמנויים בסעיף 31(א)(3) עד (7), (9) ו-10), יהיה זכאי לקבל רישיון ייבוא רכב אם התקיימו לגבי הרכב התנאים המפורטים בסעיף 33(ב)(3), (4) ו-

ייבוא רכב במקרים מסוימים – תנאים למתן רישיון ייבוא רכב

(6).

(ב) השר רשאי לקבוע תנאים נוספים למתן רישיון ייבוא רכב על ידי גורם המנוי בסעיף 31(א)(8).

(ג) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע תנאים שבהתקיימם רשאית הרשות המוסמכת לייבוא, בהחלטה מנומקת בכתב, לתת פטור מהתנאים למתן רישיון ייבוא רכב לפי סעיף זה, כולם או חלקם.

37. רישיון ייבוא רכב מסוג מכונה ניידת יכול שיינתן לפי סעיף 32 או 33, ואולם לא יחולו לגביו הוראות סעיף 32(5) עד (7) או סעיף 33(ב)(3), לפי העניין, בכפוף לתנאים שקבע השר לעניין מועד ייצורו.

רישיון ייבוא רכב מסוג מכונה ניידת

38. רישיון שניתן לפי סימן זה, לרבות זכות מהזכויות המוקנות בו, אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול, אלא באישור הרשות המוסמכת לייבוא, מנימוקים מיוחדים ובכתב, ובתנאים כפי שתורה.

איסור העברה, שעבוד או עיקול של רישיון ייבוא רכב

39. (א) הרשות המוסמכת לייבוא רשאית, בהחלטה מנומקת בכתב, לבטל רישיון שניתן לפי סימן זה, להתלותו לרבות בתנאים כפי שתורה, וכן להגבילו, אם התקיים בבעל הרישיון אחד מאלה:

ביטול רישיון ייבוא רכב, התלייתו או הגבלתו

- (1) הרישיון ניתן לו על יסוד מידע כוזב או מטעה;
- (2) הוא אינו מקיים את התנאים לקבלת הרישיון, כולם או חלקם;
- (3) הוא הפר תנאי מהותי מתנאי האישיון;
- (4) הוא הפר חובה או איסור שהוטלו עליו כבעל רישיון לפי חוק זה;
- (5) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;

(6) הוא הורשע בעבירה פלילית, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין זה ראוי כי הוא יהיה מורשה לייבוא רכב לישראל, או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניין; ואולם לעניין רישיון ייבוא רכב לפי סעיף 33, יחולו הוראות פסקה זו רק על עבירה הנוגעת לייבוא כאמור באותו סעיף.

(ב) הרשות המוסמכת לייבוא לא תבטל, תתלה או תגביל רישיון כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתנה לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו לפנייה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), היה לרשות המוסמכת לייבוא יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל הרישיון עילה מהעילות המנויות בסעיף קטן (א), והיא שוכנעה כי יש צורך דחוף להתלות את רישיונו לשם הגנה מיידית על שלום הציבור, רשאית היא, בהחלטה מנומקת בכתב, להתלות את הרישיון, לאלתר, ובלבד שתיתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מתום 30 ימים ממועד ההתליה; התליה כאמור תהיה לתקופה המזערית הנדרשת.

40. (א) הרשות המוסמכת לייבוא רשאית לסרב לתת רישיון ייבוא רכב, בהחלטה מנומקת בכתב, אף אם מתקיימים במבקש הרישיון התנאים לקבלת הרישיון לפי סימן זה, אם בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה לרישיון התקיים במבקש אחד מאלה:

סירוב לתת רישיון ייבוא רכב

- (1) בוטל רישיון שניתן לו לפי סימן זה; החלטה לפי פסקה זו תתקבל בין השאר בהתחשב בעילת הביטול לפי סעיף 39 ובמשך הזמן שחלף מאז הביטול;
- (2) מבקש הרישיון לא קיבל רישיון לפי סימן זה בשל מסירת מידע כוזב בבקשה לרישיון.

(ב) הרשות המוסמכת לייבוא לא תסרב לתת רישיון לפי סעיף זה אלא לאחר שנתנה למבקש הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

סימן ב': רישיון יבואן מסחרי

41. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון יבואן ישיר מאת המנהל:
(1) הוא תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי

רישיון יבואן ישיר

הם תושבי ישראל;

(2) הוא התקשר עם יצרן רכב במדינת חוץ בהסכם בכתב למכירת רכב מתוצרתו לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, וההסכם אינו מעניק לו זכויות שיווק בלעדיות, במישרין או בעקיפין;

(3) הוא המציא כתב התחייבות מאת יצרן הרכב במדינת חוץ –

(א) לספק מוצרי תעבורה לכל רכב מתוצרתו המיובא לישראל, לתקופה שלא תפחת משבע שנים מיום המכירה ללקוח או לתקופה אחרת שקבע השר, באישור הוועדה;

(ב) לאפשר את מימוש האחרייות שנתן היצרן לכל רכב מתוצרתו המיובא לישראל, לרבות מתן המידע הטכני הדרוש לתיקון הרכב בתקופת האחרייות;

(ג) לעניין טיפול בכל תקלת בטיחות סדרתית שתתגלה ברכב מתוצרתו של היצרן המיובא לישראל – למסור ליבואן באופן מיידי מידע על תקלת בטיחות סדרתית שהתגלתה בייצור של רכב מתוצרתו המיובא לישראל וכן הוראות טכניות לתיקונה, לספק ליבואן מוצרי תעבורה הנדרשים לשם תיקון התקלה ולשאת בעלות הטיפול בה כאמור בפסקת משנה זו;

(ד) לקיים את חובות היבואן לפי סעיף זה אם לא יהיה ביכולתו של היבואן לקיימן בשל אחת מאלה:

(1) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;

(2) היצרן מבקש שחובות היבואן ימולאו על ידי גורם אחר;

(ה) לספק ליבואן מידע טכני, ספרות מקצועית, הדרכה וציוד לתיקון הרכב ולמתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא;

(4) הוא המציא כתב התחייבות מטעמו –

(א) לספק מוצרי תעבורה לכל רכב מתוצר שהוא מייבא לתקופה כאמור בפסקה (3)(א);

(ב) לטפל בכל רכב מתוצר שהוא מייבא, לפי אחרייות בהיקף ולתקופה שלא יפחתו מהאחרייות לפי פסקה (3)(ב);

(ג) לטפל בכל תקלת בטיחות סדרתית שתתגלה ברכב מתוצר שהוא מייבא בהתאם לכתב ההתחייבות שבפסקה (3)(ג), ולפי סעיף 50;

(5) הוא הוכיח כי קיימת תשתית למתן שירותי תחזוקה לרכב כפי שקבע השר לעניין מוסכים הנותנים שירותים אלה;

(6) הוא המציא אישור מרואה חשבון המעיד כי יש לו הון עצמי כפי שקבע השר, בין השאר בהתאם לסוג הרכב שהוא מייבא ולמספר כלי הרכב.

(ב) המנהל ירשום ברישיון לפי סעיף זה את התוצר שבעל הרישיון רשאי לייבא.

(א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון יבואן עקיף מאת המנהל: 42

רישיון יבואן עקיף

(1) הוא תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) הוא התקשר עם סוכן מורשה בהסכם למכירת רכב, באחת מהדרכים המפורטות להלן, לתקופה שלא תפחת משנה, ובלבד שהסוכן המורשה התקשר עם יצרן הרכב במדינת חוץ לפחות לתקופה האמורה:

(א) הסכם בכתב, ואם הוא סוכן משני – ההסכם הוא לייבוא רכב מתוצר שמיובא על ידי יבואן ישיר;

(ב) הסכם בדרך ובתנאים שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור הוועדה, ובלבד שההסכם הוא למכירת רכב מדגם שמיובא על ידי יבואן ישיר;

(3) הוא המציא כתב התחייבות מאת סוכן מורשה –

(א) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לתת לרכב את האחריות שנתן יצרן הרכב;

(ב) להודיע ליבואן באופן מיידי על כל תקלת בטיחות סדרתית שתתגלה ברכב שהוא מכר לו, ולעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – גם למסור ליבואן הוראות טכניות לתיקון התקלה, לספק לו את מוצרי התעבורה הנדרשים לשם תיקון התקלה ולשאת בכל עלויות הטיפול בה כאמור בפסקת משנה זו;

(ג) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לקיים את חובות היבואן לפי סעיף זה, אם לא יהיה ביכולתו של היבואן לקיימן בשל אחת מנסיבות אלה:

(1) ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו כינוס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין;

(2) הסוכן המורשה מבקש שחובות היבואן ימולאו על ידי גורם אחר;

(ד) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לספק ליבואן מידע טכני, ספרות מקצועית וציוד לתיקון ולמתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא;

(4) הוא המציא כתב התחייבות מטעמו –

(א) לספק מיוצרי תעבורה לרכב שהוא מייבא, לתקופה שלא תפחת משבע שנים מיום מכירת הרכב ללקוח, או לתקופה אחרת שקבע השר, באישור הוועדה;

(ב) לתת אחריות לרכב שייבא כאמור בפסקה (3)(א), בהיקף ולתקופה שלא יפחתו מהאחריות לפי אותה פסקה;

(ג) לעניין רכב מתוצר שאינו מיובא על ידי יבואן ישיר – לטפל בכל תקלת בטיחות סדרתית שתתגלה ברכב שהסוכן המורשה מכר לו, בהתאם לכתב ההתחייבות שבפסקה (3)(ב), ולפי סעיף 50;

(5) הוא הוכיח כי קיימת תשתית למתן שירותי תחזוקה לרכב כפי שקבע השר לעניין מוסכים הנותנים שירותים אלה;

(6) הוא המציא אישור מרואה חשבון המעיד כי יש לו הון עצמי כפי שקבע השר, בין השאר בהתאם לסוג הרכב שהוא מייבא ולמספר כלי הרכב שהוא מייבא ולכך שיש יבואן ישיר המייבא את תוצר הרכב שמבקשה רישיון מעוניין לייבא.

(ב) המנהל ירשום ברישיון לפי סעיף זה את התוצר שבעל הרישיון רשאי לייבא.

(ג) השר רשאי לקבוע –

(1) תנאים לעניין היקף פעילותו בשיווק רכב של סוכן ראשי, וכן תקופות קצרות יותר מהתקופות הקבועות בהגדרה "סוכן ראשי";

(2) דרך אחרת לעריכת הסכם בין סוכן משני לסוכן ראשי ותנאים לעניין זה; תקנות לפי פסקה זו טעונות אישור של הוועדה.

43. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי מבקש או סוג של מבקשים יהיו זכאים לקבל רישיון יבואן ישיר או רישיון יבואן עקיף, אף אם לא מתקיים בהם תנאי מהתנאים לקבלת רישיון כאמור לפי סעיף 41 או 42 כפי קבע, אם מצא כי התנאי אינו מתאים בנסיבות העניין, ובלבד שקבע הוראות לשם שמירה על הבטיחות ועל האיתנות הפיננסית ולשם הבטחת רמת השירות ללקוחות, ככל שהדבר נדרש בנסיבות העניין; פטור מקיום התנאים האמורים בסעיף 41(א) או 42(א) (6) ייקבע לאחר התייעצות עם שר האוצר.

44. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון יבואן זעיר מאת המנהל:

(1) הוא עוסק מורשה תושב ישראל או תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) הוא התקשר בהסכם בכתב עם מוכר הרכב;

(3) הוא הוכיח כי קיימת תשתית למתן שירותי תחזוקה לרכב כפי שקבע השר לעניין מוסכים הנותנים שירותים אלה;

(2) יפרסם הודעה לציבור על תקלת הבטיחות הסדרתית בדרך ובמועד שקבע השר ;
(3) יודיע בכתב על תקלת הבטיחות הסדרתית לכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה נוגעת אליהם, יזמין אותם למוסכי השירות שלו לשם טיפול בתקלה, ויטפל בתקלה בהתאם להוראות היצרן, והכול בלא תשלום.
(ג) הודיע יבואן ישיר למנהל על תקלת בטיחות סדרתית שהתגלתה בדגם רכב מתוצר שהוא מייבא, יודיע על כך המנהל כל יבואן עקיף, יבואן זעיר ומייבא רכב בייבוא אישי, שייבאו רכב מדגם כאמור, וכן יפנה מייבא רכב בייבוא אישי למוסכי השירות של היבואן הישיר לשם טיפול בתקלה.

(ד) נודע ליבואן עקיף, בין בהודעה של יצרן הרכב או של המנהל ובין בדרך אחרת ובכלל זה מבדיקת פרסומי היצרן, על תקלת בטיחות סדרתית ברכב מדגם שהוא מייבא –

(1) לעניין רכב מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר – יפרסם הודעה על כך לציבור, בדרך ובמועד שקבע השר, יודיע בכתב על התקלה לכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה שהתגלתה נוגעת אליהם, ויזמין אותם למוסכי השירות של יבואן ישיר לשם טיפול בתקלה לפי סעיף קטן (ב)(3); ואולם הוכיח היבואן למנהל כי הוא בעל יכולת מקצועית, ציוד ומוצרי תעבורה הנדרשים לטיפול בתקלת בטיחות סדרתית שהתגלתה ברכב שהוא יבא, רשאי הוא לטפל בתקלה במוסכי השירות שלו ;

(2) לעניין רכב שאינו מתוצר המיובא כל ידי יבואן ישיר – יפרסם הודעה על כך לציבור, בדרך ובמועד שקבע השר, יודיע בכתב על התקלה למנהל ולכל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה שהתגלתה נוגעת אליהם, ויפנה אותם לקבלת שירות לשם טיפול בתקלה.

(ה) נודע ליבואן זעיר, בין בהודעה של יצרן הרכב או של המנהל ובין בדרך אחרת ובכלל זה מבדיקת פרסומי היצרן, על תקלת בטיחות סדרתית ברכב שהוא מייבא, יפרסם הודעה על כך לציבור, בדרך ובמועד שקבע השר, ויפנה את כל בעלי כלי הרכב הרשומים בישראל שייבא ושהתקלה שהתגלתה נוגעת אליהם, למוסכי השירות של היבואן הישיר לשם טיפול בתקלה.

(ו) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקלת בטיחות סדרתית ברכב מיובא, ובכלל זה הוראות לעניין חובות דיווח למנהל שיחולו על יבואנים מסחריים ולעניין הודעות שיימסרו למוסכים ולבעלי כלי הרכב שהתקלה כאמור נוגעת אליהם.

(ז) תקנות לפי סעיף זה לעניין פרסום הודעות לציבור ולבעלי כלי רכב שתקלת בטיחות סדרתית נוגעת אליהם יותקנו באישור הוועדה.

51. המנהל יעביר ליבואן ישיר, אחת לשישה חודשים לפחות, את מספרי השלדה של כלי רכב מתוצר שהוא מייבא שיובאו לישראל; השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע פרטים נוספים שעל המנהל להעביר ליבואן ישיר לעניין כלי רכב מתוצר כאמור וכן את אופן הדיווח.

52. (א) בסעיף זה, "יבואן אחר" – יבואן עקיף, יבואן זעיר או מייבא רכב בייבוא אישי, שייבא את הרכב שניתן לו השירות לפי סעיף 49(א) או 50(א).

(ב) לשם מתן השירות לפי סעיף 49(א) או 50(א), רשאי יבואן ישיר לדרוש מיבואן אחר תשלום סביר בעד עלויות נלוות, אם ישנן, שאינן מכוסות בהתחייבויות יצרן הרכב לפי סעיף 41(א)(3)(ב) ו-1(ג).

(ג) (1) בהיעדר הסכמה בין יבואן ישיר ליבואן אחר על התשלום לפי סעיף קטן (ב), רשאי המנהל, באישור עובד משרד האוצר ששר האוצר הסמיכו לכך, להורות על התשלום שישלם היבואן האחר ליבואן הישיר בעד העלויות הנלוות, בהתבסס על העלות ועל הצמדת התשלום למדד המחירים לצרכן, לפי העניין, וכן רשאי הוא לתת כל הוראה אחרת כפי שיראה לנכון בנסיבות העניין, לרבות בדבר תשלומים חלקיים; הורה המנהל על תשלום כאמור, יורה גם על מועד התשלום ;

(2) הוראה לפי סעיף קטן זה תינתן בתוך זמן סביר בהתחשב בנסיבות העניין, ולא יאוחר מ-60 ימים מיום שהמחלוקת הובאה לפני המנהל.

(ד) אין בהיעדר הסכמה בין יבואן ישיר ליבואן אחר על התשלום בעד עלויות נלוות כדי למנוע או לעכב את מתן השירות בידי יבואן ישיר לפי חוק זה.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר דרכי החישוב של התשלום לפי סעיף זה ומרכיביו,

מידע לעניין דגמי רכב שיובאו לישראל

תשלום בעד עלויות נלוות

ובדבר דרכי הצמדת התשלום האמור.

53. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע נסיבות שבהן יבואן מסחרי יחויב להקים יותר ממוסך שירות אחד המטפל בתוצר רכב שהוא מייבא או להתקשר עם יותר ממוסך אחד כאמור כדי שישמש מוסך שירות שלו, בנפה מסוימת, ובלבד שבאותה נפה לא יהיה בבעלותו או בבעלות תאגיד שהוא בעל שליטה בו יותר ממוסך אחד כאמור או יותר מכמה מוסכים כפי שקבע השר; בתקנות לפי סעיף זה רשאי השר לקבוע גם נסיבות למתן פטור ליבואן מסחרי מחובתו כאמור; בסעיף זה, "נפה" – נפה שנקבעה לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.

הגבלה על בעלות של יבואן מסחרי במוסך שירות

54. (א) יבואן מסחרי לא יכתוב למוסך ולא ינחה אותו בדבר זהות הגורם שממנו ירכוש המוסך מוצרי תעבורה, למעט לעניין שירותי תחזוקה לרכב הכלולים באחריות בשיעור כאמור בסעיף 49(ג) או במסגרת תיקון תקלת בטיחות סדרתית.

איסור התערבות

(ב) יבואן מסחרי לא יתערב ביבוא רכב בידי יבואן מסחרי אחר, לא יסכל יבוא רכב כאמור ולא יפעל בכל דרך שהיא לסיכול קבלת רישיון יבואן מסחרי בידי אדם אחר או חידושו; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי למנוע מיבואן מסחרי למסור מידע למנהל לעניין זכאותו של מבקש לקבל רישיון או לחדשו כאמור.

55. יבואן מסחרי ימסור ללקוח שקנה ממנו רכב, לפני חתימת העסקה לרכישת הרכב, מידע בכתב לגבי הרכב בעניינים אלה:

מסירת מידע ללקוח

(1) מצבו המכני של הרכב לרבות נזק בטיחותי, כהגדרתו לפי פקודת התעבורה, שנגרם לרכב;

(2) מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב ממועד ייצורו;

(3) שנת הייצור של הרכב ומועד רישומו לראשונה במדינת חוץ;

(4) תקלות בטיחות סדרתיות, אם ישנן;

(5) תקופת האחריות לרכב והיקפה, אם ניתנה אחריות על ידי יצרן הרכב.

56. (א) יבואן ישיר ויבואן עקיף ימסרו למנהל דיווח בכתב על עניינים אלה, במועדים כמפורט להלן:

חובות דיווח של יבואן מסחרי

(1) הוראות לתיקון הרכב שיצרן הרכב במדינת חוץ הביא לידיעתם – בלא דיחוי לאחר שהוראות כאמור הובאו לידיעת היבואן;

(2) מועד סיום התקשרותם עם יצרן הרכב במדינת חוץ או עם סוכן מורשה, לפי העניין, וכן מועד סיום התקשרות של יצרן הרכב עם סוכן ראשי או מועד סיום ההסמכה שנתן סוכן ראשי לסוכן משני לפי ההסכם בין הסוכנים – בלא דיחוי לאחר שנודע ליבואנים על מועד כאמור, או שישה חודשים לפני אותו מועד, לפי העניין.

(ב) יבואן מסחרי –

(1) ימסור למנהל, לא יאוחר מ-31 ביולי בכל שנה, או – אם המנהל אישר לו זאת – לא יאוחר מ-31 בדצמבר, אישור רואה חשבון המבוסס על דוחות כספיים מבוקרים לגבי השנה שקדמה למועד הגשת האישור, המעיד כי יש בידו הון עצמי כאמור בתנאים למתן רישונו לפי חוק זה וכי הוא עומד בעקרון עסק חי;

(2) ידווח למנהל על כל אירוע שעלול, לדעת רואה חשבון, להביא לירידה בהון העצמי הנדרש ממנו לפי חוק זה או לפגיעה בעקרון עסק חי; חלה ירידה בהון העצמי כאמור, רשאי המנהל לאפשר לו להשלים את ההון העצמי המזערי הנדרש בתוך 30 ימי עבודה ממועד הדיווח, או להעמיד ערבות בנקאית או ערבות ממבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981, בגובה ההון העצמי הנדרש עד להשלמת ההון העצמי; דיווח לפי פסקה זו יימסר בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים לאחר המועד שבו נודע ליבואן על אירוע כאמור.

(ג) הוראות סעיף קטן (א)(1) יחולו גם על יבואן זעיר בשינוי זה: במקום "שיצרן הרכב במדינת חוץ הביא לידיעתם" יקראו "שהגורם שממנו רכב את הרכב הביא לידיעתו".

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובות דיווח החלות על יבואן מסחרי לפי חוק זה.

57. (א) יבואן עקיף ישמור מסמכים לעניין כלי רכב שהוא מייבא, לרבות חשבוניות ותעודות

שמירת מסמכים בידי יבואן עקיף

משלוח, שניתן להשיגם במאמץ סביר, המאפשרים מעקב אחר העברת הבעלות ברכב, בין אם נרשמה ובין אם לאו, עד לגורם שרכש את הרכב מיצרן הרכב במדינת חוץ, וכוללים פרטים המאפשרי את זיהוי הרכב.

(ב) שמירת מסמכים לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה של חמש שנים לפחות מהמועד שבו הרכב המיובא הגיע לישראל; שמירת מסמכים כאמור יכול שתהיה באמצעים אלקטרוניים, ובלבד שתובטח מהימנות המידע שנשמר וינקטו אמצעי הגנה עליו מפני חדירה שלא כדין.

(ג) השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע נסיבות שבהן יבואן עקיף יחויב לשמור מסמכים המאפשרים מעקב אחר העברת הבעלות ברכב רק עד לגורם שעל שמו נרשם הרכב במדינת חוץ, ואם לא נרשם – עד לגורם אחר שממנו נרכש הרכב כפי שיקבע השר כאמור; לא נמסרה עמדת שר האוצר לעניין קביעת ההוראות לפי סעיף קטן זה בתוך 21 ימים מיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה חובת ההתייעצות לפי סעיף קטן זה.

(ד) יבואן עקיף ימסור למנהל, לפי דרישתו, מסמכים ששמר לפי סעיף זה, לא יאוחר משבעה ימים מיום שנמסרה לו הדרישה לקבלם; המנהל רשאי למסור מסמכים שקיבל כאמור למנהל המכס כהגדרתו בפקודת המכס.

58. (א) יבואן מסחרי יפרסם באתר האינטרנט שלו את התנאים להתקשרותו עם מוסך כדי שישמש מוסך שירות של היבואן; השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין התנאים כאמור ולעניין פרסומם, וכן נסיבות מיוחדות שבהן יחולו הוראות שיקבע לגבי אופן ביטול ההתקשרות האמורה.

תנאים להתקשרות עם מוסך שירות של יבואן ופרסום רשימת מוסכי השירות

(ב) יבואן מסחרי יפרסם רשימה מעודכנת של מוסכי השירות שלו, במקום מכירת הרכב וכן באתר האינטרנט שלו, שבה יפורטו תוצרי הרכב או דגמי הרכב שבהם מורשה לטפל כל אחד ממוסכי השירות שלו, וימסור אותה לקונה לא יאוחר ממועד מסירת הרכב; היבואן ידווח למנהל על כל שינוי ברשימת מוסכי השירות שלו, ויודיע לו באופן מיידי על מסירת הודעת ביטול הסכם עם מוסך השירות שלו.

59. (א) לא יתנה יבואן מסחרי את התקשרותו עם מוסך כדי שישמש מוסך שירות של היבואן בתנאי מהתנאים המפורטים להלן, לא יכתוב למוסך שירות או ינחה אותו בעניינים האמורים, לא ידרוש ממנו דיווח לגביהם, ולא יעשה שימוש במאגרי נתונים שיש לו גישה אליהם כדי לברר את נתוני פעילות המוסכים באותם עניינים:

התקשרות בין יבואן מסחרי ומוסך שירות של יבואן

(1) תיקון רכב במוצר תעבורה מסוים או בסוג מסוים של מוצר תעבורה, בלי להציע ללקוח מוצר תעבורה מתאים אחר לפי סעיף 131;

(2) מתן שירות לכלי רכב שיובאו על ידי היבואן בלבד;

(3) מחיר מוצר תעבורה או מחיר השירות לרכב שהמוסך נותן; אין בהוראות פסקה זו כדי למנוע מיבואן מסחרי להציע למוסך מחיר מרבי למוצרי תעבורה או לשירות ברכב כאמור.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו לעניין מוצרי תעבורה ושירותי תחזוקה לרכב הכלולים באחריות בשיעור כאמור בסעיף 49(ג), כחלק מתיקון תקלת בטיחות סדרתית או במקרים אחרים שקבע השר.

סימן ד': מועצה מייעצת ליבוא רכב ולשיווק

60. (א) השר ימנה מועצה מייעצת ליבוא רכב ולשיווק (בסימן זה – המועצה), וחבריה הם כמפורט להלן, ובלבד ששניים מהם לפחות יהיו נשים:

(1) שלושה עובדים של המשרד, בעלי ידע וניסיון מתאימים לתפקידי המועצה, והשר ימנה אחד מהם להיות היושב ראש;

(2) שני עובדים של מעבדה מוסמכת לרכב שהם בעלי מומחיות בתחום הרכב;

(3) שני נציגי ציבור, שאחד מהם יהיה נציג ארגוני צרכנים כהגדרתם בסעיף 31(ג) לחוק הגנת הצרכן.

(ב) השר ינמה ממלאי מקום לכל אחד מחברי המועצה, שמתקיימים בהם התנאים למינוי לפי הוראות סימן זה.

מועצה מייעצת ליבוא רכב ולשיווק

(ג) חברי המועצה יתמנו לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לשתי תקופות כהונה נוספות.

(ד) הודעה על מינוי חברי המועצה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד; באתר האמור יפורסם גם הרכב המועצה המכהן.

61. תפקידי המועצה הם:

(1) לייעץ למנהל בעניינים אלה:

(א) סירוב לתת רישיון יבואן מסחרי, ביטול הרישיון, התלייתו או סירוב לחדשו, לפי סעיפים 8 ו-10;

(ב) חובות משווק רכב לפי סעיפים 77 עד 87;

(2) להמליץ למנהל בעניין דרכי הטיפול בתלונות שהגישו לקוחות של יבואנים מסחריים לפי סעיף 46, בכל הנוגע לקיום הוראות לפי חוק זה.

62. לא ימונה לחבר מועצה מי שהורשע בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או מי שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו.

63. (א) חבר המועצה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו בהתקיים אחד מאלה:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר וליושב ראש המועצה;

(2) חדל להתקיים בו תנאי למינויו לפי סעיף 60(א), ולגבי נציג ציבור – אם התמנה להיות עובד המדינה;

(3) השר העבירו מכהונתו בהודעה בכתב בשל אחד מאלה:

(א) הוא הורשע בעבירה כאמור בסעיף 62, או הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירה כאמור;

(ב) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;

(ג) התקיים בו הסייג האמור בסעיף 64;

(ד) הוא נעדר בלא סיבה מוצדקת מארבע ישיבות רצופות של המועצה או מיותר משלוש ישיבות שקיימה המועצה בשנה אחת;

(ה) התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם מהיות חבר המועצה.

(ב) התפטר חבר המועצה או חדל מסיבה אחרת לכהן כחבר המועצה לפני תום תקופת כהונתו, יפעל השר בהקדם האפשרי למינוי חבר אחר במקומו, באותה דרך שבה התמנה אותו חבר לפי סעיף 60, ליתרת תקופת כהונתו.

64. (א) לא יתמנה ולא יכהן כחבר מועצה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין עניין אישי שלו או של קרובו לבין תפקיד אחר שלו, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.

(ב) חבר מועצה יימנע מהשתתפות בדיון ובהצבעה בישיבות המועצה, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין עניין אישי שלו או של קרובו או לבין תפקיד אחר שלו, בין בתמורה ובין שלא בתמורה; חבר המועצה לא יטפל במסגרת תפקידו במועצה בנושא כאמור גם מחוץ לישיבות המועצה.

(ג) התברר לחבר מועצה כי הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), יודיע על כך ליושב ראש המועצה.

(ד) בסעיף זה, "עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או עניין אישי של גוף שחבר המועצה או קרובו מנהלים או עובדים אחראים בו, או עניין של גוף שיש להם בו חלק מהון המניות, בזכות לקבל רווחים, בזכות למנות מנהל או בזכות ההצבעה.

65. חברי המועצה שאינם עובדי המדינה, דינם כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה:

(1) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979;

(2) חוק העונשין, לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

תפקידי המועצה
המיינצת לייבוא
רכב ולשיווקו

סייגים למינוי

הפסקת כהונה

ניגוד עניינים

החלת דינים

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969, לאחר תום תקופת כהונתם במועצה;

(4) פקודת הנזיקין [נוסח חדש], לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור.

66. קיום המועצה, שמכוותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה או מחמת ליקוי במינוי או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חברי המועצה מכהנים כדין.

תוקף פעולות

67. (א) יושב ראש המועצה יקבע את מועד הישיבות, מקומן וסדר יומן.

סדרי דיון

(ב) המלצות המועצה יתקבלו ברוב קולות הנוכחים בישיבה, ובלבד שנכחו בישיבה שלושה חברים לפחות, ובהם נציג מכל אחד מהנציגים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 60(א); במקרה של קולות שקולים בהצבעה, יהיה ליושב ראש המועצה קול נוסף.

(ג) המועצה רשאית למנות מבין חבריה ועדות משנה לכל עניין הנוגע לתפקידיה לפי חוק זה; המלצות ועדות המשנה יובאו לאישור מליאת המועצה.

(ד) המועצה רשאית להזמין לישיבותיה הנוגעות למילוי תפקידיה לפי סעיף 61(1)(ב) את נציגי היבואנים, ובלבד שיוזמנו נציגים של כל סוגי בעלי רישיון יבואן מסחרי.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי עבודתה ודיוניה של המועצה; המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה, כל עוד לא נקבעו לפי חוק זה.

סימן ה': עיסוק בתיווך בייבוא אישי

68. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לתיווך בייבוא אישי:

רישיון לתיווך
בייבוא אישי

(1) הוא יחיד תושב ישראל שהוא עוסק מורשה ולא הוכרז פושט רגל, או שהוא מועסק על ידי תאגיד רשום כדין שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) הוא עמד בהצלחה בבחינות עיוניות שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר.

(ב) בעל רישיון לתיווך בייבוא אישי המועסק על ידי תאגיד כאמור בסעיף קטן (א)(1), לא יהיה רשאי לעסוק בתיווך כאמור אלא במסגרת עבודתו בתאגיד.

(ג) השר יקבע את סדרי הבחינות לקבלת רישיון לפי סעיף זה, דרך קבלת תוצאות הבחינות והשגה על תוצאותיהן.

69. מתווך בייבוא אישי ינהג בנאמנות, בהגינות ובדרך מקובלת כלפי לקוחותיו.

מתווך בייבוא אישי
- חובת נאמנות
והגינות

70. (א) מתווך בייבוא אישי יתקשר בהסכם תיווך בכתב עם מייבא רכב בייבוא אישי, שיכלול פרטים אלה: סוג הרכב, תיאור הרכב, תוספות לרגם הרכב ומחירן, ככל שישנן, שנת הייצור של הרכב, מוסך למתן שירותי תחזוקה לרכב בישראל ובלבד שהוא מוסך בעל רישיון לפי חוק זה, תקופת האחריות והיקפה, אם ניתנה אחריות לרכב, מועד הספקת הרכב, חובות המתווך כלפי המייבא, המחיר הכולל של הרכב, מחיר הרכב במדינה שממנה הוא מיובא, דמי התיווך, פרטי המתווך ומספר רישונו, וכן אומדן לגבי סך כל תשלומי המסים החלים על הרכב או על מכירתו, לאחר שנקט את כל האמצעים הנדרשים, הסבירים בנסיבות העניין, לקבלת המידע בעניין זה מהגורם המוסמך לכך; בסעיף קטן זה, "מחיר כולל" - לרבות דמי משלוח והובלה, ולמעט תשלומי המסים החלים על הרכב או על מכירתו, ובכלל זה מס ערך מוסף, אגרות או תשלומי חובה אחרים.

הסכם תיווך עם
מייבא רכב בייבוא
אישי

(ב) מתווך בייבוא אישי ימסור למייבא הרכב העתק של הסכם התיווך עם חתימת ההסכם.

(ג) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע פרטים נוספים שמתווך בייבוא אישי חייב לכלול בהסכם לפי סעיף קטן (א).

71. מתווך בייבוא אישי לא יתווך בייבוא רכב שלא מתקיימים לגביו או לגבי מייבא הרכב בייבוא אישי התנאים למתן רישיון יבוא לפי סעיף 33 או אם הרכב נמצא כבר בנמל בישראל או במחסן רשוי כהגדרתו בפקודת המכס.

תנאים לעניין תיווך
בייבוא אישי

72. מתווך בייבוא אישי ימסור למייבא רכב בייבוא אישי, לפני חתימת ההסכם לרכישת הרכב,

מסירת מידע
למייבא רכב

מידע בכתב לגבי הרכב שהוא תיווך בייבוא, בעניינים אלה:

- (1) מספר הבעלים הקודמים של הרכב, לרבות בעל הרכב שממנו נרכש הרכב, וסוג פעילותם אם ישנו, ובכלל זה אם מדובר בתאגיד שעיסוקו החכרת רכב או השכרתו;
- (2) הגורם שממנו נרכש הרכב ומענו, אם אינו הבעלים של הרכב כאמור בפסקה (1);
- (3) מספר הקילומטרים של כלל נסיעות הרכב ממועד ייצורו;
- (4) שנת הייצור של הרכב ומועד רישומו לראשונה במדינת חוץ;
- (5) מצבו המכני של הרכב לרבות נזק בטיחותי, כהגדרתו לפי פקודת התעבורה, שנגרם לרכב;
- (6) תקלות בטיחות סדרתיות, אם ישנן;
- (7) תקופת האחריות לרכב והיקפה, אם ניתנה אחריות על ידי יצרן הרכב.

73. מתווך בייבוא אישי, לרבות תאגיד שבבעלותו או תאגיד שבו מועסק מתווך כאמור, לא יהיה צד להסכם לרכישת רכב, במישרין או בעקיפין, בין מייבא הרכב בייבוא אישי למוכר הרכב במדינת החוץ.

הגבלות לעניין הסכם לרכישת רכב

74. מתווך בייבוא אישי לא יקבל ממייבא רכב בייבוא אישי תשלום בעד התיווך, בכסף או בשווה כסף, בסכום העולה על הסכום שנקבע לכך בהסכם התיווך.

תשלום בעד תיווך בייבוא אישי

75. מתווך בייבוא אישי לא ישווק רכב ולא יפרסמו למכירה, למעט רכב הרשום על שמו לפי פקודת התעבורה.

איסור שיווק רכב על ידי מתווך בייבוא אישי

76. (א) השר רשאי לקבוע חובות שיחולו על מתווך בייבוא אישי, נוסף על החובות הקבועות בחוק זה.

הוראות לעניין חובות מתווך ומייבא רכב בייבוא אישי

(ב) אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מחובות מייבא רכב בייבוא אישי.

פרק ה': חובות משווק רכב

77. לא ימכור אדם רכב שיובא לישראל על ידי יבואן מסחרי וטרם ניתן לגביו לראשונה רישיון רכב, ולא ישווק אותו, אלא אם כן הוא משווק רכב.

מכירה ושיווק של רכב מייבוא

78. משווק רכב לא ימכור רכב שאינו עומד בהוראות כל דין לעניין בטיחות הרכב והגנה על הסביבה, לרבות הוראות לפי פקודת התעבורה.

מכירת רכב שלא כדין

79. משווק רכב יכלול בפרסומת לרכב שהוא משווק מידע לגבי רמת האבזור הבטיחותי של הרכב, ויציג במקום עסקו, באופן בולט לעין, הודעה הכוללת מידע כאמור; השר, באישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין סעיף זה, ובכלל זה הוראות לעניין רמת האבזור הבטיחותי שיש לכלול בפרסומת, דרך הצגת הודעה כאמור, גודלה ומאפייניה; בסעיף זה, "פרסומת" – פרסומת בכתב, בדפוס או באמצעים אלקטרוניים חזותיים, המיועדת או הזמינה לציבור.

מידע בטיחותי לגבי רכב

80. (א) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, ימסור, לבקשת בעל רישיון להפעלת מוסך או להפעלת מוסך מומחה, מוסד לימוד או גורם אחר שקבע השר (בסעיף זה – גורם מטפל), מידע שהעביר לו יצרן הרכב במדינת חוץ או סוכן מורשה, הנדרש לשם טיפול ותחזוקה ברכב מתוצר משווק הרכב מייבא או מייצר, לרבות מידע טכני ומידע על ציוד והכשרת בעלי מקצוע; לעניין זה, "מוסד לימוד" – מוסד לימוד שהוכר על ידי משרד הכלכלה והתעשייה לעניין הכשרה מקצועית בתחומי טיפול ותחזוקה בכלי רכב.

מסירת מידע וציוד בנוגע לטיפול ברכב

(ב) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, יאפשר לגורם מטפל המבקש זאת לקבל את כל המידע הטכני, ההדרכה, הציוד וכלים אחרים, ובכלל זה תוכנה, הנדרשים כדי לטפל ולתחזק רכב מתוצר שהוא מייבא או מייצר, שקיבל מיצרן הרכב במדינת חוץ או מסוכן מורשה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי –

(1) למנוע ממשווק רכב לדרוש תשלום סביר בעד השירות שייתן לפי סעיפים קטנים (א) או (ב); על תשלום כאמור יחולו הוראות לפי סעיף 52, בשינויים המחויבים;

(2) להטיל על משווק רכב אחריות לגבי השימוש שנעשה במידע שמסר לפי סעיף זה;

(3) לגרוע מזכות היוצרים לפי כל דין לגבי המידע והציוד, אם ישנה.

81. (א) משווק רכב המוכר רכב שמחירו עולה על 50,000 שקלים חדשים או על סכום שקבע השר לפי סעיף קטן (ח), לא יקבל מהקונה תשלום העולה על 20 אחוזים ממחיר הרכב, אלא אם כן מסר את הרכב לקונה או רשם אותו על שם הקונה, ואם לא עשה כן – יידע את הקונה, טרם ההתקשרות בעסקה, על זכותו לקבל ערבות בנקאית לפי הוראות סעיף זה; לעניין סעיף זה, יראו כתשלום בעד הרכב גם את אלה:

(1) תשלום על חשבון מחיר הרכב שמשלם צד שלישי מטעמו של הקונה;

(2) מכירת רכב אחר בבעלות הקונה למשווק הרכב, במסגרת ההתקשרות לרכישת רכב חדש שנערכה בין משווק הרכב לקונה.

(ב) משווק רכב יודיע לקונה, בעת שהוא מיידע אותו על זכותו לקבל ערבות בנקאית כאמור בסעיף קטן (א), כי הוא רשאי לדרוש ממנו החזר בסכום שיודיע לקונה, שלא יעלה על מחצית מההוצאות שישלם משווק הרכב וכרוכות במתן הערבות הבנקאית (בסעיף זה – החזר), ובלבד שגובה החזר לא יעלה על שני אחוזים לשנה מהסכום המובטח בערבות האמורה באופן יחסי לתקופת הערבות.

(ג) ערבות בנקאית לפי סעיף קטן (א) תהיה להבטחת החזרתו של כל תשלום ששילם הקונה או מי מטעמו, למשווק הרכב, על חשבון מחיר הרכב, במקרה שמשווק הרכב לא יוכל להעביר לקונה בעלות או זכות אחרת ברכב כפי שהוסכם בחוזה המכר, מחמת עיקול שהוטל על הרכב או אם ניתן לגביו צו פירוק, צו פירוק זמני, צו כינוס, צו למינוי כונס נכסים או צו הקפאת הליכים לפי כל דין או מחמת נסיבות שבהן נוצרה מניעה מוחלטת למסור את החזקה ברכב, ואולם ביטול חוזה המכר כשלעצמו לא יהווה מניעה מוחלטת לעניין זה.

(ד) ביקש הקונה לקבל ערבות בנקאית לפי הוראות סעיף זה, ימסור לו המשווק ערבות כאמור; ויתר הקונה על זכותו לקבל ערבות בנקאית, יאשר בחתימתו שהוא מוותר על קבלתה, ובלבד שמשווק הרכב יידע אותו על זכותו לקבלה כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) ערבות בנקאית תוחזר למשווק הרכב במועד מסירת הרכב לקונה וכתנאי למסירת הרכב או כנגד השבת הסכום ששילם הקונה למשווק הרכב; במועד החזרת הערבות ישלם הקונה למשווק הרכב את החזר, ואם היה גובה החזר נמוך מ-125 שקלים חדשים או מסכום אחר שקבע השר לפי סעיף קטן (ח), רשאי משווק הרכב לדרוש מהקונה החזר בסכום שלא יפחת מהסכום האמור.

(ו) הצדדים להסכם לרכישת רכב אינם רשאים להתנות על הוראות לפי סעיף זה אלא לטובת הקונה.

(ז) מחיר הרכב הנקוב בסעיף קטן (א) יתעדכן ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד שפורסם בחודש נובמבר לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון בשנה הקודמת, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; המנהל הכללי של המשרד יפרסם ברשומות הודעה על הסכום המעודכן כאמור.

(ח) השר, באישור הוועדה, רשאי –

(1) לשנות את מחיר הרכב כאמור בסעיף קטן (א);

(2) לשנות את סכום החזר לפי סעיף קטן (ב);

(3) לקבוע את נוסח הערבות הבנקאית ואת דרכי מסירתה וקבלתה.

82. (א) משווק רכב יתאר תיאור מלא ונכון של רכב שהוא משווק.

(ב) יראו משווק רכב כאילו מילא אחר הוראות סעיף קטן (א), אם הוכיח כי הפרטים שמסר בתיאור הרכב זהים לפרטים שמסר יצרן הרכב.

83. (א) משווק רכב ימסור לקונה הוראות שימוש בכתב בשפה העברית ורשימת מוסכים למתן שירותי תחזוקה לרכב מטעמו; ואולם יבואן ישיר או יבואן עקיף שייבא עד עשרים כלי רכב מדגם מסוים או יבואן זעיר, רשאי למסור לקונה הוראות שימוש בכתב בשפה האנגלית במקום בשפה העברית.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), השר, באישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין

תמצית הוראות שימוש ברכב שימסור משווק רכב לקונה, שתכלול הוראות בסיסיות לגבי הפעלה ובטיחות, בשפות שיקבע.

84. משווק רכב יתקשר עם הקונה בהסכם בכתב למכירת רכב, שיכלול את כל אלה: מפרט טכני של הרכב, מקום ייצור הרכב – אם הוא יבואן מסחרי, מחיר הרכב, תנאי מכירת הרכב ומועד הספקתו, ואם ניתנת אחריות לרכב מטעם יצרן הרכב או סוכן מורשה – תקופת האחריות והיקפה; העתק מההסכם יימסר לקונה עם חתימתו.

הסכם בכתב לרכישת רכב

85. משווק רכב ירשום את הרכב על שם הקונה בטרם מסירת החזקה בו לקונה.

רישום הרכב

86. (א) משווק רכב לא ימכור רכב בלי למסור לידי הקונה תעודת אחריות לרכב ולחלקיו בשפה העברית, אם ניתנה אחריות לרכב על ידי יצרן הרכב או סוכן מורשה.

חובת מתן תעודת אחריות לרכב

(ב) משווק רכב המציע תקופת אחריות נוספת מעבר לתקופת האחריות שנתן יצרן הרכב או סוכן מורשה, יפרט את תנאיה, ואם היא כרוכה בתשלום – יציג את מחירה בנפרד ממחיר הרכב, ולא יתנה את רכישת הרכב ברכישת אחריות נוספת כאמור.

87. משווק רכב ידווח לקונה על נזק שנגרם לרכב לפני מסירת החזקה בו לקונה, ובכלל זה נזק שתוקן; השר, באישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין סוג הנזק שעליו נדרש לדווח ולעניין אופן הדיווח לקונה.

נזק שנגרם לרכב לפני מסירתו לקונה

פרק ו': סחר ברכב

88. בפרק זה, "רכב מיבואן" – רכב שנרכש מיבואן ישיר או מיבואן עקיף לשם מכירתו דרך עיסוק ונרשם בישראל לראשונה על שם הקונה לפי פקודת התעבורה, ובלבד שמתקיימים בו התנאים לייבוא רכב על ידי יבואן כאמור לפי סעיף 32(5) או (6).

פרק ו' – הגדרה

89. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון סוחר ברכב מיבואן:

רישיון סוחר ברכב מיבואן

(1) הוא יחיד תושב ישראל שהוא עוסק מורשה, או שהוא תאגיד רשום כדין שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) לרשותו מקום מתאים לניהול עסקו, ובכלל זה לחניית כלי הרכב שהוא מוכר, כפי שקבע השר;

(3) הוא המציא אישור מרואה חשבון המעיד כי יש לו הון עצמי, כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר, בהתאם לסוג הרכב, ולגבי מי שהחזיק ברישיון לפי סעיף זה בשנה קודמת – גם בהתאם למספר כלי הרכב שמכר באותה שנה.

90. על סוחר ברכב מיבואן יחולו החובות הקבועות בסעיפים 81 עד 87, בשינויים המחויבים.

החלת חובות על סוחר ברכב מיבואן חובת דיווח בנושא הון עצמי

91. (א) סוחר ברכב מיבואן יגיש למנהל, עד ל-31 ביולי בכל שנה, אישור רואה חשבון המבוסס על דוחות כספיים מבוקרים לגבי השנה הקודמת, כפי שקבע השר, ולפיו יש לו הון עצמי כאמור בסעיף 89(3).

(ב) פחת ההון העצמי של סוחר ברכב מיבואן מההון העצמי כאמור בסעיף 89(3), ידווח על כך למנהל בכתב בתוך שבעה ימים.

92. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לרכישת רכב שאינו רכב מיבואן ומכירתו דרך עיסוק:

רישיון סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן

(1) הוא יחיד תושב ישראל שהוא עוסק מורשה, או שהוא תאגיד רשום כדין שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;

(2) לרשותו מקום מתאים לניהול עסקו, ובכלל זה לחניית כלי הרכב שהוא מוכר, כפי שקבע השר;

(3) תנאים נוספים ככל שקבע השר, באישור הוועדה.

93. (א) על סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן יחולו החובות הקבועות בסעיפים 82 ו-87, והוראות חוק מכירת רכב משומש (זכאות למידע וגילוי נאות), התשס"ח-2008, והכול בשינויים המחויבים.

החלת חובות על סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן

(ב) סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן ירשום את הרכב על שם הקונה, בהקדם האפשרי לאחר מסירתו ולא יאחר מתום שישה ימי עבודה מהמועד האמור.

94. בעל רישיון לפי פרק זה יציב שלט בולט לעין במקום המכירה, שיכלול את שמו ואת מספר רישונו. חובת הצבת שילוט
95. בעל רישיון לפי פרק זה לא יסיע נוסעים בתמורה בכלי רכב שבהם הוא סוחר ולא יוביל מטען בתמורה בכלי רכב כאמור, ולא יתיר לאחר לעשות כן. איסור הסעה או הובלת מטען בתמורה
- פרק ז': מוצרי תעבורה**
- סימן א': הגדרות
96. בפרק זה, "מוצר תעבורה" – (1) לעניין ייצור – מוצר תעבורה שקבע השר בצו לפי סעיף 97; (2) לעניין ייבוא – מוצר תעבורה שקבע השר בצו לפי סעיף 108; (3) לעניין סחר – מוצר תעבורה שהגדרתו בסעיף 2, למעט מוצר או סוג מוצר שקבע השר בצו לפי סעיף 126. פרק ז' – הגדרה
- סימן ב': ייצור מוצרי תעבורה
97. השר יקבע בצו, בהתחשב בטעמים בטיחותיים או סביבתיים, מוצרי תעבורה המיועדים לשיווק בישראל בלבד, שהוראות סימן זה יחולו עליהם, למעט מוצרי תעבורה לרכב מסוג טרקטור ומכונה ניידת ולרכב הפטור מחובות רישום ורישוי לפי אותה פקודה; צו כאמור ייקבע בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה. קביעת תחולה על מוצרי תעבורה – סימן ב'
98. מי שמתקיימים בו כל אלה, זכאי לקבל רישיון לייצור מוצרי תעבורה: רישיון לייצור מוצרי תעבורה
- (1) הוא עוסק מורשה, או תאגיד רשום כדין בישראל שאחד מבעלי העניין בו לפחות ומנהלו הכללי הם תושבי ישראל;
- (2) לרשותו מקום וציוד המתאימים לייצור מוצרי התעבורה שהוא מבקש לייצר ולאחסונם;
- (3) לרשותו אדם הממונה על תהליכי הייצור במפעל הייצור שהוא בעל השכלה, ידע וניסיון בתחום מוצרי התעבורה, כפי שקבע השר;
- (4) הוא הציג הסכם עם מעבדה מוסמכת לרכב, לתקופת הרישיון לפחות, לשם פיקוח על ייצור מוצרי התעבורה במפעל הייצור לפי הסדרי פיקוח שקבע השר, בין השאר כדי להבטיח את התאמת הייצור הסדרתי של מוצר התעבורה לאב-טיפוס שלו;
- (5) הוא הציג למנהל הסדרי פיקוח פנימיים הולמים, להבטחת איכות ולבקשת איכות על עבודת הייצור המתבצעת במפעל הייצור, בין השאר כדי להבטיח את התאמת הייצור הסדרתי של מוצר התעבורה לאב-טיפוס שלו.
99. לא ייצר אדם מוצר תעבורה, אלא אם כן קיבל אישור לייצור דגם מוצר התעבורה לפי הוראות סימן זה, ובהתאם לתנאי האישור ולהוראות לפי חוק זה. חובת קבלת אישור לייצור דגם מוצר תעבורה
100. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל אישור לייצור דגם מוצר תעבורה: אישור לייצור דגם מוצר תעבורה במפעל ייצור
- (1) הוא בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה;
- (2) הוא הציג למנהל אישור ממעבדה מאושרת כי האב-טיפוס של מוצר התעבורה שהוא מבקש לייצר במפעל הייצור עומד בדרישות תקן רשמי, ואם אין לגבי המוצר תקן רשמי – הציג למנהל אחד מאלה:
- (א) אישור ממעבדה מוסמכת לרכב כי האב-טיפוס עומד בדרישות תקינה שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, בהתבסס על דרישות תקינה אירופית או דרישות תקינה אמריקאית; דרישות התקינה שקבע השר יהיו ברמת בטיחות שוות ערך לדרישות התקינה הזרות כאמור ולא ייקבעו בהן דרישות מחמירות מדרישות התקינה הזרות;
- (ב) לעניין מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה אירופית – אישור ממעבדה מוכרת אירופית או מעבדה מוסמכת לרכב על עמידתו בדרישות התקינה האירופית, או בתקן של אחת ממדינות האיחוד האירופי ובלבד

שדרישותיו של אותו תקן תואמות לרמת הבטיחות שנקבעה בדרישות התקינה האירופית ושבאותה מדינה פועלים לפי התקן כאמור;

(ג) לעניין מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית – אישור ממעבדה מוכרת אמריקאית על עמידה בדרישות התקינה האמריקאית;

(ד) לעניין מוצר תעבורה שיש לגביו תקן ישראלי שקבע השר בצו, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, ואינו תקן רשמי – אישור ממעבדה מוסמכת לרכב על עמידתו באותו תקן;

(ה) לעניין מוצר תעבורה שאין לגביו דרישות תקינה כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) – אישור ממעבדה מוסמכת לרכב על עמידתו בדרישות איכות ובטיחות שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, בהתבסס על מפרט שאישר מכוון התקנים לפי חוק התקנים;

(3) הוא הציג תכנית שאישרה מעבדה מוסמכת לרכב, לייצור מוצרי התעבורה שהוא מבקש לייצר במפעל הייצור.

(ב) המנהל יציין ברישיון לפי סעיף זה את דגם מוצר התעבורה שבעל הרישיון רשאי לייצר במפעל הייצור.

101. בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה יחזיק במפעל הייצור ציוד ומיתקנים מתאימים הנדרשים לתהליך הייצור ויפעל בהתאם להסדרי פיקוח לפי סעיף 98(4) ו-5).

ציוד, מיתקנים
והסדרי פיקוח

102. גילה בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה כי יש פגם סדרתי במוצר תעבורה שייצר וכי עלולה להיות לפגם השפעה על בטיחות הרכב שבו מותקן המוצר או מיועד להיות מותקן בו (בסעיף זה – ליקוי בטיחותי) –

ליקוי בטיחותי
בייצור מוצרי
תעבורה

(1) יפרסם הודעה בעניין, בדרך ובמועד קבע השר, באישור הוועדה;

(2) יזמין אליו את כל מי שקיבל ממנו את מוצר התעבורה, זולת אם יש קושי ממשי באיתורו, לשם טיפול בליקוי הבטיחותי, ואם לא ניתן לתקן את מוצר התעבורה – לשם החלפתו, והכול בלא תשלום.

103. בתום תהליך הייצור יסמן בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה, על גבי מוצר התעבורה שהוא מייצר או על גבי אריזתו, נוסף על הפרטים שעלו לסמן לפי חוק הגנת הצרכן, את מספרו הקטלוגי של המוצר ואת דרישות התקינה שלפיהן יוצר.

חובת סימון מוצר
תעבורה על ידי
בעל רישיון לייצור
מוצרי תעבורה

104. בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה יתאר תיאור מלא ונכון של מוצרי התעבורה שהוא מייצר.

תיאור מוצר
תעבורה על ידי
בעל רישיון לייצור
מוצרי תעבורה
מוצר תעבורה שלא
יוצר לפי תכנית
הייצור או שאינו
זהה לאב-טיפוס

105. (א) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה לא ייצר מוצר תעבורה, אלא אם כן המוצר יוצר לפי תכנית ייצור שאישר המנהל והוא זהה לאב-טיפוס של מוצר התעבורה כאמור בסעיף 100(א)2 ו-3 שאישר המנהל.

(ב) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה להפסיק את הייצור של דגם מוצר תעבורה שיוצר בניגוד להוראות סעיף קטן (א), עד למילוי תנאים שיוורה המנהל לבעל הרישיון, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שייצר מוצר תעבורה בניגוד להוראות סעיף קטן (א), להזמין אליו את כל מי שהוא העביר לו את החזקה במוצר התעבורה הנוגע בדבר לשם תיקון המוצר והתאמתו לתכנית הייצור; לא ניתן לתקן את מוצר התעבורה – יחולו הוראות סעיף 32 לחוק הגנת הצרכן בשינויים המחויבים.

106. בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה לא ייצר מוצר תעבורה אלא במפעל הייצור שאישר המנהל לפי סעיף 98(2).

ייצור מוצר תעבורה
במפעל ייצור

107. (א) בעל רישיון לייצור מוצר תעבורה ייתן למוצר תעבורה שהוא מייצר אחריות שלא תפחת משלושה חודשים או לנסיעה של 6,000 קילומטרים, מיום התקנת המוצר ברכב, ואם לא נדרשת התקנה כאמור – מיום מסירתו ללקוח, והכול לפי המוקדם מביניהם; השר, באישור הוועדה, רשאי לשנות את התקופה או את מספר הקילומטרים כאמור בסעיף קטן זה.

אחריות למוצר
תעבורה – בעל
רישיון לייצור מוצרי
תעבורה

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נקבעה לפי דין, ובכלל זה לפי חוק הגנת הצרכן,

תקופת אחריות ארוכה יותר מהתקופה כאמור – תחול התקופה הארוכה יותר.

סימן ג': ייבוא מוצרי תעבורה

108. השר יקבע בצו, בהתחשב בטעמים בטיחותיים או סביבתיים, מוצרי תעבורה או סוגי מוצרי תעבורה שהוראות סימן זה יחולו עליהם, לרבות לפי ייעוד מוצר התעבורה או מטרת השימוש בו, למעט מוצרי תעבורה לרכב מסוג טרקטור שאינו מסוג טרקטורון משא, טרקטורון או רכב שטח, ולרכב הפטור מחובות רישום ורישוי לפי אותה פקודה; צו כאמור ייקבע בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה.

קביעת תחולת על
מוצרי תעבורה –
סימן ג'

109. (א) אדם זכאי לייבא דגם מוצר תעבורה אם הוא בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה ודגם מוצר התעבורה שהוא מבקש לייבא עומד בדרישות תקן רשמי, לפי אישור ממעבדה מאושרת, ואם אין לגבי הדגם תקן רשמי – בהתקיים אחד מאלה, לפי העניין:

ייבוא דגם מוצר
תעבורה

(1) לעניין דגם שיש לגביו דרישות תקינה אירופית – דרישות תקינה כאמור, או דרישות תקן של אחת ממדינות האיחוד האירופי ובלבד שדרישותיו של אותו תקן תואמות לרמת הבטיחות לפי דרישות התקינה האירופית ושכמותה מדינה פועלים לפי התקן כאמור;

(2) (א) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית – דרישות תקינה כאמור, וכן ימסור המבקש הצהרה בכתב כי הדגם משווק בארצות-הברית שמונה חודשים לפחות במועד הגשת הבקשה, וכי לא פורסמה לגביו באתר האינטרנט של מינהל הבטיחות הפדרלי של ארצות הברית (NHSTA) הודעת החזרה מהשוק (Recall) בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה, או הודעה בדבר חקירה בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה; השר רשאי לקבוע הוראות לעניין פרסום הודעות כאמור ובדיקתן, ובכלל זה דרכים נוספות או חלופיות לפרסום או לבדיקה כאמור;

(ב) נוסף על האמור בפסקת משנה (א), לעניין דגם מוצר תעבורה כאמור באותה פסקת משנה המיוצר מחוץ לארצות הברית ואינו מיובא ממנה, על המייבא להוכיח כי המוצר יוצר במפעל שבו הייצור הסדרתי של אותו מוצר תואם לאב-טיפוס של המוצר;

(3) לעניין דגם מוצר תעבורה שסומן עליו או על גבי אריזתו כי יש לגביו דרישות תקינה אירופית וכן דרישות תקינה אמריקאית – דרישות התקינה האירופית;

(4) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו תקן ישראלי שאינו תקן רשמי, שקבע השר, בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה – דרישות תקן כאמור;

(5) לעניין דגם מוצר תעבורה שאין לגביו דרישות תקינה או תקנים כאמור בפסקאות (1) עד (4) – דרישות איכות ובטיחות שקבע השר, בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה;

(6) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה קנדית – דרישות התקינה האמורות, ובלבד שהשר, באישור הוועדה, קבע דגמים של מוצרי תעבורה שיש לגביהם דרישות תקינה קנדית, שיהיה ניתן לייבאם אם הם עומדים באותן דרישות תקינה ואת דרכי הוכחתן; בתקנות לפי פסקה זו רשאי השר לקבוע כי הוראות סימן זה יחולו על דגמי מוצר התעבורה האמורים, בהתאמות ובשינויים כפי שיקבע.

(ב) הוכחת עמידתו של דגם מוצר תעבורה בדרישות כאמור בסעיף קטן (א) תהיה כמפורט

להלן:

(1) לעניין דגם מוצרי תעבורה מקורי – באמצעות סימון על גבי המוצר או על גבי אריזתו, שקבע כדין יצרן הרכב, המזהה את היצרן, או באמצעות הצגת אישור מיצרן הרכב, או תעודה ממעבדה מוכרת אירופית, ממעבדה מוכרת אמריקאית או ממעבדה מוסמכת לרכב, בדבר עמידתו של הדגם בדרישות המפרט של יצרן הרכב;

(2) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקינה אירופית כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוכרת אירופית או ממעבדה מוסמכת לרכב שהוסמכה לעניין זה;

(3) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו תקן של אחת ממדינות האיחוד

האירופי כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוכרת אירופית או ממעבדה מוסמכת לרכב;

(4) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית כאמור בסעיף קטן (א) והוא מיובא מארצות הברית – באמצעות אחת מאלה: הצהרת יצרן מוצר התעבורה, תעודה ממעבדה מוכרת אמריקאית או תעודה ממעבדה מוסמכת לרכב;

(5) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקינה אמריקאית כאמור בסעיף קטן (א) והוא לא מיובא מארצות הברית – באמצעות תעודה מאחת מאלה: מעבדה מוכרת אירופית, מעבדה מוכרת אמריקאית או מעבדה מוסמכת לרכב;

(6) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שסומן עליו לפי דרישות תקינה שיש לגביו דרישות תקינה אירופית וכן דרישות תקינה אמריקאית כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוכרת אירופית או ממעבדה מוסמכת לרכב;

(7) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שיש לגביו דרישות תקן ישראלי שאינו תקן רשמי כאמור בסעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוסמכת לרכב;

(8) לעניין דגם מוצר תעבורה חליפי שנקבעו לגביו דרישות איכות ובטיחות לפי סעיף קטן (א) – באמצעות הצגת תעודה ממעבדה מוסמכת לרכב או בדרך אחרת שקבע השר, בהסכמת שר האוצר ושר הכלכלה והתעשייה;

(9) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו דרישות תקינה קנדית – בהתאם להוראות שקבע השר כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) נוסף על האמור בסעיף זה, אדם זכאי לייבא צמיגים אם ממועד ייצור הצמיג טרם חלפו כמה חודשים, כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה; השר רשאי לקבוע תנאים נוספים לעניין ייבוא צמיגים, ובכלל זה הוראות שונות לעניין ייבוא ממקומות שונים, וסייגים או תנאים חלופיים לדרישות התקינה ולדרכי ההוכחה הקבועות בסעיף זה.

110. (א) על אף האמור בסעיף 109, השר רשאי לקבוע סוגי מוצרי תעבורה, שאדם יהיה זכאי לייבאם אם ניתן לו רישיון ייבוא מאת הרשות המוסמכת לייבוא, לאחר שמצאה כי התקיימו התנאים כאמור בסעיף 109.

(ב) לא ייבא אדם מוצר תעבורה שחלה על ייבואו חובת רישוי לפי חוק זה בלא רישיון ייבוא, אם חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת הרישיון או בניגוד לתנאי הרישיון.

111. (א) על אף האמור בסעיף 109, המבקש לייבא מוצר תעבורה מאותו דגם שיובא כדין לפי אותו סעיף, רשאי להגיש למנהל בקשה לפטור מהחובה להוכיח את עמידת הדגם בדרישות תקינה כאמור באותו סעיף, למעט תקן רשמי; מבקש פטור לפי סעיף זה יצרף לבקשתו מידע ומסמכים, להנחת דעתו של המנהל, שיאפשרו לו לזהות את דגם המוצר התעבורה.

(ב) המנהל רשאי לאשר בקשה לפטור לפי סעיף קטן (א), בהחלטה מנומקת בכתב, אם שוכנע כי דגם המוצר התעבורה שמבקשים לייבאו זהה לדגם שיובא כדין והוכח לגביו כי הוא עומד בדרישות התקינה.

112. (א) המבקש לייבא מוצרי תעבורה לשימוש אישי או משפחתי זכאי לייבא מוצרי תעבורה או לקבל רישיון לייבואם לפי סעיף 110, לפי העניין, לייבוא חמישה מוצרי תעבורה מאותו סוג במשלוח, לכל היותר, בהתקיים כל אלה:

(1) מוצרי התעבורה מיועדים לשימוש אישי, ואם הוא עוסק – לשימוש עסקי-עצמי;

(2) מוצרי התעבורה הם מסוג שקבע השר בצו מבין מוצרי התעבורה שנקבעו לפי סעיף 108;

(3) מוצרי התעבורה עומדים בדרישות תקינה לפי סעיף 109(א), ככל שישנן; הוכחת עמידתם של מוצרי התעבורה בדרישות התקינה תהיה בהתאם להוראות אלה:

(א) לעניין דגם מוצר תעבורה שיש לגביו תקן רשמי וחלה על המוצר חובת עמידה בדרישות תקן רשמי בהתאם להוראות סעיף 9(א)(1) לחוק התקנים –

(1) אם התקן הרשמי מבוסס על דרישות תקינה אירופית, אמריקאית או

חובת רישוי לגבי ייבוא מוצרי תעבורה מסוימים

פטור מחובת ההוכחה בדבר עמידה בדרישות תקינה

ייבוא מוצרי תעבורה לשימוש אישי או משפחתי או לצורכי מוסד לימוד (תיקון מס' 2) תשע"ח-2018 (תיקון מס' 2) תשע"ח-2018

(תיקון מס' 2) תשע"ח-2018

שתקבע ברישיון;

(2) מסוג שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, בתנאים שתקבע ברישיון.

(ג) בסעיף זה, "מוצר תעבורה" – כהגדרתו בסעיף 2.

115. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי בהתקיים נסיבות שיקבע תהיה הרשות המוסמכת לייבוא רשאית לתת למייבא מוצרי תעבורה פטור מקיום התנאים לייבוא מוצר תעבורה או מקבלת רישיון לפי סעיפים 109 ו-110, לפי העניין, ובכלל זה רשאי השר לקבוע תנאים חלופיים או משלימים לאותם תנאים; ואולם לא יינתן פטור לפי סעיף זה לעניין טובין שייבואם אסור על פי כל דין.

פטור מקיום תנאים לייבוא מוצרי תעבורה או לקבלת רישיון לייבוא מוצרי תעבורה

116. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי הוראות מסוימות מסימן זה לא יחולו על ייבוא מוצרי תעבורה המיועדים להתקנה ברכב מסוג שיקבע.

סימן ג' – סייג לתחולה

סימן ד': סחר במוצרי תעבורה

117. (א) מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לסחר במוצרי תעבורה:

רישיון לסחר במוצרי תעבורה

(1) לרשותו מקום מתאים לאחסון של מוצרי תעבורה כפי שקבע השר, לפי סוג מוצר התעבורה; ואולם מצא המנהל כי בשל מאפייני פעילותו של מבקש הרישיון אין צורך במקום אחסון כאמור, רשאי הוא לפטור מבקש רישיון, בהחלטה מנומקת בכתב, מהחובה לפי פסקה זו, ובלבד שקבע ברישיון תנאים חלופיים להבטחת בטיחות הסחר במוצר התעבורה; פטור לפי פסקה זו יכול שיינתן לעניין סוג מוצר תעבורה; מתן פטור לפי פסקה זו יפורסם באתר האינטרנט של המשרד;

(2) הוא איש מקצוע שמתקיימים לגביו התנאים המפורטים להלן או שעומד לרשותו איש מקצוע כאמור:

(א)² הוא בעל ניסיון מוכח של שנתיים לפחות בסחר במוצרי תעבורה מהסוג שמבקש הרישיון מבקש לסחור בהם, או שהוא בעל תעודת מקצוע באחד או יותר ממקצועות רכב כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, ולעניין בעל רישיון לסחר בצמיגים – הוא מנהל מקצועי של מוסך לתיקון צמיגים ואבובים או טכנאי מוסמך, או הנדסאי או מהנדס במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(ב) הוא עמד בהצלחה בבחינות לפי תכנית בחינות שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה; השר יקבע את סדרי הבחינות, דרך קבלת תוצרות הבחינות והשגה על תוצאותיהן.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), יראו את בעלי הרישיונות המפורטים להלן כבעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה:

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(1) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו;

(2) בעל רישיון יבואן מסחרי;

(3) בעל רישיון להפעלת מוסך;

(4) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה.

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(ג) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין פטור מחובת רישיון לפי סעיף זה, ובכלל זה פטור לעניין סחר במוצרי תעבורה לסוגי רכב כפי שיקבע.

118. (א) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה לא יסחר במוצר תעבורה מיובא, אלא אם כן מוצר התעבורה יובא בהתאם להוראות לפי פקודת הייבוא והייצוא, ככל שהן חלות לגביו, ולעניין מוצר תעבורה שנקבע לפי סעיף 108 – גם בהתאם להוראות לפי סימן ג'.

תנאים לסחר במוצרי תעבורה מיובאים

(ב) לא יסחר אדם במוצר תעבורה מיובא שהוא מוצר תעבורה משומש כאמור בסעיף 114(ב), אלא אם כן מוצר התעבורה מיוחד לאחד או יותר מאלה:

² סמכויות שר הכלכלה והתעשייה הועברו לשר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים: "פ תשע"ח מס' 7602 מיום 18.10.2017 עמ' 506.

- (1) שימוש בחומר הגלם שממנו עשוי מוצר התעבורה;
- (2) הרכבתו ברכב שאינו מיועד לנסיעה בדרך כהגדרתה בפקודת התעבורה;
- (3) הרכבתו ברכב אספנות כמשמעותו לפי פקודת התעבורה.

119. (א) לא ימכור בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה מוצר תעבורה, אלא אם כן מסר לקונה בעת המכירה תעודת אחריות למוצר התעבורה ולפעילותו התקינה לתקופה שלא תפחת משלושה חודשים או לנסיעה של 6,000 קילומטרים מיום התקנת המוצר ברכב, ככל שנדרשת התקנה כאמור לצורך השימוש במוצר, ואם לא נדרשת התקנה – מיום המסירה לקונה, והכול לפי המוקדם; השר, באישור הוועדה, רשאי לשנות את התקופה ואת מספר הקילומטרים כאמור בסעיף קטן זה.

אחריות למוצרי תעבורה – בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

- (1) נקבעה לפי דין, ובכלל זה לפי חוק הגנת הצרכן, תקופת אחריות ארוכה יותר מהתקופה כאמור באותו סעיף קטן – תחול התקופה הארוכה יותר;
- (2) תקופת האחריות שניתן בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה ללקוח לא תפחת מתקופת האחריות שניתן יצרן מוצר התעבורה או מי מטעמו;
- (3) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה רשאי לתת ללקוח אחריות למוצר התעבורה באמצעות חשבונית שהוא מוסר ללקוח לפי דין, ובלבד שכלל בחשבונית פרטים שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה ובאישור הוועדה; בתקנות כאמור רשאי השר לקבוע את גודל האותיות המזעריות ואת אופן הצגת פרטי האחריות בחשבונית; הוראות לפי פסקה זו לא יחולו על מוצרי תעבורה שחלות עליהם הוראות לפי חוק הגנת הצרכן, לעניין אחריות ושירות לאחר מכירה.

120. בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יתאר תיאור מלא ונכון של מוצרי התעבורה שהוא סוחר בהם, וייתן ללקוח הנחיות בדבר התקנתם, הרכבתם והשימוש בהם, או יפנה אותו לקבלת שירות במוסד, לפי סוג המוצר.

תיאור מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

121. (א) (1) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה לא יסחר במוצר תעבורה, אלא אם כן מסומנים על גביו או על גבי אריזתו, נוסף על הפרטים שעליו לסמן לפי חוק הגנת הצרכן, מספרו הקטלוגי ודרישות התקינה שלפיהן יוצר, אם ישנן;

סימון מוצרי תעבורה על ידי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

(2) הוראות פסקה (1), למעט חובת סימון מספר קטלוגי ולמעט סימון לפי חוק הגנת הצרכן של שם היצרן או סמלו המסחרי, לא יחולו על בעל רישיון לייצור רכב ושיוקו לגבי מוצרי תעבורה המשמשים לייצור הרכב;

(3) השר רשאי לקבוע כי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יהיה פטור מחובת הסימון של מספר קטלוגי ודרישות תקינה כאמור בפסקה (1), בתנאים ולגבי סוגי מוצרי תעבורה שיקבע.

(ב) מועד הסימון של הפרטים כאמור בסעיף קטן (א) יהיה בהתאם לדרישות התקינה המנויות בסעיף 109, אם נקבעו בהן הוראות לעניין מועד הסימון; לא נקבעו הוראות כאמור בדרישות התקינה – תחול חובת הסימון לאחר ייבוא המוצר ולכל המאוחר טרם שיווקו לצרכן, אך בעל הרישיון לסחר במוצרי תעבורה רשאי לסמן את מוצר התעבורה לפני ייבואו; על אף האמור, סימון המספר הקטלוגי וסימון לפי חוק הגנת הצרכן של שם היצרן או סמלו המסחרי, על גבי מוצר תעבורה מייבוא, ייעשו לפני ייבואו.

122. גילו המנהל, בעל רישיון לפי חוק זה או מעבדה מוסמכת לרכב כי יש במוצר תעבורה פגם בטיחותי סדרתי, ובכלל זה פגם שנוצר במסגרת תהליך הייצור, שעשויה להיות לו השפעה על בטיחותו של הרכב שבו הוא מותקן או מיועד להיות מותקן בו (בסעיף זה – ליקוי בטיחותי), יחולו הוראות אלה:

ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה

- (1) בעל הרישיון או מעבדה מוסמכת לרכב יודיעו על כך למנהל;
- (2) המנהל יודיע לכלל בעלי רישיונות לסחר במוצרי תעבורה על הליקוי הבטיחותי, ויפרסם הודעה על כך באתר האינטרנט של המשרד וכן באתר אינטרנט נוסף העוסק בענף הרכב שהגישה אליו פתוחה לציבור הרכב;
- (3) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שקיבל הודעה כאמור בפסקה (2) יחדל מיד עם קבלת ההודעה לשווק את מוצר התעבורה, יפעל במאמץ סביר לאתר את בעלי כלי הרכב

שבהם הותקן המוצר האמור ויזמנם אליו לשם החלפתו בלא תשלום, לרבות פירוק המוצר הלקוי והתקנת מוצר תקין במקומו.

טיפול בתלונות צרכנים – בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

123. בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יטפל בתלונות צרכנים שקיבל לגבי מוצרי תעבורה שסחר בהם, ויתעד בכתב את הטיפול בהן, תוך ציון מהות התלונה ואופן הטיפול בה, והכול כפי שקבע השר, באישור הוועדה.

השתלמות איש מקצוע העומד לרשות בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

124. בלי לגרוע מהוראות לפי סעיף 14, המנהל רשאי להורות לבעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה כי איש מקצוע כמשמעותו בסעיף 117(א)(2) העומד לרשותו יעבור השתלמות מקצועית כפי שיוורה לו, בשל התפתחות טכנולוגית או שינוי בתקינה או בחקיקה המצדיקים זאת, אלא אם כן איש המקצוע הוא בעל הרישיון.

מסירת מידע לעניין בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה

125. (א) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה יפרסם באתר האינטרנט שלו או באמצעות אתר האינטרנט של עוסק אחר (בסעיף זה – אתר האינטרנט) –

- (1) הודעה על ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה שהוא משווק כאמור בסעיף 122;
- (2) מידע בנוגע אליו ולמוצרי התעבורה שהוא משווק, ובכלל זה את המחיר הכולל של מוצר התעבורה לצרכן, והכול כפי שקבע השר, באישור הוועדה.

(ב) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את רשימת אתרי האינטרנט, כפי שימסרו לו בעלי הרישיונות לסחר במוצרי תעבורה.

(תיקון מס' 3) תשע"ח-2018

(ג) המנהל רשאי, בנסיבות מיוחדות ובהחלטה מנומקת בכתב, לפטור בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה מהוראות לפי סעיף זה.

(תיקון מס' 3) תשע"ח-2018

(ד) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע כי ההוראות לפי סעיף זה לא יחולו על בעלי רישיונות לסחר במוצרי תעבורה בהתאם להיקף פעילותם, כפי שיקבע.

תקנות לעניין סחר במוצרי תעבורה בידי בעלי רישיונות מסוימים (תיקון מס' 3) תשע"ח-2018

125א. השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות נוספות שיחולו על בעלי רישיונות המנויים בסעיף 117(ב) לעניין סחר במוצרי תעבורה, ובכלל זה מגבלות שיחולו עליהם לעניין סחר כאמור, וכן רשאי הוא לקבוע בדרך האמורה כי הוראות סימן זה, כולן או חלקן, לא יחולו על בעלי רישיונות כאמור או יחולו עליהם בשינויים כפי שיקבע.

סימן ד' – סייג לתחולה

126. הוראות סימן זה לא יחולו על מוצרי תעבורה או סוגי מוצרי תעבורה שהשר יקבע בצו, בין השאר לפי סוג הרכב.

פרק ח': רישוי מוסכים ומנהלים מקצועיים של מוסכים

סימן א': רישיון להפעלת מוסך

127. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון להפעלת מוסך, מאחד או יותר מהסוגים שקבע השר בהתאם לסוג הפעולות שיתבצעו במוסך ולסוג הרכב שיטופל בו:

רישיון להפעלת מוסך

- (1) לרשותו מקום המתאים להפעלת אותו סוג מוסך ולחניית כלי הרכב המטופלים במוסך, והמאפשר תנאים הולמים לעובדי המוסך, כפי שקבע השר;
- (2) לרשותו ציוד או סוגי ציוד מתאימים להפעלת אותו סוג מוסך, כפי שקבע השר;
- (3) לרשותו מנהל מקצועי של מוסך המתאים להפעלת אותו סוג מוסך שנוכח בו בשעות מתן השירות לציבור; השר רשאי לקבוע כי במוסכים מסוג שקבע, יהיה מנהל מקצועי בהתאם לסוג הרישיון להפעלת מוסך, וכן רשאי הוא לקבוע היקף עבודה או מספר עובדים במוסך, שבהתקיימם יעמדו לרשות המוסך מספר מנהלים מקצועיים כפי שיקבע;
- (4) לרשותו ממלא מקום אחד לפחות למנהל המקצועי של המוסך, מבין עובדיו, שאישר המנהל לפי סעיף 143(ג).

ביצוע פעולות ברכב

128. (א) לא ייתן אדם שירותי תיקון רכב, התקנה של מוצר תעבורה ברכב, אחזקה או בדיקה של רכב (בפרק זה – פעולות ברכב), אלא במוסך שניתן לו רישיון להפעלת מוסך או במוסך נייד שניתן לו רישיון להפעלת מוסך נייד.

(ב) השר, באישור הוועדה, יקבע פעולות ברכב, סוגי פעולות ברכב או נסיבות לביצוען, שהוראות סעיף קטן (א) לא יחולו עליהם; כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור, לא יחול האיסור הקבוע בסעיף קטן (א).

129. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון להפעלת מוסך מומחה:

- (1) הוא בעל רישיון להפעלת מוסך;
- (2) הוא בעל יכולת מקצועית וציוד או סוגי ציוד מתאימים לטיפול בתוצר הרכב שלגביו הוגשה הבקשה, והכול כפי שקבע השר.

130. (א) בעל רישיון להפעלת מוסך יציב שלט בולט לעין במקום הנראה לעיני הלקוחות במוסך, שיכלול פרטים אלה:

- (1) שם המוסך ומספר רישונו;
 - (2) סוג המוסך בהתאם לרישיון להפעלת מוסך שניתן לו;
 - (3) אם הוא מוסך מומחה – התוצר שהוא מתמחה בטיפולו בהתאם לרישיון להפעלת מוסך מומחה שניתן לו לפי סעיף 129;
 - (4) המחיר הכולל של שעת עבודה במוסך, במטבע ישראלי.
- (ב) השר, באישור הוועדה, יקבע את הגודל המזערי של השלט כאמור בסעיף קטן (א) ואת גודל האותיות המזערי אשר יופיעו עליו, והוא רשאי לקבוע בדרך האמורה הוראות נוספות לעניין שלט כאמור, ובכלל זה פרטים נוספים שייכללו בו.

(ג) בעל רישיון להפעלת מוסך לא יציג במוסך שלט הכולל פרטים שאינם תואמים את הרישיון הפעלת המוסך שניתן לו.

131. (א) בעל רישיון להפעלת מוסך יציע ללקוח, לשם ביצוע פעולה ברכב, יותר מסוג אחד של מוצר תעבורה ויסביר ללקוח את ההבדלים בין סוגי המוצרים בטרם ייתן לו הצעת מחיר לפי סעיף 132, והכול זולת אם לא יכול היה להשיג יותר מסוג אחד כאמור במאמץ סביר; לעניין זה, "מאמץ סביר" – בדיקה בכל אלה, וכן בדרך נוספת או חלופית שקבע השר:

- (1) בפרסומים של בעלי רישיונות לסחר במוצרי תעבורה לפי סעיף 125;
 - (2) אצל מוסכי השירות של יבואן מסחרי המייבא כלי רכב מתוצר הרכב הנוגע בדבר;
 - (3) אצל בעלי רישיונות לסחר במוצרי תעבורה.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על ביצוע פעולה ברכב, במסגרת אחריות בשיעור כאמור בסעיף 49(ג), במסגרת טיפול בתקלת בטיחות סדרתית או במקרים אחרים שקבע השר לפי סעיף 59(ב).

(ג) בסעיף זה –
"סוג", של מוצר תעבורה – מוצר תעבורה מקורי, מוצר תעבורה חליפי או מוצר תעבורה משופץ;

"מוצר תעבורה משופץ" – מוצר תעבורה משומש, בין שהוא מוצר תעבורה מקורי ובין שהוא מוצר תעבורה חליפי, שעובד, נבדק והוכשר לשימוש ברכב.

132. (א) (1) בעל רישיון להפעלת מוסך ייתן ללקוח הצעת מחיר שתכלול את הפעולות שהמוסך מציע כי יבוצעו ברכב, את מספר שעות העבודה הצפוי, את מוצרי התעבורה המוצעים לפי סעיף 131, את היקף האחריות למוצר התעבורה ולפעולה שתבוצע ברכב ואת פירוט התשלומים (בסעיף זה – הצעת מחיר);

- (2) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין פרטים נוספים שייכללו בהצעת המחיר;
- (3) הוראות סעיף זה יחולו גם אם גורם אחר, לרבות מבטח כהגדרתו בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970, הוא שיישא בתשלום בעד ביצוע הפעולות ברכב כאמור, כולן או חלקן.

(ב) הצעת מחיר תינתן לראשונה ללקוח במסמך מודפס או בהודעת דואר אלקטרוני (בסעיף קטן זה – הצעת מחיר ראשונה); בעל רישיון להפעלת מוסך רשאי, בהסכמת הלקוח, לעדכן את הצעת המחיר שנתן גם באמצעים אלקטרוניים או טכנולוגיים אחרים, ובלבד שיעדכן בהתאם לכך, בהקדם האפשרי, את הצעת המחיר הראשונה שנתן.

(ג) בעל רישיון להפעלת מוסך יספק ללקוח את מוצרי התעבורה שפורטו בהצעת המחיר

מקצועיים, והכול כפי שקבע השר;

(4) הוא עמד בהצלחה בבחינות לפי סעיף 137 או קיבל פטור לפי אותו סעיף.

(ב) השר רשאי לקבוע סוגים של רישיונות לניהול מקצועי של מוסך בהתאם לסוג המוסך.

137. (א) השר, על פי הצעת המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים שמונתה לפי סימן ג', יקבע תכנית בחינות עיוניות ומעשיות לשם קבלת רישיון לעיסוק בניהול מקצועי של מוסך, ורשאי הוא לקבוע כי מהנדס או הנדסאי יהיה פטור מהבחינות, כולן או חלקן, בתנאים כפי שיקבע.

בחינות לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך

(ב) השר יקבע את סדרי הבחינות כאמור בסעיף קטן (א), דרך קבלת תוצאות הבחינה והשגה על תוצאותיה.

138. במילוי תפקידיו לפי חוק זה יפעל מנהל מקצועי של מוסך במיומנות וברמה מקצועית נאותה.

חובת מיומנות מקצועית

139. (א) בעל רישיון להפעלת מוסך ומנהל מקצועי של מוסך יפעלו בהתאם להוראות יצרן הרכב לעניין ביצוע פעולות ברכב; כללו הוראות יצרן רכב את שעות העבודה הנדרשות לביצוע פעולות ברכב, יראו אותן כמשך הזמן המרבי לביצוע אותן פעולות.

הוראות מקצועיות לעניין ביצוע פעולות ברכב

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ביצוע פעולות ברכב שיחייבו בעל רישיון להפעלת מוסך ומנהל מקצועי של מוסך.

(ג) המנהל רשאי לתת הוראות מקצועיות לעניין ביצוע פעולות ברכב לשם יישום ההוראות שקבע השר לפי סעיף קטן (ב), שיחייבו בעל רישיון להפעלת מוסך ומנהל מקצועי של מוסך, ובלבד שלא ייתן הוראות כאמור אלא בעניינים שאין לגביהם הוראות של יצרן הרכב; המנהל יפרסם הוראות שנתן לפי סעיף קטן זה באתר האינטרנט של המשרד ופיץ אותן לבעלי הרישיונות המורשים לבצע את אותן פעולות.

140. מנהל מקצועי של מוסך אחראי לפיקוח על עבודתם של העובדים העוסקים בטיפול בכלי הרכב במוסך, ובכלל זה על עמידתם בהוראות לפי סעיפים 131 עד 133 ו-139.

פיקוח על עובדי המוסך

141. (א) מנהל מקצועי של מוסך אחראי לתקינות הפעולות שבוצעו ברכב שטופל במוסך, והוא יאשר את תקינותן לפני מסירת הרכב ללקוח.

בדיקת תקינותו של רכב שטופל במוסך

(ב) בעל רישיון להפעלת מוסך לא ימסור רכב ללקוח אלא אם כן ניתן אישור המנהל המקצועי של המוסך לפי סעיף קטן (א).

142. מנהל מקצועי של מוסך ידווח למנהל או לרשות הרישוי על ליקויים בטיחותיים ברכב שהובא למוסך שלא תוקנו, העלולים לסכן את התנועה או את הבטיחות, והכול בהתאם להוראות שקבע השר, באישור הוועדה.

דיווח על ליקויים ברכב שהובא למוסך

143. (א) מנהל מקצועי של מוסך יהיה נוכח במוסך בשעות מתן השירות לציבור, אלא אם כן נכח במוסך ממלא מקומו שאישר המנהל לפי סעיף קטן (ג).

חובת נוכחות של מנהל מקצועי של מוסך ואישור ממלא מקום למנהל המקצועי

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בעל רישיון להפעלת מוסך לא ייתן שירות רכב במוסך אם המנהל המקצועי של המוסך נעדר מהמוסך לתקופה העולה במצטבר על 60 ימים לפחות בשנה; המנהל רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים.

(ג) המנהל לא יאשר לאדם לשמש כממלא מקום של מנהל מקצועי של מוסך, אלא אם כן אותו אדם הוא בעל רישיון לניהול מקצועי של מוסך או שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא בעל תעודת מקצוע, במקצוע ובסוג כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה⁴ (בסעיף זה – תעודת המקצוע);

(2) תעודת המקצוע מתאימה לסוגי הרישיונות לפי סעיפים 127, 129 ו-136;

(3) הוא בעל ניסיון של חמש שנים לפחות בעבודה במוסך בהתאם לתעודת המקצוע;

⁴ סמכויותיו הועברו לשר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים: "פ תשע"ח מס' 7602 מיום 18.10.2017 עמ' 506.

(4) המנהל המקצועי של המוסך הצהיר בככת כי לאותו אדם יש יכולת מקצועית, ניסיון והכשרה מספיקים כדי למלא את מקומו.

(ד) השר רשאי לקבוע נסיבות מיוחדות שבהן ממלא מקום של מנהל מקצועי של מוסך יהיה פטור מקיום התנאים כאמור בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף קטן (ג), כולם או חלקם, בהתחשב בין השאר בסוג המוסך, במספר העובדים במוסך, בהיקף העבודה המתבצעת במוסך או בסוג הפעולות ברכב המתבצעות בו.

(ה) בעל רישיון להפעלת מוסך ינהל רישום לעניין היעדרות מהעבודה של המנהל המקצועי של המוסך העולה על יום עבודה אחד; רישום כאמור יישמר במשך שנה; המנהל רשאי לדרוש מבעל רישיון להפעלת מוסך להעביר לו, בתוך זמן סביר ממועד הדרישה, מידע על היעדרותו מהעבודה של המנהל המקצועי של המוסך כאמור.

144. המנהל יברר תלונות של לקוחות לגבי פעילותם של בעלי רישיונות לפי פרק זה.

סימן ג': המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים

145. (א) השר ימנה מועצה מייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים (בסימן זה – המועצה) וחבריה הם:

(1) שלושה עובדים של המשרד, ובהם אישה אחת לפחות, בעלי ידע וניסיון מתאימים לתפקידי המועצה, והשר ימנה אחד מהם להיות היושב ראש;

(2) עובד של משרד הכלכלה והתעשייה, לפי המלצת שר הכלכלה והתעשייה⁵;

(3) שלושה בעלי רישיון לניהול מקצועי של מוסך, ובהם אישה אחת לפחות, לפי המלצה של הארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של בעלי רישיון להפעלת מוסך.

(ב) השר ימנה ממלאי מקום לכל אחד מחברי המועצה, שמתקיימים בהם התנאים למינוי לפי הוראות סימן זה.

(ג) חברי המועצה יתמנו לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לשתי תקופות כהונה נוספות.

(ד) הודעה על מינוי חברי המועצה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד; באתר האמור יפורסם גם הרכב המועצה המכהן.

(ה) על המועצה ועל חבריה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 62 עד 66, לעניין סייגים למינוי, הפסקת כהונה, ניגוד עניינים, החלת דינים על חברי המועצה שאינם עובדי המדינה ותוקף פעולות.

146. תפקידי המועצה הם:

(1) לייעץ לשר או למנהל, לפי העניין, בעניינים אלה:

(א) קביעת הוראות לפי סעיף 13(ב), לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים;

(ב) קביעה של תכנית בחינות לשם קבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך לפי סעיף 137, תכנית לימודים לקורס ניהול מקצועי ולקורס ניהול עסקי כאמור בסעיף 136, ותכניות להשתלמויות מקצועיות למנהלים מקצועיים של מוסכים;

(ג) קביעת הוראות מקצועיות לפי סעיף 139;

(2) לבחון את המועמדים לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך, בעצמה או באמצעות בוחנים שהסמיכה לכך, בבחינות כאמור בסעיף 137.

147. (א) המועצה רשאית להסמיך בוחנים לשם בחינת מועמדים לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך.

(ב) על בוחנים שהוסמכו לפי סעיף קטן (א) ואינם עובדי המדינה, יחולו הוראות חוק העונשין, הנוגעות לעובדי הציבור.

(ג) השר יקבע הוראות לעניין תנאי כשירות וניסיון מקצועי של בוחנים כאמור בסעיף זה.

בירור תלונות לגבי בעלי רישיונות לפי פרק ח'

המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים

תפקידי המועצה המייעצת לעניין מנהלים מקצועיים של מוסכים

בוחנים בבחינות לקבלת רישיון לניהול מקצועי של מוסך

⁵ סמכויותיו הועברו לשר העבודה והרווחה והשירותים החברתיים: "פ תשע"ח מס' 7602 מיום 18.10.2017 עמ' 506.

148. (א) יושב ראש המועצה יקבע את מועד הישיבות, מקומן ואת סדר יומן.
(ב) החלטות המועצה יתקבלו ברוב קולות הנוכחים בישיבה, ובלבד שנכחו בישיבה שלושה חברים לפחות ובהם נציג מכל אחד מהנציגים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 145(א); במקרה של קולות שקולים בהצבעה, יהיה ליושב ראש המועצה קול נוסף.
(ג) המועצה רשאית למנות מבין חבריה ועדות משנה לכל עניין הנוגע לתפקידיה לפי חוק זה; המלצות ועדות המשנה יובאו לאישור מליאת המועצה.
(ד) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי עבודתה ודיוניה של המועצה; המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה, כל עוד לא נקבעו לפי חוק זה.

פרק ט': שמאות רכב

סימן א': עיסוק בשמאות רכב

149. מי שמתקיימים בו כל אלה זכאי לקבל רישיון לשמאות רכב:

רישיון לשמאות רכב

- (1) הוא תושב ישראל;
- (2) הוא בעל רישיון נהיגה בתוקף לרכב נוסעים שהוא רכב פרטי מסוג M1;
- (3)⁶ הוא אחד מאלה:
 - (א) מהנדס הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;
 - (ב) הנדסאי הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;
 - (ג) טכנאי מוסמך הרשום במדור שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;
 - (ד) בעל תעודת מקצוע, במקצוע ובסוג כפי שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה, וכן יש לו אחת מתעודות אלה:
 - (1) תעודה המעידה שסיים 12 שנות לימוד במוסד חינוך שאשר משרד החינוך;
 - (2) תעודה המעידה שסיים 11 שנות לימוד במוסד חינוך שאשר משרד החינוך, וכן רישיון לניהול מקצועי של מוסך מסוג מכונאות רכב או סוג אחר שקבע השר;
 - (3) תעודת הסמכה תקפה של קצין בטיחות לפי פקודת התעבורה;
- (4) הוא סיים בהצלחה קורס שמאות רכב שתכנית הלימודים שלו נקבעה בידי המנהל ואושרה בידי האגף להכשרה מקצועית;
- (5) הוא סיים התמחות בת שנה אחת בתחום שמאות רכב בהתאם לכללים לפי סעיף 152, לאחר שעמד בהצלחה בבחינות לפי סעיף 151.

150. (א) המנהל יסמך בוחנים שיבחנו את המועמדים לקבלת רישיון לעיסוק בשמאות רכב ויודיעו למנהל על עמידתם בהצלחה בבחינות העיוניות והמעשיות לפי סעיף 151.
(ב) על בוחנים שהוסמכו לפי סעיף קטן (א) ואינם עובדי המדינה יחולו הוראות חוק העונשין, הנוגעות לעובדי הציבור.

בוחנים בבחינות
לקבלת רישיון
לשמאות רכב

(ג) השר יקבע הוראות לעניין תנאי כשירות וניסיון מקצועי של בוחנים כאמור בסעיף זה.
151. (א) השר, על פי הצעת המועצה המייצגת לעניין שמאי רכב שמונתה לפי סימן ב', יקבע תכנית בחינות עיוניות ומעשיות לשם קבלת רישיון לשמאות רכב.

בחינות בשמאות
רכב

(ב) השר יקבע את סדרי הבחינות, דרך קבלת תוצאות הבחינה והשגה על תוצאותיה.
152. השר יקבע כללים לעניין התמחות בשמאות רכב, ובכלל זה לעניין תנאי הכשירות של מי שיורשה לאמן מתמחה, הפעולות המקצועיות שמתמחה יהיה רשאי לבצע ופעולות כאמור

התמחות בשמאות
רכב

⁶ סמכויות שר הכלכלה והתעשייה הועברו לשר העבודה והרווחה והשירותים החברתיים: "פ תשע"ח מס' 7602 מיום 18.10.2017 עמ' 506.

שמתמחה יהיה רשאי לבצע רק בליווי שמאי רכב.

153. השר, לאחר התייעצות עם המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב שמונתה לפי סימן ב', יקבע הוראות מקצועיות לעניין עבודתו של שמאי רכב ומתמחה בשמאות רכב, ובכלל זה הוראות לעניין בדיקת רכב, כתיבת שומת רכב ותיקונה, חובות דיווח למנהל או לרשות הרישוי בנוגע לרכב שניזוק בתאונה ושמירת מסמכים ותיעוד, וכן פרטים נוספים שייכללו בשומת רכב.

הוראות מקצועיות לעניין שמאי רכב

154. (א) המנהל רשאי לבדוק אם שומת רכב שערך שמאי רכב נערכה בהתאם להוראות המקצועיות שנקבעו לפי סעיף 153.

תיקון שומת רכב

(ב) מצא המנהל כי שומה שנבדקה לפי סעיף קטן (א) לא נערכה בהתאם להוראות המקצועיות, יורה על תיקון השומה או על ביטולה, לאחר שנתן לשמאי הרכב הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) שמאי רכב רשאי, בתוך 21 ימים מיום שחתם על שומת רכב שהוגשה לרשות הרישוי לפי דין, לבקש מהמנהל לתקן או לשנות את השומה, ובלבד שהגיש את בקשתו לא יאוחר מ-90 ימים מהמועד שבו נגרם הנזק לרכב שלגביו בוצעה השומה.

(ד) החליט המנהל לתקן או לשנות שומת רכב לפי סעיף קטן (ג), והדבר מחייב עדכון או ביטול של רישיון הרכב שלגביו בוצעה השומה, יודיע על כך בלא דיחוי לרשות הרישוי, לבעל הרכב ולשמאי הרכב שערך את השומה.

155. (א) לעניין שומת רכב שלשם עריכתה יש צורך בציוד ובמיתקנים הנמצאים במוסך, שמאי רכב לא יערוך אותה אלא במוסך שהוא בעל רישיון להפעלת מוסך.

מקום עריכתה של שומת רכב

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין מקום עריכתה של שומת רכב שאינה שומת רכב כאמור בסעיף קטן (א), הנערכת מחוץ למוסך.

156. שמרי רכב לא יערוך שומת רכב אלא על סמך בדיקה פיסית שערך לרכב; השר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן ומועד ביצועה של הבדיקה הפיסית.

חובת ביצוע בדיקה פיסית לרכב לשם עריכת שומת רכב

157. מי שאינו שמאי רכב לא יציג עצמו כשמאי רכב ולא ישתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם שהוא שמאי רכב.

איסור התחזות לשמאי רכב

158. בעריכת שומת רכב יפעל שמאי רכב בהגיונות ותוך הפעלת שיקול דעת עצמאי ובלתי תלוי, ובכלל זה באופן בלתי תלוי בזהותו של מזמין השומה או עניינו בתוכן השומה, וינקוט אמצעים סבירים כדי להבטיח את התנהגותם המהימנה של עובדיו.

חובת הגיונות ועצמאות שיקול הדעת של שמאי רכב

159. (א) בעל רישיון לפי חוק זה לא יפעל, במישרין או בעקיפין, כדי להשפיע על שיקול הדעת של שמאי רכב לעניין עריכת שומת רכב כפי שנקבע לפי סעיף קטן (ב); הוראות לפי סעיף זה יחולו גם על אדם הנותן שירות רכב או עוסק במקצוע בענף הרכב, הפועל בלא רישיון בניגוד להוראות לפי חוק זה.

איסור השפעה על שיקול הדעת של שמאי רכב בעריכת שומת רכב

(ב) השר, באישור הוועדה, יקבע מעשים או מחדלים המהווים השפעה אסורה על שיקול דעת של שמאי רכב כאמור בסעיף קטן (א).

סימן ב': המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב

160. (א) השר ימנה מועצה מייעצת לעניין שמאי רכב (בסימן זה – המועצה) שחבריה הם כמפורט להלן, ובהם שתי נשים לפחות:

המועצה המייעצת לעניין שמאי רכב

(1) שלושה עובדים של המשרד, בעלי ניסיון ומומחיות מתאימים לתפקידי המועצה, והשר ימנה אחד מהם להיות היושב ראש;

(2) שלושה שמאי רכב, לפי המלצה של הארגון הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של שמאי הרכב;

(3) נציג של הממונה על שוק ההון, הביטוח והחיסכון במשרד האוצר, לפי המלצת הממונה;

(4) נציג משטרת ישראל, לפי המלצת ראש אגף התנועה במשטרת ישראל;

(5) נציג ארגוני צרכנים כהגדרתם בסעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן, שהוא בעל ידע בתחום שמאות הרכב או בתחום הרכב, או בעל ידע משפטי באחד מתחומים אלה.

- (ב) השר ימנה ממלאי מקום לכל אחד מחברי המועצה, שמתקיימים בהם התנאים למינוי לפי הוראות סימן זה.
- (ג) חברי המועצה יתמנו לתפקיד של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לשתי תקופות כהונה נוספות.
- (ד) המועצה רשאית למנות, מבין חבריה, ועדות משנה אשר ייעצו לה בכל עניין הנוגע לתפקידה לפי חוק זה.
- (ה) הודעה על מינוי חברי המועצה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד; באתר האמור יפורסם גם הרכב המועצה המכהן.
- (ו) על המועצה ועל חבריה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 62 עד 66, לעניין סייגים למינוי, הפסקת כהונה, ניגוד עניינים, החלת דינים על חברי המועצה שאינם עובדי המדינה ותוקף פעולות.

תפקידי המועצה
המייצגת לעניין
שמאי רכב

161. המועצה תייעץ לשר או למנהל, לפי העניין, בעניינים אלה:

- (1) סירוב לתת רישיון לשמאות רכב, ביטול הרישיון, התלייתו או סירוב לחדשו, לפי סעיפים 8 ו-10;
- (2) קביעת הוראות לפי סעיף 13(ב), לעניין שמאי רכב;
- (3) קביעה של תכניות הבחינות לשם קבלת רישיון לשמאות רכב לפי סעיף 151, תכנית לימודים לקורס שמאות רכב לפי סעיף 149(4), ותכניות להשתלמויות מקצועיות לשמאי רכב;
- (4) קביעת הוראות מקצועיות לפי סעיף 153.

- 162. (א) יושב ראש המועצה יקבע את מועדי ישיבות המועצה, את מקומן ואת סדר יומן.**
- (ב) החלטות המועצה יתקבלו ברוב קולות הנוכחים בישיבה, ובלבד שנכחו בישיבה לפחות יושב ראש המועצה ושני חברי מועצה נוספים; היו הדעות שקולות, תכריע דעת היושב ראש.
- (ג) דנה המועצה בנושא קביעת תכנית לימודים לקורס שמאות רכב לפי סעיף 149(4), תזמין לישיבה נציג ממשרד הכלכלה והתעשייה.
- (ד) השר רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי עבודתה ודיוניה של המועצה; המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה, כל עוד לא נקבעו לפי חוק זה.

סדרי הדיון במועצה
המייצגת לעניין
שמאי רכב

סימן ג': דין משמטתי של שמאי רכב

163. שמאי רכב שעשה אחד מאלה, עבר עבירת משמעת:

- (1) התנהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו;
- (2) גילה חוסר אחריות או רשלנות חמורה במהלך עיסוקו בשמאות רכב;
- (3) פעל באופן שיש בו חשש לניגוד עניינים בניגוד להוראות לפי סעיף 13, או בניגוד לכללי אתיקה מקצועית שנקבעו לפי אותו סעיף;
- (4) הורשע בפסק דין סופי בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בשמאות רכב;
- (5) לא מילא אחר הוראות המנהל לעניין השתלמות מקצועית לפי סעיף 14;
- (6) פעל בניגוד להוראות לפי סעיף 153;
- (7) ערך שומת רכב בניגוד להוראות לפי סעיף 156;
- (8) לא הפעיל שיקול דעת עצמאי ובלתי תלוי בעת עריכת שומת רכב, בניגוד להוראות סעיף 158;
- (9) השפיע על שמאי רכב אחר בעריכת שומת רכב, בניגוד להוראות לפי סעיף 159(ב).

עבירות משמעת

- 164. (א) השר ימנה ועדת משמעת, שתפקידה לדון ולהחליט בעבירות משמעת של שמאי רכב (בסימן זה – ועדת המשמעת).**

מינוי ועדת משמעת

- (ב) חברי ועדת המשמעת תהיה בת שלושה חברים והם:

- (1) מי שכשיר להתמנות שופט בית משפט שלום, לפי הצעת שר המשפטים, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) עובד המדינה, בעל מומחיות בתחום הרכב, שהוא בעל תפקיד בכיר במשרד ואינו המנהל;
- (3) שמאי רכב בעל ותק של שבע שנים לפחות שאינו עובד המדינה, לפי המלצת המועצה המייעצת לעניין שמאי הרכב שמונתה לפי סימן ב' (בסעיף זה – המועצה), ואם לא המליצה המועצה כאמור בתוך 45 ימים מיום פניית השר – שמאי רכב כאמור לפי החלטת השר.
- (ג) לא ימונה חבר המועצה לחבר ועדת המשמעת, בטרם חלפה שנה מתום כהונתו כחבר המועצה.
- (ד) השר ימנה ממלאי מקום לחברי ועדת המשמעת לפי הוראות סעיף זה.
- (ה) הודעה על מינוי חברי ועדת המשמעת תפורסם ברשומות.
165. חבר ועדת המשמעת יתמנה לתקופה של ארבע שנים, ורשאי השר לשוב ולמנותו לתקופה אחת נוספת, וכן לשוב ולמנותו לאחר הפסקה של ארבע שנים רצופות לפחות.
166. לא ימונה לחבר ועדת המשמעת מי שמתקיים בו אחד מאלה:
- (1) הוא הורשע בפסק דין סופי, בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר בוועדת המשמעת; לעניין זה, "הורשע" – לרבות מי שבית משפט קבע כי ביצע את העבירה;
- (2) הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן פסק דין בעניין;
- (3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר ועדת המשמעת לבין עניין אישי או תפקיד אחר שהוא ממלא.
167. (א) חבר ועדת המשמעת יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו אם התפטר מחברותו בוועדת המשמעת במסירת כתב התפטרות לשר.
- (ב) השר רשאי, בהודעה בכתב, להעביר חבר ועדת המשמעת מכהונתו, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) הוא חדל למלא אחר תנאי הכשירות לפי סעיף 164(ב);
- (2) התקיים בו האמור בסעיף 166(1), (2) או (3);
- (3) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;
- (4) התקיימו נסיבות אחרות שבשלהן אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדת המשמעת.
168. חבר ועדת המשמעת שהחל בדיון ותקופת כהונתו כחבר ועדת המשמעת הסתיימה לפי הוראות סעיף 165 או נפסקה לפי הוראות סעיף 167(א) או (ב), יהיה מוסמך לסיים את הדיון שהחל בו בתוך שישה חודשים מיום שהסתיימה או נפסקה כהונתו, זולת אם ראה השר כי יש הצדקה לקיצור התקופה.
169. השר רשאי, בהודעה בכתב, להשעות חבר ועדת המשמעת מכהונתו אם הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה כאמור בסעיף 166(2) – עד למתן פסק דין סופי בעניין.
170. במילוי תפקידו אין על חבר ועדת משמעת מרות זולת מרותו של הדין.
171. (א) התובע לפני ועדת המשמעת (בחוק זה – תובע) יהיה היועץ המשפטי של המשרד או עורך דין עובד המדינה שהוא הסמיכו לכך.
- (ב) קובלנה נגד שמאי רכב תוגש לוועדת המשמעת בידי תובע.
- (ג) תובע רשאי לחקור תלונות על עבירות משמעת של שמאי רכב.
- (ד) לשם ביצוע סמכויותיו לפי חוק זה יהיו לתובע הסמכויות לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול, בשינויים המחויבים, על חקירה שערך תובע.

תקופת כהונה של חבר ועדת המשמעת

סייגים למינוי של חבר ועדת המשמעת

הפסקת כהונה של חבר ועדת המשמעת

סמכות לסיים דיון

השעיה מכהונה של חבר ועדת המשמעת

אי-תלות

תובע ותפקידו

(ה) נוכח תובע כי יש ראיות לכאורה לכך ששמאי רכב עבר עבירת משמעת, יגיש נגדו קובלנה לוועדת המשמעת, זולת אם סבר שנסיונות העניין בכללותו אינן מתאימות להגשת קובלנה.

זכות עיון

172. (א) הוגשה קובלנה, רשאים הנקבל וסניגורו לעיין בכל זמן סביר בחומר הבירור שבידי התובע והנוגע לקובלנה ולהעתיקו.

(ב) נקבע רשאי לבקש מוועדת המשמעת להורות לתובע להתיר לו עיון בחומר שהוא, לטענתו, חומר בירור ולא הועמד לעיונו.

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני יושב ראש ועדת המשמעת בשבתו כדן יחיד.

(ד) בעת הדיון בבקשה יהיה יושב ראש ועדת המשמעת רשאי לעיין בחומר שבמחלוקת, אם ראה בכך צורך.

(ה) על החלטת יושב ראש ועדת המשמעת לפי סעיף קטן (ג) ניתן לערער בתוך 15 ימים לפני בית משפט מחוזי שידון בערעור בדן יחיד.

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, או כדי לאפשר עיון בחומר כאמור בסעיף קטן (א), שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין.

(ז) לא יגיש תובע לוועדת המשמעת כראיה חומר כאמור בסעיף קטן (א), אם לא ניתנה לנקבל או לסניגורו הזדמנות סבירה לעיין בו ולהעתיקו אלא אם כן הם ויתרו על כך בכתב, או חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין.

הודעה למתלונן

173. (א) מתלונן זכאי לקבל מידע על השלב שבו נמצא בירור התלונה שהגיש או הקובלנה הקשורה אליה; ואולם לא ייכלל במידע לפי סעיף קטן זה מידע שמסירתו אסורה לפי כל דין או שיש במסירתו, לפי שיקול דעתו של התובע, כדי לפגוע בחקירה או בפרטיותו או בשלמו של אדם.

(ב) החליט תובע שהופנתה אליו תלונה כי אין מקום להגיש קובלנה על פיה, יודיע על כך למתלונן בהודעה מנומקת.

(ג) הוגשה קובלנה על עבירת משמעת על יסוד תלונתו של אדם, יודיע התובע למתלונן על הגשת הקובלנה בעניין, ועל החלטת ועדת המשמעת בקובלנה, אם המתלונן לא נכח בשעת מתן ההחלטה; התובע ימציא העתק מהחלטת ועדת המשמעת למתלונן, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, מטעמים שיירשמו.

הדיון בוועדת המשמעת

174. (א) דיון משמעתי יתנהל בנוכחות התובע והנקבל, אך ועדת המשמעת רשאית לנהל דיון שלא בנוכחות הנקבל, באחד מאלה:

(1) סניגורו של הנקבל התייצב במקומו;

(2) הנקבל נעדר מהישיבה בלא סיבה מספקת לאחר שהוזהר כי אם ייעדר בלא סיבה מספקת תהיה הוועדה רשאית לדון בעניינו שלא בפניו.

(ב) הליכים כאמור בסעיף קטן (א) שהתקיימו שלא בנוכחות הנקבל יובאו לידיעתו בדרך שתורה ועדת המשמעת.

(ג) ועדת המשמעת תדון בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורתה לקיים את הדיון, כולו או חלקו, בפומבי; ביקש הנקבל כי הדיון יתקיים בפומבי, תקיימו ועדת המשמעת בפומבי, אלא אם כן הורתה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לקיים את הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), הדיון בעבירת משמעת כאמור בסעיף 163(4) יתקיים בפומבי, אלא אם כן פסק הדין כאמור באותו סעיף, כולו או חלקו, נאסר לפרסום.

(ה) המתלונן זכאי להיות נוכח בדיון המתקיים בדלתיים סגורות בקובלנה שהוגשה על יסוד תלונתו וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו לפי בחירתו יהיה נוכח עמו בדיון, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותם בדיון, כולו או חלקו.

(ו) ועדת המשמעת רשאית לאפשר לאדם שאינו הקובל או הנקבל להיות נוכח בדיון המתקיים בדלתיים סגורות, כולו או חלקו.

(ז) על דיון בדלתיים סגורות ועל דיון בפומבי לפי סעיף זה, יחולו ההוראות לעניין איסור

פרסום המפורטות בסעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בשינויים המחייבים.

זכות טיעון לנקבל

175. בדיון לפני ועדת המשמעת תינתן לנקבל הזדמנות להשמיע את טענותיו, להביא ראיות, להעיד עדים ולחקור כל עד שיתייצב לפני ועדת המשמעת.

סדרי דין ודיני ראיות

176. (א) שר המשפטים יקבע את סדרי הדין לפני ועדת המשמעת; כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור או בעניין שלא נקבעה לגביו הוראה בתקנות, תפעל הוועדה בדרך הנראית לה צודקת ומועילה ביותר.

(ב) הסמכות להחליט בעניינים שבסדרי דין הנוגעים לקובלנה מסוימת, נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת שעה שהוועדה אינה יושבת בדיון.

(ג) ועדת המשמעת אינה כפופה לדיני הראיות, פרט לדינים בדבר ראיות חסויות, אלא אם כן קבע שר המשפטים כי על ועדת המשמעת יחולו חלק מדיני הראיות כפי שיקבע.

(ד) הממצאים והמסקנות בהכרעת הדין שבפסק דין סופי במשפט פלילי המרשיע את הנקבל, יראו אותם כמוכחים בהליך משמעת נגד אותו נקבל.

ועדת המשמעת שנחלקו בה הדעות

177. נחלקו דעות חברי ועדת המשמעת, תכריע דעת הרוב; באין רוב לדעה אחת, תכריע הדעה אשר לדעת יושב ראש הוועדה מקילה עם הנקבל, ואולם אם לא היה רוב דעות לגבי סוג אמצעי המשמעת או מידתו, תצורף הדעה המחמירה יותר לדעה המקילה הקרובה אליה.

מותב חסר

178. (א) נעדר חבר ועד המשמעת שאינו היושב ראש משיבה, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי הוועדה הנוכחים אם הסכימו לכך הצדדים, אלא אם כן החליט היושב ראש לדחות את הדיון.

(ב) דיון שנערך במותב חסר כאמור בסעיף קטן (א) לא יסתיים אלא לפני ועדת המשמעת בהרכבה המלא.

(ג) על אף האמור בסעיף 177, החלטה במותב חסר שנחלקו בו הדעות תתקבל על פי דעתו של יושב ראש ועדת המשמעת.

מותב קטוע

179. (א) נבצר מחבר ועדת המשמעת שאינו היושב ראש לסיים את הדיון, יצרף היושב ראש במקומו את ממלא מקומו של אותו חבר, אלא אם כן החליט, מטעמים מיוחדים שיירשמו ולאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם, כי צירוף ממלא המקום עלול לגרום לעיוות דין.

(ב) צורף ממלא המקום כאמור בסעיף קטן (א), רשאית ועדת המשמעת להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיעה בהרכבה הקודם אם סברה שלא ייגרם עיוות דין, לאחר שניתנה לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם; החליטה הוועדה להמשיך בדיון, רשאית היא לנהוג בראיות שגבתה בהרכבה הקודם כאילו גבתה אותן בעצמה, או לחזור ולגבותן, כולן או חלקן.

(ג) על אף האמור בסעיף 177, החלטה במותב קטוע שנחלקו בו הדעות תתקבל על פי דעתו של יושב ראש ועדת המשמעת.

פסילת חבר ועדת המשמעת

180. (א) תובע או נקבל רשאים לבקש שחבר ועדת המשמעת יפסול את עצמו מלישב בדיון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בבירור הקובלנה.

(ב) לא תישמע בקשה כאמור בסעיף קטן (א) אלא בתחילת הדיון או מיד לאחר שנודעו לתובע או לנקבל הנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי כאמור באותו סעיף קטן.

(ג) מטענה טענת פסלות נגד חבר ועדת המשמעת, תחליט בה ועדת המשמעת לאלתר ולפני תיתן כל החלטה אחרת.

(ד) על החלטת ועדת המשמעת בעניין פסלות חבר הוועדה, רשאים תובע או נקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך שבעה ימים מיום המצאת ההחלטה.

(ה) נמנע מחבר ועדת המשמעת להמשיך ולהשתתף בדיון בשל החלטה לפי סעיף קטן (ג), יחולו הוראות סעיף 178.

181. (א) ועדת המשמעת רשאית, ביוזמתה או לבקשת בעל דין –

סמכויות עזר של ועדת המשמעת

(1) לזמן אדם לבוא לפנייה כדי להעיד או להציג דבר;

(2) להזהיר או להשביע עד בהתאם לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול

שבועה), התש"ם-1980 ;

- (3) לבקש מבית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה לתת צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לשם גביית עדות ;
- (4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו לפי סעיף זה, כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדת המשמעת מאדם להעיד או להציג דבר כאמור בסעיף קטן (א)(1) והוא סירב לעשות כן בלא הצדק המניח את דעת הוועדה, רשאית היא לצוות על הבאתו לפניו בזמן שתקבע בצו, ובלבד שהזהירה אותו כי כוונתה לעשות כן ; על צו הבאה לפי סעיף קטן זה יחולו ההוראות לפי סעיף 73 א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בשינויים המחויבים.

(ג) הסמכות להחליט בעניינים לפי סעיף זה הנוגעים לקובלנה מסוימת, נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, שעה שהוועדה אינה יושבת בדין.

182. (א) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, רשאית היא לנקוט נגדו אחד או יותר מאמצעים אלה :

(1) התראה ;

(2) נזיפה ;

(3) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין ;

(4) התניית המשך העיסוק בשמאות הרכב או בתחומי פעילות מסוימים במסגרת העיסוק האמור, בכך שהנקבל יעבור השתלמות מקצועית או יחויב בתקופת ניסיון ;

(5) התליית הרישיון לתקופה שלא תעלה על חמש שנים או הגבלתו לתקופה כאמור לתחומי פעילות מסוימים ;

(6) ביטול הרישיון.

(ב) מי שרישיונו בוטל לפי הוראות סעיף קטן (א)(6), לא יגיש בקשה לרישיון לפני שחלפו שבע שנים מיום ביטול הרישיון.

183. (א) החליטה ועדת המשמעת לנקוט נגד נקבל אמצעי משמעת של קנס או התליית רישיון, רשאית היא להורות בהחלטתה שאמצעי המשמעת האמור יהיה, כולו או חלקו, על-תנאי.

(ב) החליטה ועדת המשמעת לנקוט נגד נקבל אמצעי משמעת על-תנאי, לא יופעל התנאי אלא אם כן עבר הנקבל, בתוך התקופה שנקבעה בהחלטת ועדת המשמעת, שלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (בסעיף זה – תקופת התנאי), אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בהחלטה (בסעיף זה – עבירה נוספת), וועדת המשמעת מצאה, בתוך תקופת התנאי או לאחריה, שהנקבל עבר עבירה נוספת כאמור.

(ג) תקופת התנאי תימנה מיום מתן החלטת ועדת המשמעת בדבר נקיטת אמצעי משמעת על-תנאי נגד נקבל, אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת אחרת.

184. ועדת המשמעת רשאית, נוסף על האמור בסעיפים 182 ו-183 –

(1) לחייב את הנקבל בתשלום הוצאות ההליכים למדינה או למתלונן בסכום שתורה ולא יעלה על סכום או שיעור שקבע שר המשפטים, אם שוכנעה שניהל את ההגנה שלו באופן טרדני או קנטרני ;

(2) לחייב את המתלונן בתשלום הוצאות ההליכים למדינה או לנקבל בסכום שתורה ולא יעלה על סכום או שיעור שקבע שר המשפטים, אם זוכה הנקבל והוועדה מצאה שהתלונה הוגשה לשם קנטור או בלא יסוד ;

(3) לחייב את המדינה בתשלום הוצאות ההגנה לנקבל, אם זוכה הנקבל והוועדה מצאה שלא היה יסוד להגשת הקובלנה או שהתקיימו נסיבות אחרות המצדיקות זאת.

185. (א) על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה רשאים התובע והנקבל לערער לפני בית משפט מחוזי, בתוך 45 ימים מיום המצאת ההחלטה.

(ב) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיף 184(2) רשאי מתלונן לערער לפני בית משפט מחוזי, בתוך 45 ימים מיום המצאת ההחלטה.

אמצעי משמעת

אמצעי משמעת
על-תנאי

החלטות אחרות של
ועדת המשמעת

ערעור על החלטת
ועדת המשמעת
ועיכוב ביצוע

(ג) על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף זה ניתן לערער לבית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון, או אם ניתנה רשות לכך בגוף פסק הדין.

(ד) (1) אין בהגשת ערעור כדי למנוע או לעכב את ביצוע החלטת ועדת המשמעת שעליה הוגש הערעור, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, ואם הוגש ערעור – אם החליט בית המשפט שלערעור אחרת;

(2) על החלטת ועדת המשמעת לפי פסקה (1) רשאים הנקבל והתובע לערער לבית משפט מחוזי בתוך 30 ימים מיום המצאת ההחלטה.

186. (א) ועדת המשמעת רשאית להעמיד את החלטותיה לעיון הציבור באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרכים נוספות כפי שתורה, והכול בלא ציון שם הנקבל ופרטים אחרים שיש בהם כדי לזהותו (בסעיף זה – פרטים מזהים).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), ועדת המשמעת רשאית להעמיד לעיון הציבור את החלטתה, כולה או חלקה, כאמור באותו סעיף קטן, בציון פרטים מזהים, בדרך ולתקופה קצובה כפי שתורה ולאחר ששמעה את התובע ואת הנקבל ושקלה, בין השאר, את הפגיעה בשמו הטוב ובפרטיותו של הנקבל או של צד שלישי ואת הצורך באזהרת הציבור.

(ג) הורתה ועדת המשמעת על פרסום החלטתה באתר האינטרנט של המשרד בציון פרטים מזהים, תישם אמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים כדי למנוע ככל האפשר את אפשרות העיון בפרטים המזהים שפורסמו לאחר תקופת הפרסום.

(ד) החלטות ועדת המשמעת לא יועמדו לעיון הציבור כל עוד ניתן לערער עליהן, ואם הוגש ערעור – כל עוד אל תמו ההליכים בערעור, אלא אם כן החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(ה) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 185.

(ו) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין דרכי עיון בהחלטות ועדת המשמעת.

187. (א) ענישה או זיכוי בהליכים פליליים או בהליכים משמעתיים על פי דין אחר אינם מונעים נקיטת הליכים לפי פרק זה נגד שמאי רכב בשל אותו מעשה או מחדל, ונקיטת אמצעי משמעת או זיכוי בהליך לפי סימן זה בשל אותו מעשה או מחדל אינם מונעים נקיטת הליכים פליליים או הליכים משמעתיים על פי דין אחר נגדו.

(ב) הוגש כתב אישום נגד שמאי רכב בשל מעשה או מחדל המשמש גם עילה לדיון לפני ועדת המשמעת לפי חוק זה, רשאית ועדת המשמעת להפסיק את דיוניה עד למתן פסק דין סופי בהליך הפלילי.

188. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 10, המנהל רשאי להתלות רישיון של שמאי רכב שהוגשו נגדו קובלנה או כתב אישום בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בשמאות רכב, עד לסיום ההליכים בוועדת המשמעת או ההליכים הפליליים, לפי העניין, אם סבר שהדבר נדרש למניעת סיכון בטיחותי או אם ראה שחומרת העניין או טובת הציבור מחייבות זאת.

(ב) לא יתלה המנהל רישיון לפי סעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) הותלה רישיונו של שמאי רכב לפי סעיף זה, וועדת המשמעת החליטה להתלות את רישיונו לפי סעיף 182(א)(5), תבוא תקופת ההתליה לפי סעיף זה במניין תקופת ההתליה לפי החלטת ועדת המשמעת כאמור.

189. (א) שמאי רכב שרישיונו בוטל ימשיך להיות נתון לשיפוט משמעתי לפני ועדת המשמעת לגבי מה שאירע לפני הביטול; לעניין זה יראו גם רישיון שבוטל לבקשתו של בעל הרישיון או רישיון שלא חודש על ידו לאחר שפקע, כרישיון שבוטל.

(ב) שמאי רכב שרישיונו הותלה ימשיך להיות נתון בתקופת ההתליה לשיפוט משמעתי לפני ועדת המשמעת לגבי פעולותיו בשמאות רכב לפני ההתליה או במהלכה.

190. (א) בתקופת התמחותו ועד להכרעה סופית בדבר מתן הרישיון לשמאות רכב כפוף מתמחה בשמאות רכב להוראות לפי סעיף 13 ולשיפוט משמעתי, ויחולו עליו ההוראות לפי פרק

העמדה לעיון
הציבור של החלטות
ועדת המשמעת

דין משמעתי ודין
פלילי

סמכות המנהל
להתלות רישיון עד
לסיום ההליכים

תחולת השיפוט
המשמעתי על מי שחדל
להיות שמאי רכב ועל
מי שרישיונו הותלה

שיפוט משמעתי של
מתמחים בשמאות
רכב

חדשים ;

- (ג) תאגיד – סכום הגבוה פי שניים מהסכומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב), לפי העניין ;
- (6) לגבי סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן שהוא –
- (א) יחיד המורשה לסחור בכלי רכב מסוג O1 ו-O2 – 200,390 שקלים חדשים ;
- (ב) יחיד המורשה לסחור בכלי רכב שאינם כלי רכב מסוגים כאמור בפסקת משנה (א) – 100,190 שקלים חדשים ;
- (ג) תאגיד – סכום הגבוה פי שניים מהסכומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב), לפי העניין ;
- (7) לגבי בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שהוא –
- (א) יחיד – 25,050 שקלים חדשים ;
- (ב) תאגיד – 50,100 שקלים חדשים ;
- (8) לגבי בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שהוא –
- (א) יחיד – 15,030 שקלים חדשים ;
- (ב) תאגיד – 30,060 שקלים חדשים ;
- (9) לגבי בעל רישיון להפעלת מוסך שהוא –
- (א) יחיד – 75,150 שקלים חדשים ;
- (ב) תאגיד – 100,190 שקלים חדשים ;
- (10) לגבי בעל רישיון להפעלת מוסך נייד שהוא –
- (א) יחיד – 20,040 שקלים חדשים ;
- (ב) תאגיד – 30,060 שקלים חדשים ;
- (11) לגבי מנהל מקצועי של מוסך או ממלא מקומו לפי סעיף 143(ג) בעת שהוא ממלא את מקומו – 10,020 שקלים חדשים.

196. (א) הסכום הבסיסי שיחול על מפר כמפורט בפסקאות (1) עד (11) שבהגדרה "הסכום הבסיסי" בסעיף 195, יהיה בהתאם לסוג הרישיון שבקשר אליו בוצעה ההפרה, אף אם ניתן לסווגו ליותר מפסקה אחת בהגדרה האמורה, ואף אם ביצע את ההפרה בלא רישיון.
- (ב) מפר שניתן לסווגו ליותר מפסקה או פסקת משנה אחת בפסקאות (1) עד (11) שבהגדרה "הסכום הבסיסי" בסעיף 195, יחול לגביו הסכום הבסיסי הגבוה מבין הסכומים שניתן לסווגו לפי אותן פסקאות או פסקאות משנה.
197. סמכויות המנהל לפי פרק זה אינן ניתנות לאצילה.

הוראות לעניין
הסכום הבסיסי

איסור אצילת
סמכויות המנהל
לפי פרק ר"א

198. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה לסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה :

עיצום כספי בגובה
הסכום הבסיסי

- (1) אדם שנתן שירות רכב בלא רישיון, בניגוד להוראות סעיף 3(א) ;
- (2) אדם שעסק במקצוע בענף הרכב בלא רישיון, בניגוד להוראות סעיף 4(א) ;
- (3) בעל רישיון שהעביר את רישיונו לאחר, בניגוד להוראות סעיף 12 ;
- (4) בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שפעל באופן שיש בו חשש לניגוד עניינים, בניגוד להוראות לפי סעיף 13(א)1 ;
- (5) בעל רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שהפר את כללי האתיקה המקצועית, בניגוד להוראות לפי סעיף 13(א)2 ;
- (6) מנהל מקצועי של מוסך שלא עבר השתלמות מקצועית בהתאם להוראות לפי סעיף 14 ;

- (7) בעל רישיון שלא הודיע למנהל על שינוי שחל לגביו הנוגע לתנאים לקבלת הרישיון או לעילות לסירוב לתת רישיון, בניגוד להוראות סעיף 15 ;
- (8) בעל רישיון שלא מסר למנהל דיווח בהתאם להוראות סעיף 16 ;
- (9) בעל רישיון למתן שירות רכב שסירב לתת שירות, בניגוד להוראות לפי סעיף 17 ;
- (10) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שעשה אחד מאלה :
- (א) ייצר או שיווק רכב בלי שקיבל אישור לייצור דגם הרכב, בניגוד להוראות סעיף 21 ;
- (ב) לא מילא אחר חובותיו לעניין טיפול בתקלת בטיחות סדרתית והודעה לגביה בהתאם להוראות לפי סעיף 23 ;
- (ג) ייצר או שיווק דגם רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב-טיפוס, בניגוד להוראות סעיף 25(א) ;
- (ד) לא מילא אחר חובותיו לעניין רכב שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב-טיפוס, בהתאם להוראות סעיף 25(ג) ;
- (ה) ייצר או שיווק רכב שלא יוצר במפעל ייצור שאישר המנהל, בניגוד להוראות סעיף 26 ;
- (ו) לא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייצר או לא מכר מוצרי תעבורה לרכב כאמור בהתאם להוראות לפי סעיף 27 ;
- (ז) לא נתן אחריות לרכב שהוא מייצר בהתאם להוראות לפי סעיף 28 ;
- (ח) לא דיווח למנהל על אירוע שלדעת רואה חשבון עלול לגרום ירידה בהון העצמי שנדרש לפי החוק או לאי-עמידה בעקרון עסק ח', בניגוד להוראות סעיף 29 ;
- (11) אדם שייבא רכב בלא רישיון מהרשות המוסמכת לייבוא, בניגוד להוראות סעיף 31(א) ;
- (12) יבואן ישיר שלא נתן לכל רכב שהוא מייבא את האחריות שנתן יצרן הרכב ולא מימש את האחריות כאמור לכל רכב מתוצר שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 49(א) ;
- (13) יבואן עקיף שלא נתן לכל רכב שהוא מייבא את האחריות שנתן יצרן הרכב, אם ניתנה, בניגוד להוראות סעיף 49(ב) ;
- (14) יבואן ישיר או יבואן עקיף שהתנה את תוקפה של אחריות, בניגוד להוראות לפי סעיף 49(ג) ;
- (15) יבואן ישיר שלא טיפל בתקלת בטיחות סדרתית ברכב, בניגוד להוראות סעיף 50(א) ;
- (16) יבואן ישיר שלא הודיע על תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות סעיף 50(ב) או (3) ;
- (17) יבואן עקיף שלא הודיע למנהל על תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות סעיף 50(ד) או (2) ;
- (18) יבואן מסחרי שלא מסר אישור למנהל או שלא דיווח למנהל, בניגוד להוראות סעיף 56(ב) או (2) ;
- (19) יבואן עקיף שלא שמר חשבונות ותעודות משלוח בניגוד להוראות סעיף 57(א) ;
- (20) יבואן מסחרי שהתנה את התקשרותו עם מוסך לשם היותו מוסך שירות של יבואן, הכתיב למוסך שירות, הנחה אותו, דרש דיווח או עשה שימוש במאגרי נתונים שיש לו גישה אליהם בעניינים כאמור בסעיף 59(א), בניגוד להוראות אותו סעיף ;
- (21) מתווך בייבוא אישי שתיווך בייבוא רכב שלא מתקיימים בו התנאים המפורטים בסעיף 71 ;
- (22) משווק רכב שמכר רכב שאינו עומד בהוראות לפי פקודת התעבורה לעניין בטיחות הרכב והגנה על הסביבה, בניגוד להוראות סעיף 78 ;
- (23) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, שסירב למסור מידע, בניגוד להוראות סעיף 80(א) ;
- (24) משווק רכב, למעט יבואן זעיר, שמנע מגורם מטפל כהגדרתו בסעיף 80(א) לקבל מידע וציוד הנדרשים כדי לטפל ולתחזק רכב מתוצר שהוא מייבא או מייצר, בניגוד

- להוראות סעיף 80(ב);
- (25) סוחר ברכב מיבואן שלא הגיש למנהל אישור רואה חשבון בדבר הון עצמי, בניגוד להוראות לפי סעיף 91(א);
- (26) סוחר ברכב מיבואן שלא דיווח למנהל על ירידה בהון העצמי, בניגוד להוראות לפי סעיף 91(ב);
- (27) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שעשה אחד מאלה:
- (א) ייצר מוצר תעבורה שלא קיבל אישור לייצור דגם של אותו מוצר, בניגוד להוראות סעיף 99;
- (ב) לא החזיק במפעל הייצור ציוד ומיתקנים מתאימים ולא פעל לפי הסדרי הפיקוח, בניגוד להוראות סעיף 101;
- (ג) לא מילא אחר חובותיו לעניין טיפול בליקוי בטיחותי בייצור מוצר תעבורה והודעה לגביו, בניגוד להוראות לפי סעיף 102;
- (ד) ייצר מוצר תעבורה שלא לפי תכנית הייצור שאישר המנהל או שאינו זהה לאב-טיפוס, בניגוד להוראות סעיף 105(א);
- (ה) לא מילא אחר חובותיו לעניין מוצר תעבורה שיוצר שלא בהתאם לתכנית הייצור או שאינו זהה לאב-טיפוס, בניגוד להוראות סעיף 105(ג);
- (ו) לא ייצר מוצר תעבורה במפעל ייצור שאישר המנהל, בניגוד להוראות סעיף 106;
- (28) אדם שייבא מוצר תעבורה מסוג החייב ברישיון ייבוא לפי הוראות סעיף 110, בלא רישיון ייבוא, אם חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת רישיון הייבוא או בניגוד לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (29) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שעשה אחד מאלה:
- (א) סחר במוצר תעבורה מיובא, בניגוד להוראות סעיף 118(א);
- (ב) סחר במוצר תעבורה מיובא שהוא מוצר תעבורה משומש, בניגוד להוראות סעיף 118(ב);
- (ג) לא מסר ללקוח תעודת אחריות כאמור בסעיף 119, בניגוד להוראות לפי הסעיף האמור;
- (ד) לא הודיע למנהל על ליקוי בטיחותי במוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 122(1);
- (ה) לא הפסיק לשווק מוצר תעבורה שיש בו ליקוי בטיחותי, בניגוד להוראות סעיף 122(3);
- (ו) לא הזמין בעלי כלי רכב שבהם הותקן מוצר תעבורה שיש בו ליקוי בטיחותי לשם החלפתו בלא תשלום, בניגוד להוראות סעיף 122(3);
- (30) בעל רישיון להפעלת מוסך שנתן שירות רכב בלא נוכחות המנהל המקצועי של המוסך, לתקופה העולה על 60 ימים בשנה או לתקופה העולה על התקופה שאישר המנהל לפי סעיף 143(ב), בניגוד להוראות הסעיף האמור.
- 199. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל-75 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:**
- (1) יבואן ישיר שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(א);
- (2) יבואן עקיף שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(ב);
- (3) יבואן ישיר שלא סיפק מוצרי תעבורה לכל רכב מתוצר שהוא מייבא בהתאם להוראות לפי סעיף 48(א), בניגוד להוראות לפי הסעיף האמור;
- (4) יבואן עקיף שלא סיפק מוצרי תעבורה לרכב שהוא מייבא לפי הוראות לפי סעיף 48(ב), בניגוד להוראות לפי הסעיף האמור;

ניצום כספי בשיעור
75 אחוזים מהסכום
הבסיסי

- סעיף 70, או לא מסר למייבא העתק מההסכם לפי הוראות הסעיף האמור, והכול בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (ב) לא מסר למייבא רכב בייבוא אישי מידע בכתב בהתאם להוראות סעיף 72, בניגוד להוראות הסעיף האמור;
- (ג) קיבל תשלום ממייבא רכב בייבוא אישי בסכום העולה על הסכום שנקבע בהסכם התיוך, בניגוד להוראות סעיף 74;
- (4) משווק רכב שלא התקשר בהסכם בכתב עם הקונה בהתאם להוראות סעיף 84 או שלא מסר לקונה העתק מההסכם, בניגוד להוראות הסעיף האמור;
- (5) סוחר ברכב מיבואן שלא התקשר בהסכם בכתב עם הקונה בהתאם להוראות סעיף 84 או שלא מסר לקונה העתק מההסכם, בניגוד להוראות הסעיף האמור החל עליו לפי הוראות סעיף 90;
- (6) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שלא נתן אחריות למוצר תעבורה בהתאם להוראות לפי סעיף 107;
- (7) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שלא תיעד תלונות צרכנים, בניגוד להוראות לפי סעיף 123;
- (8) מנהל מקצועי של מוסך שלא אישר את תקינותן של פעולות שבוצעו ברכב, בניגוד להוראות לפי סעיף 141(א);
- (9) בעל רישיון להפעלת מוסך שמסר רכב ללקוח לאחר שהרכב טופל במוסך, בלא אישור המנהל המקצועי של המוסך, בניגוד להוראות לפי סעיף 141(ב).
202. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל-10 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:
- (1) בעל רישיון שהפר את חובתו לתת חשבונית ללקוח בהתאם להוראות לפי סעיף 19;
- (2) יבואן ישיר ויבואן עקיף שלא סיפקו מוצרי תעבורה בתוך התקופה הקבועה בסעיף 48(ג), בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (3) יבואן ישיר שלא הזמין בעלי כלי רכב לתיקון תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות סעיף 50(ב)(3);
- (4) יבואן זעיר שלא דיווח למנהל, בניגוד להוראות סעיף 56(א) החל לגביו לפי הוראות סעיף 56(ג);
- (5) מתווך בייבוא אישי שפרסם רכב למכירה, בניגוד להוראות סעיף 75;
- (6) סוחר ברכב מיבואן שלא מסר לקונה הוראות לשימוש ברכב ורשימת מוסכים בהתאם להוראות סעיף 83, החל עליו לפי הוראות סעיף 90;
- (7) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שלא סימן מוצר תעבורה בהתאם להוראות לפי סעיף 103;
- (8) בעל רישיון לייצור מוצרי תעבורה שלא תיאר מוצר תעבורה תיאור מלא ונכון, בניגוד להוראות סעיף 104;
- (9) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שלא תיאר מוצר תעבורה שהוא מייבא באופן מלא ונכון, שלא נתן ללקוח הנחיות בדבר התקנת המוצר, הרכבתו והשימוש בו או שלא הפנה אותו לקבלת שירות במוסך, בניגוד להוראות סעיף 120;
- (10) בעל רישיון להפעלת מוסך שעשה אחד מאלה:
- (א) הציע ללקוח סוג אחד בלבד של מוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 131(א);
- (ב) לא נתן ללקוח הצעת מחיר, לרבות הצעת מחיר מעודכנת, בהתאם להוראות לפי סעיף 132(א) או (ב), לפי העניין;
- (ג) לא סיפק ללקוח מוצר תעבורה שפורט בהצעת המחיר ועליו הסכים עם הלקוח, בניגוד להוראות סעיף 132(ג);
- (ד) לא העביר למנהל העתק מהצעות מחיר ומחשבוניות, בניגוד להוראות לפי סעיף 132(ד);

עיצום כספי בשיעור
10 אחוזים מהסכום
הבסיסי

- (ה) מסר ליבואן מסחרי שהוא קשור עמו בהסכם מידע על שימוש במוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 134 ;
- (11) מנהל מקצועי של מוסך שלא היה נוכח במוסך בהתאם להוראות סעיף 143(א).
203. המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום השווה ל-5 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:
- (1) בעל רישיון שלא החזיק את רישונו או שלא הציג אותו בהתאם להוראות סעיף 18, בניגוד להוראות הסעיף האמור ;
- (2) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שלא סימן את הרכב שהוא מייצר בהתאם להוראות לפי סעיף 24 ;
- (3) יבואן ישיר שלא פרסם הודעה לציבור על תקלת בטיחות סדרתית, בניגוד להוראות לפי סעיף 50(ב)(2) ;
- (4) יבואן עקיף שלא פרסם הודעה לציבור על תקלת בטיחות סדרתית, שלא הזמין בעלי כלי רכב לתיקון התקלה או שלא הפנה בעלי כלי רכב לתיקון התקלה, בניגוד להוראות סעיף 50(ד) ;
- (5) יבואן זעיר שלא פרסם הודעה לציבור על תקלת בטיחות סדרתית או שלא הפנה בעלי כלי רכב לתיקון התקלה, בניגוד להוראות סעיף 50(ה) ;
- (6) יבואן מסחרי שלא פרסם או לא עדכן את רשימת מוסכי השירות שלו או שלא דיווח למנהל בהתאם להוראות סעיף 58(ב) ;
- (7) משווק רכב שעשה אחד מאלה :
- (א) לא הציג במקום עסקו הודעה, בניגוד להוראות סעיף 79 ;
- (ב) קיבל מקונה תשלום העולה על 20 אחוזים ממחיר הרכב, בניגוד להוראות סעיף 81(א) ;
- (ג) דרש מקונה החזר, בניגוד להוראות סעיף 81(ב) ;
- (ד) לא מסר לקונה ערבות בנקאית, בניגוד להוראות סעיף 81(ד) ;
- (ה) לא רשם את הרכב על שם הקונה, בניגוד להוראות סעיף 85 ;
- (ו) לא מסר לקונה תעודת אחריות, בניגוד להוראות סעיף 86(א) ;
- (ז) הציג תקופת אחריות נוספת שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 86(ב) או התנה רכישת רכב ברכישת אחריות נוספת, בניגוד להוראות הסעיף האמור ;
- (ח) לא דיווח לקונה על נזק שנגרם לרכב לפני מסירת החזקה בו, בניגוד להוראות לפי סעיף 87 ;
- (8) סוחר ברכב מיבואן שהפר אחת מההוראות המנויות בפסקה (7), החלות עליו לפי הוראות סעיף 90 ;
- (9) סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן שלא דיווח לקונה על נזק שנגרם לרכב לפני מסירת החזקה, בניגוד להוראות לפי סעיף 87, החל לגביו לפי הוראות סעיף 93(א) ;
- (10) בעל רישיון לפי פרק ו' שלא הציב שלט בהתאם להוראות סעיף 94 ;
- (11) סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן שהסיע נוסעים בתמורה ברכב שהוא סוחר בו או הוביל מטען בתמורה ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 95 ;
- (12) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שלא מסר לקונה תעודת אחריות בהתאם להוראות לפי סעיף 119(א) ;
- (13) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שסחר במוצר תעבורה שלא סומן בהתאם להוראות לפי סעיף 121(א) ;
- (14) בעל רישיון להפעלת מוסך שלא הציב שלט בהתאם להוראות לפי סעיף 130 או שהציג במוסך שלט הכולל פרטים שאינם תואמים את הרישיון להפעלת מוסך שניתן לו, בניגוד להוראות אותו סעיף ;
- (15) בעל רישיון להפעלת מוסך נייד שלא סימן על גבי הרכב המשמש כמוסך נייד את

המילים "מוסך נייד" בהתאם להוראות סעיף 135(ג);
(16) בעל רישיון להפעלת מוסך שלא ניהל רישום לעניין היעדרות מהעבודה של המנהל המקצועי של המוסך, בניגוד להוראות סעיף 143(ה).

הודעה על כוונת חיוב

204. (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 198 עד 203 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחלל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 205;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 207, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

זכות טיעון

205. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 204 רשאי לטעון את טענותיו, לפני המנהל, בכתב או בעל פה כפי שיוורה המנהל, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי המנהל להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

החלטת המנהל ודרישת תשלום

206. (א) המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 205, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 208.

(ב) החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום) שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן והתקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט המנהל את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי סעיף 205, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

207. (א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 198 עד 203, לאחר שהמנהל הודיע למפר על הפרת אותה הוראה.

(ב) בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 198 עד 203, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

סכומים מופחתים

208. (א) המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, בשיעורים שיקבע.

209. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני המנהל כאמור בסעיף 205 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 214 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי המנהל או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

סכום מעודכן של העיצום הכספי

(ב) סכום העיצום הכספי יתעדכן ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד שפורסם בחודש נובמבר לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון בשנה הקודמת, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שפורסם בחודש

נובמבר 2016; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
(ג) המנהל הכללי של המשרד יפרסם ברשומות הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).

210. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 206.

המועד לתשלום העיצום הכספי

211. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלום.

הפרשי הצמדה וריבית

212. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחולו הוראות חוק המרכז לגביית קנסות, הוצאות ואגרות, התשנ"ה-1995.

גבייה

213. על מעשה אחד מההווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיפים 198 עד 203 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

214. (א) על החלטה סופית של המנהל לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 45 ימים מהיום שבו נמסרה למפר דרישת התשלום.

ערעור

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א) לאחר ששולם העיצום הכספי, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום עד יום החזרתו.

215. (א) הטיל המנהל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

פרסום

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעור ההפחתה;

(5) פרטים על המפר הנוגעים לעניין;

(6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור כאמור בסעיף 214, יפרסם המנהל את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א)(6), רשאי המנהל לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו בעניין זה; ואולם לא יפרסם המנהל פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ד) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים; בפרסום כאמור יישם המנהל אמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים כדי למנוע, ככל האפשר, את אפשרות העיון בפרטים שפורסמו בתום תקופת הפרסום.

(ה) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

216. (א) תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריות פלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות

שמירת אחריות פלילית

לפי חוק זה המנויות בסעיפים 198 עד 203, המהווה עבירה.

(ב) שלח המנהל למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו המנהל הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי – יוחזר לו סכום העיצום הכספי ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

217. המנהל ידווח לוועדה, אחת לשנה, על מספר העיצומים הכספיים שהוטלו, סכומם, בשל אילו הפרות הוטלו ומספר ההפרות החוזרות שבוצעו מתוך כלל ההפרות בשנה שקדמה למועד הדיווח; דיווח כאמור יימסר במשך חמש שנים מתום שנה מיום תחילתו של פרק זה.

דיווח לכנסת –
הוראת שעה

פרק י"ב: עונשין

218. (א) אלה דינם קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין:

עונשין

- (1) בעל רישיון שהעביר את רישיונו לאחר, בניגוד להוראות סעיף 12;
 - (2) בעל רישיון למתן שירות רכב שסירב לתת שירות, בניגוד להוראות סעיף 17;
 - (3) בעל רישיון לייצור רכב ושיווקו שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייצר או שלא מכר מוצרי תעבורה לרכב כאמור בהתאם להוראות לפי סעיף 27;
 - (4) יבואן ישיר שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב מתוצר שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(א);
 - (5) יבואן עקיף שלא נתן שירותי תחזוקה לרכב שהוא מייבא, בניגוד להוראות לפי סעיף 47(ב);
 - (6) יבואן ישיר ויבואן עקיף שלא סיפקו מוצרי תעבורה בתוך התקופה הקבועה בסעיף 48(ג), בניגוד להוראות סעיף 48;
 - (7) מתווך בייבוא אישי שהיה צד להסכם לרכישת רכב, בניגוד להוראות סעיף 73;
 - (8) בעל רישיון להפעלת מוסך שהציע ללקוח סוג אחד בלבד של מוצר תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 131(א);
 - (9) מנהל מקצועי של מוסך שלא פיקח על עמידת עובדי המוסך העוסקים בטיפול בכלי הרכב במוסך בהוראות המנויות בסעיף 140, בניגוד להוראות אותו סעיף;
 - (10) מי שעשה מעשה או מחדל שיש בו כדי להשפיע על שיקול דעתו של שמאי רכב לעניין עריכת שומת רכב, בניגוד להוראות לפי סעיף 159.
- (ב) אלה דינם מאסר שנה וחצי או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

- (1) מי שנתן שירות רכב בלא רישיון או שלא בהתאם לתנאי רישיון, בניגוד להוראות סעיף 3(א);
- (2) מי שעסק במקצוע בענף הרכב בלא רישיון או שלא בהתאם לתנאי רישיון, בניגוד להוראות סעיף 4(א);
- (3) יבואן מסחרי שהכתיב למוסך או הנחה אותו בדבר זהות הגורם שממנו המוסך ירכוש מוצרי תעבורה, בניגוד להוראות סעיף 54(א);
- (4) יבואן מסחרי שהתערב או סיכל ייבוא רכב בידי יבואן מסחרי אחר או פעל לסיכול קבלת רישיון יבואן מסחרי בידי אדם אחר, בניגוד להוראות סעיף 54(ב);
- (5) יבואן מסחרי שהתנה את התקשרותו עם מוסך כדי שישמש מוסך שירות של יבואן, הכתיב למוסך שירות, הנחה אותו, דרש ממנו דיווח או עשה שימוש במאגרי נתונים שיש לו גישה אליהם בעניינים כאמור בסעיף 59(א), בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (6) מי שמכר או שיווק רכב שיובא על ידי יבואן מסחרי וטרם ניתן לגביו לראשונה רישיון רכב, והוא אינו משווק רכב, בניגוד להוראות סעיף 77;
- (7) בעל רישיון לסחר במוצרי תעבורה שסחר במוצר תעבורה שיובא בניגוד

- להוראות לפי סעיף 118 ;
- (8) בעל רישיון לסחר במוצרי העבודה שסחר במוצר תעבורה שלא סומן בהתאם להוראות לפי סעיף 121(א).
- עבירה נמשכת
219. נעברה עבירה כאמור בסעיף 218 ועושה העבירה המשיך בביצוע העבירה, דינו – נוסף על כל עונש אחר, קנס נוסף בשיעור חמישה אחוזים מגובה הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה.
- עבירה בידי תאגיד
220. נעברה עבירה כאמור בסעיף 218 בידי תאגיד, דינו – קנס פי שלושה מהקנס שנקבע לעבירה.
- אחריות נושא משרה בתאגיד
221. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף 218 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה כאמור בסעיף 218.
- (ב) נעברה עבירה כאמור בסעיף 218 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.
- (ג) בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.
- פרק י"ג: תחולה על המדינה ועל מערכת הביטחון**
- פרק י"ג – הגדרות
222. בפרק זה –
- "גוף ביטחוני" – גוף מהגופים המנויים בהגדרה "מערכת הביטחון";
- "התאמה ביטחונית" – כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002 ;
- "מפקח" – מפקח שהוסמך לפי סעיף 191 ;
- "מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:
- (1) משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו ;
- (2) צבא ההגנה לישראל ;
- (3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה ;
- (4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998, שאינם יחידות כאמור בפסקה (3), ואשר שר הביטחון הודיע עליהם לשר ;
- (5) משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנה על עדים ;
- "קצין בכיר" ו"קצין מוסמך" – כהגדרתם בסעיף 10 לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011 ;
- "רכב מבצעי" – רכב ייעודי למטרות ביטחוניות-מבצעיות או לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונו, או רכב שנעשו בו התאמות ושינויים לשם שימוש בו למטרות האמורות, ויש לגביו מסמך מאת הגוף הביטחוני המעיד על כך שיינתן למשתמש באותו רכב ;
- "השר הממונה" – כמפורט להלן :
- (1) לעניין הגופים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(4) להגדרה "מערכת הביטחון" – שר הביטחון ;
- (2) לעניין הגופים המנויים בפסקה (3) להגדרה "מערכת הביטחון" – ראש הממשלה ;
- (3) לעניין הגופים המנויים בפסקה (5) להגדרה "מערכת הביטחון" – השר לביטחון הפנים.
223. הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה.
- תחולה על המדינה

224. (א) על אף האמור בסעיף 223, ההוראות לפי חוק זה לא יחולו על שירות רכב שנותן גוף ביטחוני, או על אדם העובד או משרת, לפי העניין, בגוף ביטחוני ועוסק במקצוע בענף הרכב, והכול לעניין רכב כמפורט להלן:

(1) רכב מבצעי בשימוש גוף ביטחוני, ובלבד שהרכב כלול במרשם רכב מבצעי שמנהל אותו גוף (בסעיף זה – מרשם רכב מבצעי);

(2) רכב בשימוש גוף ביטחוני שאינו כלול במרשם הרכב המבצעי, ונעשה בו שימוש למטרות ביטחוניות-מבצעיות או לשם שמירה על שלום הציבור וביטחון, מטעמים ביטחוניים דחופים ולתקופה קצובה, ובלבד שהשימוש ברכב אושר על ידי מי שראש הגוף הביטחוני העושה שימוש ברכב לפי פסקה זו הסמיכו לכך, והוא ינהל רישום על כך; הגוף הביטחוני ייתן למשתמש ברכב מסמך המעיד על קיום ההוראות פסקה זו;

(3) רכב הזקוק לשירות מוסך נייד באופן דחוף, וקיימות נסיבות מיוחדות, ובכלל זה נסיבות ביטחוניות, טופוגרפיות ואקלימיות, שבשלהן אין אפשרות לקבל שירות כאמור מבעל רישיון להפעלת מוסך נייד.

(ב) גוף ביטחוני יקבע הוראות פנימיות או פקודות, לפי העניין, לגבי מתן שירותי רכב ועיסוק במקצועות בענף הרכב בקשר לכלי רכב מבצעיים בשימוש; הוראות פנימיות או פקודות כאמור ייקבעו בשים לב להוראות לפי חוק זה; גוף כאמור יעביר את ההוראות הפנימיות או הפקודות לידעת המנהל, עם קביעתן או שינוין או לפי דרישת המנהל.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), השר רשאי לפטור התקשרות מסוימת שערך גוף ביטחוני עם בעל רישיון מסוים, שעניינה מתן שירות רכב לכלי רכב שבשימוש אותו גוף, מתחלת סעיפים מסוימים בחוק זה; פטור כאמור יינתן מטעמים מיוחדים, לבקשת הגוף הביטחוני ובהסכמת השר הממונה עליו, והוא יחול רק על כלי הרכב שבשימוש הגוף הביטחוני המקבלים שירות רכב לפי ההתקשרות האמורה.

225. (א) על אף ההוראות לפי חוק זה, בעל רישיון להפעלת מוסך או בעל רישיון להפעלת מוסך נייד, שגוף ביטחוני התקשר עמו בהסכם לטיפול בכלי רכב שבשימוש הגוף הביטחוני, לא ימסור מידע לפי חוק זה לגבי כלי רכב כאמור אלא בכפוף לכללי אבטחת מידע של הגוף הביטחוני שהתקשר עמו, כאמור בהסכם ביניהם.

(ב) גוף ביטחוני ימסור למנהל או לעובד המשרד שהמנהל הסמיכו לכך הודעה על כל התקשרות שערך עם בעל רישיון להפעלת מוסך או רישיון להפעלת מוסך נייד, לגבי טיפול בכלי הרכב שבשימוש של אותו גוף ביטחוני, ובכלל זה זהות בעל הרישיון שעמו נערכה ההתקשרות.

(ג) בסעיף זה, "כלי רכב" – בין שהם כלי רכב מבצעיים ובין אם לאו.

226. על אף האמור בפרק י', מפקח יפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה לעניין שירות רכב ועיסוק במקצוע בענף הרכב הנעשים בתוך מיתקן של מערכת הביטחון, ולעניין מתן שירות על ידי בעל רישיון להפעלת מוסך או רישיון להפעלת מוסך נייד לרכב שבשימוש מערכת הביטחון, לפי התקשרות שנמסרה עליה הודעה לפי סעיף 225 – גם מחוץ למיתקן כאמור, בכפוף להוראות סעיפים 227 עד 234.

227. לא יפעיל מפקח את סמכויותיו כאמור בסעיף 226, אלא אם כן נקבעה לו התאמה ביטחונית מתאימה לכך ובהתאם לכללי אבטחת המידע של גוף ביטחוני; גוף ביטחוני יביא לידעת המנהל את כללי אבטחת המידע האמורים.

228. (א) קצין בכיר או קצין מוסמך רשאי לעכב את כניסתו המיידית של מפקח למיתקן של גוף ביטחוני, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

(1) כניסתו באותה העת תשבש פעילות מבצעית או מודיעינית, חקירה פלילית, או תרגיל או אימון רחבי היקף או שנעשה בהם שימוש באמצעי לחימה;

(2) מתרחשת במקום פעילות עוינת;

(3) מתקיימת במיתקן פעילות שמפקח אינו רשאי להיחשף לה מטעמים של ביטחון המדינה או יחסי החוץ של מדינת ישראל.

(ב) קבע קצין בכיר או קצין מוסמך כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך למנהל או לעובד

- (3) דרכי העדכון של אגרות שנקבעו לפי סעיף קטן זה, מועדי העדכון ומועדי תשלום האגרות.
- (ב) לעניין חוק זה, יראו רישיון, תעודה או אישור כתקפים מיום תשלום האגרה בעדם, ולא יהיה בתשלום האגרה כדי לתת להם תוקף במועד שקדם ליום התשלום.
239. השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.
240. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות כל דין, לרבות הוראות לפי פקודת התעבורה, פקודת הייבוא והייצוא, חוק הגנת הצרכן, חוק התקנים וחוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד-2013, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחוק זה.
241. בפקודת התעבורה –
- (1) אחרי סעיף 9 יבוא:
- "רכב של מערכת הביטחון – הוראות לעניין רישום ורישוי
- 9א. (א) על אף ההוראות לפי פקודה זו, רשות הרישוי רשאית לרשום רכב שמערכת הביטחון ייבאה לישראל לפי הוראות סעיף 224 לחוק הרישוי, וכן לתת לו רישיון רכב לפי פקודה זו, אף אם הרכב אינו עומד בתנאים לרישום ורישוי לפי פקודה זו, ובלבד שמתקיימים כל אלה:
- (1) הרכב הוא בשימוש מערכת הביטחון;
- (2) מעבדה מוסמכת לרכב אישרה כי הרכב עומד בתנאים שהורתה רשות הרישוי למבקש הרישום והרישוי.
- (ב) בסעיף זה –
- "חוק הרישוי" – חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016;
- "מעבדה מוסמכת לרכב" ו"מערכת הביטחון" – כמשמעותן בחוק הרישוי."
- (2) בסעיף 25(א), אחרי פסקה (9) יבוא:
- "(10) עבירות לפי חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016."
242. בחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), התשנ"ח-1998 –
- (1) בסעיף 1, במקום ההגדרה "שמאי רכב" יבוא:
- "שמאי רכב" – כהגדרתו בחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016;"
- (2) בסעיף 3 –
- (א) בסעיף קטן (א) –
- (1) בפסקה (2)(א), במקום "מחוות דעת של שמאי הרכב" יבוא "משומת רכב שערך שמאי הרכב";
- (2) בפסקה (3), במקום "חוות דעת של שמאי רכב" יבוא "שומת רכב";
- (ב) בסעיף קטן (1א), במקום ההגדרה "חוות דעת של שמאי רכב" יבוא:
- "שומת רכב" – כהגדרתה בחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016."
243. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט 14, אחרי פרט משנה (ו) יבוא:
- "(ז) החלטה של רשות לפי חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016."
- פרק ט"ו: תחילה, הוראות מעבר והוראות שעה
244. (א) בכפוף להוראות פרק זה, תחילתו של חוק זה שלושה חודשים מיום פרסומו (בחוק זה – יום התחילה).

ביצוע ותקנות

שמירת דינים

תיקון פקודת התעבורה – מס' 115

תיקון חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) – מס' 6

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 100

תחילה

(ב) תחילתם של סימן ה' לפרק ד' ושל פרק ו' ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017).
(ג) תחילתו של פרק י"א שמונה חודשים מיום פרסומו של חוק זה, ובלבד שעד לאותו מועד הותקנו תקנות לפי סעיף 208; לא הותקנו תקנות כאמור עד לאותו מועד, ידחה השר, בצו באישור הוועדה, את מועד תחילתו של פרק י"א לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים בכל פעם.

(ד) לא הותקנו תקנות לפי חוק זה, כולן או חלקן, רשאי השר, בצו, באישור הוועדה, לדחות את מועד תחילתו של חוק זה, כולו או חלקו, לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים בכל פעם, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על שנתיים.

245. (א) תקנות ראשונות לפי סעיף 17 יובאו לאישור הוועדה בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ב) תקנות ראשונות לפי סעיף 87 יובאו לאישור הוועדה בתוך שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ג) תקנות ראשונות לפי סעיף 128 (ב) יובאו לאישור הוועדה בתוך ארבעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ד) תקנות ראשונות לפי סעיף 159 (ב) יובאו לאישור הוועדה בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

246. חוק זה יפורסם ברשומות בתוך 30 ימים מיום קבלתו בכנסת.

247. הצווים המפורטים להלן, וכן הוראות נוהל שנקבעו מכוחם ופורסמו באתר האינטרנט של המשרד, יעמדו בתוקפם כנוסחם ערב יום התחילה, ויראו אותם כאילו נקבעו לפי חוק זה, כל עוד לא שונו או בוטלו לפי דין או כל עוד לא נכנסו לתוקפן הוראות במקומם לפי חוק זה בעניינים המוסדרים בהם, או עד תום שנתיים מיום התחילה, לפי המוקדם:

(1) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור רכב והרכבתו), התשכ"ז-1967 (להלן – צו ייצור רכב);

(2) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייבוא רכב ומתן שירותים לרכב), התשל"ט-1978 (להלן – צו ייבוא רכב);

(3) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור מוצרי תעבורה והסחר בהם), התשמ"ג-1982 (להלן – צו מוצרי תעבורה);

(4) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), התשל"ל-1970 (להלן – צו המוסכים);

(5) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שמאי רכב), התשמ"ם-1980 (להלן – צו שמאי רכב).

248. (א) רישיון למתן שירות רכב שניתן לפני יום התחילה ושעמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותו כרישיון שניתן לפי חוק זה והוא יהיה בתוקף עד תום תקופת הרישיון ולא פחות משישה חודשים.

(ב) רישיון לעיסוק במקצוע בענף הרכב שניתן לפני יום התחילה ושעמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותו כרישיון שניתן לפי חוק זה.

(ג) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), יראו –

(1) רישיון שניתן לפי צו ייצור רכב כרישיון לייצור רכב ושיווקו לפי סעיף 20 ולרישיון לסחר במוצרי תעבורה לפי סעיף 117, בהתאם לתנאי הרישיון;

(2) רישיון שניתן לפי צו ייבוא רכב ולפי פקודת הייבוא והייצוא לעניין ייבוא רכב כרישיון ייבוא רכב לפי סעיף 31;

(3) רישיון שניתן לפי סעיף 9 לפקודת התעבורה למטרה של רכישת רכב ומכירתו דרך עיסוק כרישיון סוחר ברכב שאינו רכב מיבואן לפי סעיף 92;

(4) רישיון ייצור לפי צו מוצרי תעבורה כרישיון לייצור מוצרי תעבורה לפי סעיף 98;

(5) רישיון ייבוא לפי פקודת הייבוא והייצוא, לעניין מוצרי תעבורה החייבים

תקנות ראשונות

פרסום החוק

שמירת תוקף

הוראות מעבר לעניין רישיונות

- (1) ההוראות והחובות החלות על יבואן ישיר לפי סעיפים 41, 47, 48, 49 ו-50, יחולו רק לעניין רכב שהוא מייבא;
- (2) הוראות סעיף 32(7) – לא יחולו;
- (3) בסעיף 33(ב)(5), במקום הסיפה החל במילה "השר" יקראו "ובלבד שמבקש הרישיון הוכיח את קיומה של תשתית תחזוקה לרכב שהוא מייבא, להנחת דעתו של המנהל";
- (4) הוראות סעיפים 42, 49 ו-50(ד) לא יחולו לעניין רכב מתוצר שיבואן ישיר אינו מייבא לישראל;
- (5) הוראות סעיף 44 – לא יחולו.
- (ג) לעניין רכב מסוג שאינו אופנוע, בתקופה שמיום התחלה ועד ליום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016), יקראו את הסעיפים המפורטים להלן כך:
- (1) בסעיף 32(7)(א), במקום "מתוצר שמיובא על ידי יבואן ישיר" יבוא "מדגם שמיובא על ידי יבואן ישיר";
- (2) בסעיף 33(ב)(5), במקום "מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר" יבוא "מדגם המיובא על ידי יבואן ישיר, או מדגם או מתוצר אחר, ובלבד שהוכיח, להנחת דעתו של המנהל, את קיומה של תשתית תחזוקה לרכב שהוא מייבא";
- (3) בסעיף 48(א), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "מדגם שהוא מייבא";
- (4) בסעיף 49 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "מדגם שהוא מייבא, אלא אם כן יבואן ישיר שהיה בעל רישיון ייבוא לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייבוא רכב ומתן שירותי תחזוקה לרכב), התשל"ט-1978, לפני יום התחילה, נתן לרשות כמשמעותה בצו האמור, לפני אותו מועד, התחייבות לממש את האחריות שנתן יצרן הרכב לגבי כל רכב מתוצר שהוא מייבא";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילה "מתוצר" יבוא "מדגם המיובא על ידי יבואן ישיר, ואם יבואן ישיר אינו מייבא דגם כאמור – ייתן את האחריות שנתן הסוכן המורשה או ייתן בעצמו את האחריות";
- (5) בסעיף 50 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "מדגם שהוא מייבא" ובסופו יבוא "ואולם הוראות סעיף קטן זה יחולו גם לעניין רכב שהוא מתוצר שמייבא יבואן ישיר, אם היבואן הישיר נתן לרשות כמשמעותה בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייבוא רכב ומתן שירותי תחזוקה לרכב), התשל"ט-1978, לפני יום התחילה, או למנהל לאחר יום התחילה, התחייבות לטפל בתקלת בטיחות סדרתית בכל רכב מתוצר שהוא מייבא";
- (ב) בסעיף קטן (ב), ברישה, במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "שהוא אחראי לטיפול בתקלת בטיחות סדרתית לגביו לפי סעיף קטן (א)";
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "מתוצר שהוא מייבא" יבוא "שהוא אחראי לטיפול בתקלת בטיחות סדרתית לגביו לפי סעיף קטן (א)";
- (ד) בסעיף קטן (ד)(1), במקום "מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר" יבוא "מדגם המיובא על ידי יבואן ישיר" ובסופו יבוא "ואולם הוראות פסקה זו יחולו גם לעניין רכב מתוצר המיובא על ידי יבואן ישיר, אם יבואן ישיר נתן לרשות כמשמעותה בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייבוא רכב ומתן שירותי תחזוקה לרכב), התשל"ט-1978, לפני יום התחילה, או למנהל לאחר יום התחילה, התחייבות לטפל בתקלת בטיחות סדרתית בכל רכב שהוא מתוצר שהוא מייבא".
- (ד) השר, באישור הוועדה, רשאי בצו –
- (1) להאריך את תוקפן של הוראות השעה שבסעיפים קטנים (א) ו-(ב), כולן או חלקן, לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים בכל פעם, ובלבד שסך תקופות ההארכה לא יעלה על שנתיים;

(2) להאריך את תוקפה של הוראת השעה שבסעיף קטן (ג) לתקופה אחת שלא תעלה על שישה חודשים.

ישראל כץ
שר התחבורה והבטיחות בדרכים

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)